

شناسنامه کتاب

نام کتاب: بزرگداشت یک‌هزار و چهارصدمین سال شهادت امیرالمؤمنین علی علیه السلام

پدید آورندگان: جمعی از نویسندگان و محققین و جمعی از شعراء مکتب اهل البيت علیهم السلام

تاریخ انتشار: شعبان المعظم ۱۴۴۰ قمری - اردیبهشت ماه ۱۳۹۸ شمسی در

آستانه ایام شهادت امیرالمؤمنین علی علیه السلام

بهاء: صلوات و سلام بر همه مدافعان از حریم ولایت علوی ، بالاخص صدیقه

شهیده ، حضرت فاطمه زهرا علیها السلام

ناشر: دلباخته مولای مظلوم و شهید ، امام علی علیه السلام

﴿ بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ ﴾

أَلْحَمْدُ لِلّٰهِ رَبِّ الْعَالَمِیْنَ

وَ صَلَّى اللّٰهُ عَلٰی سَيِّدِنَا وَ نَبِیِّنَا وَ حَبِیْبِنَا وَ طَبِیْبِنَا
الَّذِی بَعَثَ رَحْمَةً لِّلْعَالَمِیْنَ ، وَ بَشِیْرًا لِّلْمُذْنِبِیْنَ

مُحَمَّدَ خَاتَمِ النَّبِیِّیْنَ

وَ عَلٰی آلِهِ الطَّیِّبِیْنَ الطَّاهِرِیْنَ الْأَنْجَبِیْنَ ، لَا سِیَّمَا
الْإِمَامِ الْمُتَنَزَّهِ ، وَ الْوَلِیِّ الْمُتَّقِمِ

أَلْحُجَّةِ بْنِ الْحَسَنِ الْمَهْدِيِّ (عج)

وَ لَعْنَةُ اللّٰهِ عَلٰی أَعْدَائِهِمْ أَجْمَعِیْنَ مِنْ الْآنَ إِلَى یَوْمِ الدِّیْنِ

أَمِیْنَ أَمِیْنَ أَمِیْنَ

اهداء

این اثر ناقابل به محضر مبارک :

- خاتم الانبياء ، حضرت محمد بن عبدالله ﷺ که با اشک جاری ، از شهادت مظلومانه امیرالمؤمنین (علیه السلام) خبر دادند و آن را بزرگ شمردند .
  - حضرت زهراى مرضيه (علیها السلام) که با فداکاری‌های بزرگ و شهادت جانسوزشان ، پیشگام شهادت امیرالمؤمنین (علیه السلام) گشتند .
  - همه امامان معصوم (علیهم السلام) و امامزادگان بزرگواری که به خاطر ادامه راه امیرالمؤمنین (علیه السلام) و بزرگداشت راه آن حضرت ، به شهادت رسیده و یا گرفتار زندان‌ها و شکنجه‌ها ، آوارگی‌ها و مصیبت‌ها گردیده‌اند .
  - همه بزرگان و فرهیختگان ، دلدادگان و دلسوختگانی که با علم و دانش ، قلم و بیان ، ذوق و ابتکار ، هنر و همت ، سوز و گدازشان ، در طول تاریخ در دفاع از امیرالمؤمنین علی (علیه السلام) و بزرگداشت شخصیت و شهادت آن حضرت کوشیده‌اند .
  - وارث خون مقدس و جوشان مظلوم بزرگ ، امیرالمؤمنین علی (علیه السلام)
- یعنی مصلح کل ، موعود امم ، منتقم حقیقی

حضرت بقية الله الاعظم
عنه السلام

اهداء می‌گردد .

فهرست مطالب

پیشگفتار ۹

بخش اول : مقالات نویسندگان

چهاردهمین قرن چرا ؟ ۱۳

شهادت حضرت امیرالمؤمنین علیه السلام ۲۴

احیای حقیقت اسلام در چهاردهمین قرن شهادت ۲۹

چهاردهمین قرن شهادت امام علی علیه السلام ۳۹

چهارده قرن بی تفاوتی ۵۵

وظیفه ای سنگین و تاریخساز ۶۴

شیطان و سقیفه چیان زمینه سازان شهادت امام علی علیه السلام ۷۴

به بهانه ذکر دوست ۷۸

اهمیت ایام در قرآن ۸۷

مظلومیت و مهوریت امیرالمؤمنین علی علیه السلام ۹۴

چهاردهمین قرن شهادت امیرالمؤمنین علی علیه السلام ۱۰۲

نهضت علوی در امتداد نهضت فاطمیّه ۱۰۷

بخش دوم : سروده های شعرا درباره چهاردهمین قرن شهادت

پیشگفتار ۱۱۴

اولین مظلوم/ حاج محمد آتشی (آتشی) ۱۱۶

سردار عشق/ مهرناز آزاد ۱۱۸

چهاردهمین قرن .../ هفت بند/نوحه .../جعفر رسول زاده (آشفته کاشانی)... ۱۱۹

به استقبال زخم فرق/ سید علی احمدی ۱۲۷

- افتاد سرو قامت با اعتدال تو/ رها احمدی ۱۲۸
- گر هزار و چهارصد سال از شهادت رفته است/ اکبر افشار زاده ۱۲۹
- جانشین خاتم / سهیلا سادات اولیائی ۱۳۱
- چهارده قرن محور حقی / امیر ایزدی همدانی (ایزدی) ۱۳۲
- سبز پوش / دکتر حسین محمدی مبارز (ایلیا) ۱۳۴
- علی اسوه صبر و عدالت / سید علی اصغر هاشمی (بقاء) ۱۳۶
- چهارده قرن غمین / رضا رضایی (بی ریا) ۱۳۸
- چهارده قرن مظلومیت علی / پرویز بیابانی (بی قرار) ۱۴۰
- گزیده ای از یک مثنوی بلند/ محسن اسلامی (پویا) ۱۴۲
- سحرگاه خونین / سید ابو تراب هاشمی (تراب) ۱۴۶
- آسمان رنگ و بوی فاطمه داشت / علیرضا ترابی ۱۴۸
- امام اولیاء و یار مظلومان / شیخ رمضانعلی جان نثاری ۱۴۹
- ماتمکده عالم، از غربت این غم / سید محمد مهدی جزائری (خادم) ۱۵۱
- به جز در غربت مولا نسوزیم / عاطفه خرمی ۱۵۳
- چهارده قرن شهادت / عباس شاهزیدی (خروش اصفهانی) ۱۵۴
- رباعی / مهدی جهاندار ۱۵۵
- چارده قرن است دارد شیعه میسوزد / حاج احمد خوانسالار ۱۵۶
- خادم درگاه حیدر / محسن درویش ۱۵۹
- ضربه های زخم زبان ها / روزهای زرد/ سوره های طوفانی/ فرهنگ دشتی ۱۶۱
- چهارده قرن گل افشان محراب / اصغر رجبی ۱۶۴
- رباعی / علی پاکدامن (روضه خوان) ۱۶۶
- هزار و چارصدسال است / علی اصغر رجب زاده (زهیر کاشانی) ۱۶۷

- گذشت چارده قرن از روز خونین / فضل الله شیرانی (سخای اصفهانی) ۱۶۹
- خدای عدل و مروت / استاد حسین سرور اصفهانی ۱۷۱
- سلام بر علی / حاج آقا فریدون آقا لر (سفیر) ۱۷۳
- شمشیر عدالت / حسن احمدی (شائق اصفهانی) ۱۷۵
- مخزن الاسرار / حمدرضا کاکائی (شفا) ۱۷۶
- ندای قد قتل / نقطه پرگار عالم امکان / مصطفی هادوی (شهیر اصفهانی) ۱۷۸
- نجفت حال معنوی دارد / با ذکر یاعلی دل ما زنده میشود / سوده صرافچی ۱۸۱
- چارده قرن انتظار / زهرا صرامی ۱۸۴
- چارده قرن غم تنهایی / علی طریقت ۱۸۵
- در غم فاطمه عزادار است / سعید علامه ۱۸۸
- هزار و چارصدسال تنهایی محض / احمد علوی ۱۸۹
- بیست و یکم شب / مرتضی کشته شد اما نه به شمشیر / غلامرضا فاتحی ۱۹۳
- حسین شیرانی (فرود) ۱۹۶
- صدای غربت مولا / مصطفی فروردین ۱۹۷
- گرد ملال بر چهره کعبه / حاج محمد علی فریور (فریور) ۱۹۸
- هزار و چارصدسال از عروج / مهدی قاسمی نیسیانی ۱۹۹
- چارده قرن غربت / ستاد محمد قدسی ۲۰۰
- امام فاطمه سلام الله است / محمدرضا لطیفی ۲۰۹
- استاد علی اکبر لطیفیان (از مفاخر شعر آیینی) ۲۱۱
- شهید زنده تاریخ... / چهاردهمین قرن شهادت ... / علی غفراللهی (ماهر) ۲۱۳
- گوهری تابنده / چارده قرن گذشته است / دل غرق در خون / محراب خون /
- رباعی / شیخ علیرضا محمدی (مسافر) ۲۱۷

- ۲۲۳..... رایحهٔ عدل علی علیه السلام / مهناز ملکی ریزی
- ۲۲۴..... چهارده قرن مظلومیت /سید مجید موسوی
- ۲۲۵..... لایلا مهنذب
- ۲۲۶..... چهارده صده اسلام داغدیده توست / حاج غلامرضا سازگار (میثم)
- ۲۲۹..... نماز صبح حزین / صادق میر صالحیان
- ۲۳۰..... چهارده قرن غم بار امانت /محسن ناصحی
- ۲۳۱..... چهاردهمین قرن / چهاردهمین سده / سید محمود مرتضوی نائینی (ناظر)
- ۲۳۴..... بود چارده قرن از ماتمم / سید مصطفی مهدوی (نحوی)
- ۲۳۶..... حاج محمد نعیمی
- ۲۳۸..... سید علی مهدوی (والا)
- ۲۴۰..... مظلومی بزرگ / حاج علی شیرانی (یتیم)
- ۲۴۱..... چهارده قرن عشق علی علیه السلام / علی اصغر یزدی

*****

پیشگفتار

برای رساندن پیام‌های بزرگ و تاریخیِ چهره‌های برجستهٔ عالم بشریت و رسولان و پیشوایان دینی و الهی، نه تنها توجّه کافی به محتوای آنها لازم است، بلکه آشنایی با ابزارهای گوناگونِ پیام‌رسان و بسترهای اجتماعی انتقال پیام‌ها، و شناخت کیفیت و کمیّت تأثیر آنها در مخاطبان گوناگون، و در فضاهای متنوع و فرهنگ‌های متفاوت، ضروری و اجتناب‌ناپذیر است.

همه می‌دانیم که ویژگی‌های بی‌نظیر مولی الموحّدین، مظهر العجائب و مظهر الغرائب، اسدالله‌الغالب، امیرالمؤمنین علی (علیه السلام) و نیز هدایت‌ها و راهنمایی‌های نجات‌بخش و تکامل‌ساز آن حضرت، و نقش مؤثر و تحول‌آفرین سخنان و نامه‌ها، نصیحت‌ها و راهنمایی‌های آن بزرگوار، در بالاترین حد تصور می‌باشد، و از طرف دیگر، غربت‌ها و مظلومیت‌های آن اول مظلوم تاریخ اسلام، فوق حدّ باور و توان درک است، و از طرف سوم، نیاز جامعه امروز به شناخت و معرفت نسبت به عظمت آن پیشوای بزرگ و عظیم‌الشأن، و غربت و مظلومیّت آن امام معصوم، و احتیاج جامعه امروز بشری به نور افشانی و هدایتگری آن خورشید فروزان، غیر قابل چشم‌پوشی است. ولی برای رساندن این پیام‌ها و نکته‌ها، به مغز و اندیشه، و دل و جان انسان‌های دور مانده و غفلت

زده ، باید از ابزارها و وسیله‌های گوناگونی که در دسترس بشر است ، از یک طرف ، و از تاکتیک‌های تأثیرگذار و روش‌های متنوع و غفلت زدا بهره‌گیری نمود .

آری ! عنوان یکم‌هزار و چهارصدمین سال شهادت امیرالمؤمنین علی علیه السلام وسیله‌ای است تأثیرگذار ، برای رساندن ندای غربت و مظلومیت آن خورشید هدایت ، و ابلاغ پیام‌های رهایی بخش و سعادت آفرین آن هدایت‌گر ، و آشناسازی جوامع بشری در تمامی قاره‌ها و کشورها ، با شخصیت و عظمت آن اسوه فاضل و ارزش‌ها .

چهاردهمین قرن شهادت بزرگ مظلوم تاریخ اسلام فرصتی است برای یک جهش بزرگ به سوی انجام وظیفه ، در زمینه آشناسازی و آشنایی با چهره تابناکی که دشمنان ، در پنهان کردن عظمت‌ها و تابندگی‌های او ، فروگذار نکردند ، و دوستان در اثر قصورها و تقصیرها ، کم‌کاری‌ها و غفلت‌ها ، مسئولیت خود را در شناختن و شناساندن عظمت او ، به خوبی انجام نداده‌اند .

عده‌ای از فضلا و محققین ، و نویسندگان بزرگوار ، و جمعی از شعراء و سرایندگان ولایی و علاقه‌مند به آستان مقدس امیرالمؤمنین علیه السلام بر آن شدند که با نوشتن مقالاتی ارزشمند ، و سرودن اشعاری از روی ادب و اخلاص ، برگ سبزی یا ، ران ملخی را در این میدان تقدیم دارند ، به

امید آنکه بر سیاهه لشکر یاران و مدافعانِ حریمِ قدسی آن امام مظلوم
و غریب ، بیفزایند ، و مرهمی بر دل سوخته

شهیده راه ولایت آن حضرت ،

صدیقۀ کبری ، فاطمۀ زهرا علیها السلام

نهاده شود ، و گامی در تسریع در امر فرج و ظهور منتقمِ حقیقی خون

مقدس آن حضرت ، یعنی

حضرت بقیة الله الاعظم عجل الله فرجه

برداشته شود ، انشاء الله تعالی

اصفهان - حوزه علمیه - سید حجة مؤحد ابطحی

۲۶ ماه رجب ۱۴۴۰ قمری ، سالروز رحلت حضرت ابوطالب علیه السلام

۱۳ فروردین ماه ۱۳۹۸ شمسی

*****

اَشْهَدُ اَنْ لَا اِلٰهَ اِلَّا اللهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيْكَ لَهُ
اَشْهَدُ اَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُوْلُهُ

بخش اول

مقالات نویسندگان

به قلم : نویسنده محقق و نامدار ، استاد عالیقدر

آقای شیخ علی اکبر مهدی پور

چهاردهمین قرن چرا؟

دقیقاً ۳۰ سال پیش (۱۴۱۱ قمری) در چهاردهمین قرن شهادت حضرت صدیقه طاهره (علیها السلام) حوزه علمیه اصفهان « نهضت فاطمی » را آغاز کرد ، با تشکیل جلسات ، تهیه پرچم ، بنر ، پوستر ، کتاب ، جزوه ، و راه انداختن دستجات عزاداری در اصفهان ، سپس اعزام حوزویان ، دانشگاهیان ، بازاریان به شهرهای مختلف به صورت کاروان‌های تبلیغی در توسعه این جنبش خودجوش مردمی بسیار تأثیر گذاشتند و موجب رونق جلسات ، هیأت و دستجات در ایام فاطمیه شدند .

در سال‌های بعد مراجع بزرگ تقلید با چاپ و نشر بیانیه بر گستره نهضت افزودند .

سرانجام با اعلام تعطیلی روز شهادت آن حضرت ، با اهتمام مرجعیت اعلای تشیع در سال ۱۴۲۰ قمری و حرکت مراجع تقلید از بیوت خود با پای برهنه و پیاده به سوی حرم مطهر حضرت فاطمه معصومه (علیها السلام) و گسترش آن در کشورهای آسیایی ، اروپایی ، آفریقایی ، کانادا ، آمریکا ، و استرالیا ، تا حدی حق آن حضرت ادا شد .

آثار و برکات این نهضت عظیم به تألیف کتاب‌هایی متنوع و متعدد نیاز دارد ، که گزارش قسمتی از آن در کتاب « نهضت فاطمیه » در دو مجلد و ترجمه آن تحت عنوان : « کرامات الزهرا (علیها السلام) » و ترجمه انگلیسی و اردوی آن به چاپ رسیده و سهم به سزایی در جهانی شدن آن داشت .

دقیقاً ۲۰ سال پیش (۱۴۲۰ق) نیز « نهضت مهدوی » ، تحت عنوان : « دههٔ مهدویه » در اصفهان آغاز شد ، سپس در بلاد مختلف ایران ، آن گاه در کشورهای مختلف : آسیا ، آفریقا و اروپا از ۱۱ تا ۲۰ شعبان به عنوان دههٔ مهدویه ، جلسات مهدوی برگزار می شود که گزارش آن در کتاب « پرتوی از دههٔ مهدویه » به چاپ رسیده است .

آن گاه در سال ۱۴۲۶ قمری نهضت دیگری پیرامون حضرت خدیجه (علیها السلام) در اصفهان کلید خورد که به تفصیل در رسانه ها منعکس شد و آثار ارزشمندی به زبان های فارسی ، عربی ، اردو ، انگلیسی و هندی در سطح گسترده ای چاپ و منتشر شد .

اینک بسیار خوشوقتیم که نهضت دیگری در اصفهان آغاز گردیده ، جلسات مقدماتی آن برگزار شده ، تألیف و تدوین کتاب ، جزوه و نشریه و چاپ بنر ، پرچم و پوستر از سوی حوزویان ، شاعران و دلباختگان اهل بیت (علیهم السلام) از طبقات مختلف کلید خورده است و آن « نهضت عظیم علوی » می باشد . امسال دقیقاً چهارده قرن از شهادت جانگداز مولای متقیان حضرت امیرمؤمنان (علیه السلام) می گذرد .

سالهاست که به امر مرجعیت ، روز شهادت آن حضرت در شهرهای مختلف ایران و جهان دستجات عزاداری حرکت می کنند و مراجع تقلید با پای پیاده و برهنه در قم به سوی حرم مطهر حضرت معصومه (علیها السلام) حرکت می کنند .

طبیعی است که امسال بسیار با شکوه تر از سال های گذشته در همهٔ بلاد برگزار خواهد شد ، خطبای ارجمند ، شعرای سخن سنج و مداحان ارزشمند ، این نهضت بزرگ را به خوبی مدیریت خواهند نمود .

باز هم طبیعی است که با اوج گرفتن این نهضت ، سئوالاتی در ذهن کسانی مطرح می‌شود و مخصوصاً از فضای مجازی مورد توجه قرار می‌گیرد که دلیل این فعالیت‌ها و اقدامات چیست ؟ که در پاسخ این سئوالات باید عرض کنیم :

اولاً : مولای متقیان ، امیرمؤمنان (علیه السلام) به دائرهٔ محدودی از زمان و مکان اختصاص ندارد ، بلکه او پیشوای جهان بشریت در طول قرون و اعصار می‌باشد .

جهان معاصر به شدت نیاز دارد که آن حضرت را خوب بشناسد و راه و رسم زندگی را ، از آن حضرت بیاموزد .

بخش فرهنگی سازمان ملل به حق توصیه کرده که رؤسای جمهور و سلاطین روزگار ، پیش از آغاز حکومت و سلطنت خود یک بار فرمان امام علی (علیه السلام) به مالک اشتر را بخوانند و حکومت خود را بر اساس شالوده‌های آن فرمان ، پی ریزی کنند .

ثانیاً : در آیین مقدس اسلام در مورد یاد کرد حوادث گذشته ، آشنایی با تاریخ گذشتگان و الهام گرفتن از پیشوایان آسمانی ، فرمان‌های اکید صادر شده است .

(۱) - در قرآن مجید سوره‌هایی به نام پیشوایان الهی چون : حضرت ابراهیم ، حضرت نوح ، حضرت محمد (صلی الله علیه و آله و سلم) ، حضرت یوسف ، حضرت یونس ، حضرت هود ، حضرت مریم و جناب لقمان (علیه السلام) وجود دارد که امت اسلامی علاوه بر حوادثی که در سوره‌های انبیاء و قصص ، از پیشوایان بشریت آمده ، با این اسوه‌های فضیلت بیشتر آشنا شوند .

(۲) - در قرآن کریم ده مورد لفظ : « وَاذْكُرْ » آمده که در آن ، ده آیه ، از

چهارده پیامبر از پیامبران سلف نام برده و به پیامبر اکرم صلی الله علیه و آله امر فرموده که از آنها یاد کند. در حالی که هر یک از آنها چندین هزار سال پیش زندگی می‌کردند و هزاران سال پیش در گذشته‌اند.

(۳) - قرآن کریم خبر می‌دهد که به حضرت موسی علیه السلام خداوند فرمان داده که: « وَ ذَكِّرْهُمْ بِأَيَّامِ اللَّهِ ؛ ایام الله را به آنها یاد آوری کن . »^۱

آنگاه گزارش می‌دهد که حضرت موسی علیه السلام به قوم خود فرمود :
« به یاد آورید نعمت خدا را بر خود که شما را از - چنگال - آل فرعون نجات داد ، که شما را به بدترین شکل شکنجه می‌دادند و پسرانتان را سر می‌بریدند ».^۲

امت اسلامی نیز باید به یاد آورد روزگاری را که معماران سقیفه آنها را به بدترین وجهی شکنجه می‌دادند ، سلمان‌شان را می‌آزردند ، ابوذرشان را تبعید می‌کردند و مقدادشان را مصدوم می‌نمودند . خداوند مَنّان به آنها مَنّت نهاد توسط مولای متقیان ، امنیت را به آنها برگردانید ، عدالت را در میان آنها برقرار نمود ، تشنگان عدالت و امنیت به سوی کوفه سرازیر شدند ، جمعیت کوفه در ایام خلافت ظاهری آن حضرت به یک میلیون نفر رسید ، حتی یک نفر فقیر در این شهر بزرگ یافت نمی‌شد .

روزی یک نفر سائل مشاهده شد ، معلوم گردید که یهودی است ، برای او نیز به فرمان مولای متقیان علیه السلام بازنشستگی مقرر گردید .

۱- سوره ابراهیم ، آیه ۵ .

۲- سوره ابراهیم ، آیه ۶ .

ولی افسوس که دولت مستعجل بود و به دست شقی‌ترین انسان‌ها ، امام مهربانی‌ها به شهادت رسید .

آنگاه بازمانده‌های اصحاب سقیفه به عنوان : اموی‌ها ، عباسی‌ها ، ایوبی‌ها ، عثمانی‌ها و سعودی‌ها سرنوشت امت اسلامی را به دست گرفتند و نقشه‌های اصحاب سقیفه را در میان امت پیاده کردند .

اینک چهارده قرن است که امت اسلامی سعادت زندگی در پرتو عدالت آن امام عدالت پرور را از دست داده ، در انتظار ظهور فرزند دلیندش حضرت بقیه الله ارواحنا فداه ، تداوم بخش حکومت حقّه و بنیانگذار حکومت واحد جهانی بر اساس عدالت و آزادی به سر می‌برد .

(۴) - قرآن کریم از زبان حضرت عیسی (علیه السلام) نقل می‌کند که عرضه داشت : خداوندا ! پروردگارا ! از آسمان مائده‌ای برای ما بفرست که ، برای اول ما و آخر ما عید باشد ^۱ .

حضرت عیسی (علیه السلام) از خداوند منان مسألت می‌کند که برای قومش از آسمان مائده‌ای نازل کند که برای اولین و آخرین آن‌ها عید باشد .

اصولاً عید از ماده « عود » است ، « عید » را از آن جهت عید گویند که همه ساله آن را جشن می‌گیرند ، فرح و سرور همه ساله به آن‌ها بر می‌گردد و تجدید می‌شود ^۲ .

حضرت عیسی (علیه السلام) از خداوند منان تقاضا نموده که مائده‌ای برای آن‌ها بفرستد که مسیحیان همه ساله آن روز را جشن بگیرند .

۱- سوره مائده ، آیه ۱۱۴ .

۲- ابن منظور ، لسان العرب ، ج ۹ ، ص ۴۶۱ .

۵) - قرآن کریم از عنایت پروردگار متعال و نازل کردن « مَنْ » و « سلوی » به قوم بنی اسرائیل سخن گفته . خداوند متعال به حضرت موسی علیه السلام امر فرموده که یک ظرف طلا تهیه کرده ، یک پیمانه از « مَنْ » را در آن بگذارد تا فرزندان قوم وی آن را ببینند و بدانند که خداوند چه نعمتی را بر نیاکان آنها عطا فرموده است .^۱ و در متن تورات نیز ، بر آن تأکید شده است .^۲

۶) - قرآن کریم از زبان حضرت عیسی علیه السلام نقل می کند که می گفت :

« وَ مَبَشِّرًا بِرَسُولٍ يَأْتِي مِنْ بَعْدِي اسْمُهُ أَحْمَدُ ؛

من به شما بشارت می دهم پیامبری که بعد از من می آید ، نامش احمد است .^۳

پیشوایان معصوم علیهم السلام به ما امر فرموده اند که : آن روز را همه ساله جشن بگیریم ، روزه بگیریم ، شب هایش را احیا نگه داریم ؛ نماز ، زیارت ، دعاها و مناجاتهایی را در آن روز انجام دهیم .^۴

۷) - قرآن کریم ، بعثت پیامبر اکرم صلی الله علیه و آله را نعمت بزرگ خداوند بر مؤمنان اعلام کرده اند^۵ . پیشوایان معصوم علیهم السلام برای روزه ، احیاء ، و اعمال آن پادشاهای فراوان بیان فرموده اند .^۶

۱ - مستتر هاکس ، قاموس کتاب مقدس ، ص ۸۳۹ .

۲ - کتاب مقدس ، عهد قدیم ، سفر خروج ، باب ۱۶ ، فراز ۳۲ .

۳ - سوره صف ، آیه ۶ .

۴ - سید ابن طاووس ، اقبال الاعمال ، ج ۳ ، صص ۱۱۹ - ۱۴۴ .

۵ - سوره آل عمران ، آیه ۱۶۴ .

۶ - سید ابن طاووس ، همان ، صص ۲۶۵ - ۲۸۱ .

۸ - قرآن کریم روز غدیر خم را ، روز اکمال دین ، اتمام نعمت و اعلام رضایت پروردگار بر انتخاب اسلام به عنوان دین مرضی خدا مقرر نموده^۱ و پیامبر اکرم صلی الله علیه و آله به امیرمؤمنان علیه السلام امر فرموده که ، آن روز را همه ساله جشن بگیرند و فرموده است :

« همهٔ پیامبران به اوصیای خود وصیت می کردند که آن روز را جشن بگیرند . »^۲
پیشوایان معصوم علیهم السلام برای روز غدیر خم اعمال فراوانی از روزه ، نماز ، احیاء ، دعا ، غسل و زیارت اعتبار عالیه بیان کرده و امت را به انجام آنها امر فرموده اند.^۳

۹ - قرآن کریم از « دحوالارض » گسترش زمین از زیر کعبه^۴ سخن گفته و پیشوایان معصوم علیهم السلام ، آن را به روز ۲۵ ذیقعده الحرام معرفی کرده اند.^۵ و روزهٔ آن را معادل ۶۰ ماه اعلام نموده اند.^۶
با توجه به این که روز « دحوالارض » هزاران سال پیش از آفرینش حضرت آدم علیه السلام اتفاق افتاده ، در آیین مقدس اسلام برای آن روز ، اعمال فراوان بیان شده است.^۷

---

۱ - سوره مائده ، آیه ۳.

۲ - کلینی ، الکافی ، ج ۴ ، ص ۱۴۹.

۳ - سید ابن طاووس ، اقبال الاعمال ، ج ۲ ، صص ۲۳۷-۳۰۹.

۴ - سوره نازعات ، آیه ۳۰.

۵ - شیخ طوسی ، تهذیب الاحکام ، ج ۴ ، ص ۳۰۵.

۶ - شیخ طوسی ، مصباح المتهدجد ، ص ۶۶۹.

۷ - میرداماد ، اربعه ایام ، صص ۳۸-۷۶.

۱۰) - هنگامه شهادت امام حسین علیه السلام هزاران سال پیش ، قبل از خلقت آسمان ها و زمین با کلک قضا بر لوح تقدیر نوشته شده است .
امام جواد علیه السلام می فرماید :

« أَوَّلُ مَا جَرَى بِهِ الْقَلَمُ عَلَى اللُّوحِ قَتْلُ الْحُسَيْنِ علیه السلام ؛ نخستین بار که قلم

بر فراز لوح حرکت کرد ، هنگامه شهادت امام حسین علیه السلام را رقم زد .^۱
پیامبر اکرم صلی الله علیه و آله ده ها بار از شهادت آن حضرت سخن گفته ، خود اشک ریخته و از مردم اشک گرفته است .

بیست مورد از این مجالس عزاداری پیامبر صلی الله علیه و آله را علامه امینی در کتاب « سیرتنا و سنتنا » از منابع اهل سنت نقل کرده است .

پیشوایان معصوم علیهم السلام همه ساله برای سالار شهیدان مجلس عزا بر پا کرده ، ما را نیز امر به اقامه عزا فرموده اند .

با گذشت قرون و اعصار ، نه تنها نام و یاد نهضت امام حسین علیه السلام از خاطره ها محو نشده ، بلکه هر روز ابعاد تازه ای از آن تجلی می کند .

گاندی مصلح بزرگ هند می گوید :

من برای ملت هند چیز تازه ای نیاوردم ، بلکه فقط نتیجه ای را که از مطالعات خود پیرامون قهرمان کربلا به دست آورده ام ، برای ملت هند به ارمغان آوردم . ما اگر بخواهیم هند را نجات بدهیم ، باید همان راهی را برویم که حسین بن علی علیه السلام پیمود .^۲

۱ - میرجهانی ، البكاء للحسین علیه السلام ص ۲۲۷.

۲ - اکبر زاده ، حسین علیه السلام پیشوای انسان ها ، ص ۳۰.

چهاردهمین قرن چرا؟ ﴿۲۱﴾

یکی از زیارت‌های مهم امام حسین (علیه السلام)، زیارت اربعین است که امام حسن عسکری (علیه السلام) آن را یکی از نشانه‌های ایمان برشمرده است.^۱ پس از سقوط صدام که زیارت پیاده آزاد شده، تعداد زائران در ایام اربعین از مرز ۲۰ میلیون نفر گذشته است.

در طول تاریخ بشر هرگز در هیچ نقطه‌ای از دنیا همایشی در این سطح مشاهده نشده است. بزرگترین کنگره اسلامی که همه ساله در مکه معظمه برگزار می‌شود، تاکنون از مرز سه میلیون نفر گذشته است، ولی همایش ۲۰ میلیونی اربعین همه ساله در حال افزایش می‌باشد.

همه به یاد دارند که: در سخت‌ترین روزهای سیاه داعشی‌ها، این همایش برگزار شد و ضربه‌های مهلکی بر پشت داعش و هواداران آن‌ها فرود آورد، و سرانجام به نابودی آن‌ها منتهی شد.

با توجه به نکات یاد شده مشروعیت برگزاری «چهاردهمین قرن شهادت مولای متقیان (علیه السلام)» و معقول بودن آن پس از سپری شدن ۱۴۰۰ سال بر همگان روشن می‌شود.

روز ۲۱ رمضان امسال، دقیقاً چهارده قرن تمام از بیان بلند حضرت خضر (علیه السلام) می‌گذرد که در روز شهادت مولای متقیان (علیه السلام) فرمود:

«الْيَوْمَ انْقَطَعَتْ خِلاَفَةُ النَّبُوَّةِ؛

امروز رشته خلافت و جانشینی پیامبر اکرم (صلی الله علیه و آله) از هم گسست.»^۲

---

۱ - شیخ طوسی، مصباح المتهجد، ص ۷۸۸.

۲ - کلینی، اصول کافی، ج ۱، ص ۴۵۴.

چهارده قرن است که : خلافت اسلامی رخت بر بسته ، حکومت‌های استبدادی به نام خلیفهٔ مسلمین بر اریکهٔ قدرت نشسته ، تحت عناوین اموی ، عباسی ، ایوبی ، عثمانی ، سعودی و غیره بر کشورهای اسلامی حکم می‌رانند و اموال مسلمانان را تاراج نموده ، در مصالح بیگانگان هزینه می‌کنند .

چهارده قرن است سخنان حیات بخش مولای متقیان علیه السلام از منبر کوفه به گوش نمی‌رسد .

چهارده قرن است که ، در خانهٔ کودکان و یتیمان به صدا در نمی‌آید و دست نوازش پدر امت بر سرشان کشیده نمی‌شود .

چهارده قرن است که ، نوای آرام بخش « سَلُونِي قَبْلَ أَنْ تَفْقِدُونِي » گوش جان را نوازش نمی‌دهد .

چهارده قرن است که ، مجسمهٔ عدالت دیده از جهان فرو بسته و گلاوژهٔ عدالت را با خود به زیر خاک برده است .

اینک چهاردهمین قرن شهادت پیشوایی است که ، در شب شهادتش در مورد قاتلش فرمود : « أَطِيبُوا طَعَامَهُ وَ أَلِينُوا فَرَاشَهُ ؛

برای او طعام پاکیزه بدهید و تشک نرم بگسترانید . »^۱

این توصیه در مورد قاتل ، از شخصیتی صادر شده که در تمام عمر هرگز به دنبال غذای لذیذ نبود ، او قرص جوین خود را در کیسه‌ای می‌گذاشت و مهر می‌کرد که دخترانش به آن روغن نزنند .

این توصیه از رادمردی صادر شده که ، در شب زفاف حضرت فاطمه علیها السلام به جای ناز بالش برای او ، ماسه بادی تهیه کرده بود .

اگر پیامبر اکرم صلی الله علیه و آله سال دهم بعثت را به مناسبت در گذشت حضرت خدیجه و حضرت ابوطالب علیهما السلام « عام الحزن » اعلام کرد ، بجاست که سال هزار و چهارصد و چهلم ، سال عزای ملی اعلام شود و صدها مجلد اثر علمی و تحقیقی پیرامون عمق فاجعه و عظمت این مصیبت چاپ و منتشر شود .

اثر قلم : محقق پرتلاش و دلداده اهل بیت علیهم السلام حاج سید امیرحسین طالقانی

شهادت حضرت امیرالمؤمنین علیه السلام

خداوند متعال ، انسان را در میان نعمت‌های بی‌کران خود آفرید ، احتیاجات او را تأمین فرمود ، هدایتش را تضمین نمود و همواره در کنارش معلّم و کتاب و نشانه‌ها را قرار داد ، تا راه را پیدا نماید و با یقین به سوی کمال قدم گذارد . اما مانع همیشگی پیشرفت او « غفلت » بوده است ، غفلت از مبدأ و معاد ، غفلت از نعمت‌ها و نشانه‌ها ، غفلت از معلّم و تکالیف الهی ، بدین جهت خداوند متعال می‌فرماید :

« وَ إِن كَثِيرًا مِّنَ النَّاسِ عَن آيَاتِنَا لَغَافِلُونَ ؛

و بسیاری از مردم ، از آیات ما غافلند . »^۱

غفلت و بی‌خبری چنان برخی از انسانها را فراگرفته ، که علت حضور خود در آفرینش را فراموش نموده‌اند ، وظائف خود در برابر انبوه نعمت‌ها را به بوته فراموشی سپرده‌اند و حتی نزدیک شدن به پایان دنیا و حضور در برابر محاسبات قیامت را نیز از یاد برده‌اند گویی اقامتشان در این دنیا همیشگی است : « اقْتَرَبَ لِلنَّاسِ حِسَابُهُمْ وَ هُمْ فِي غَفْلَةٍ مُّعْرِضُونَ ؛

حساب مردم به آنان نزدیک شده ، درحالی که در غفلتند و روی گردانند . »^۲

۱- سوره یونس ، آیه ۹۲.

۲- سوره انبیاء ، آیه ۱.

به راستی علاج این همه غفلت و بی‌خبری چیست؟ چگونه باید آن را درمان نمود؟ چه زمانی باید از بند غفلت رهایی یافت؟
خداوند در قرآن علاج آن را «یادآوری» می‌داند، هر آنچه را که انسان از یاد می‌برد و از آن غافل می‌شود، دوباره توجه نمودن به آن و با استفاده از نشانه‌ها و مناسبت‌ها یاد نمودن دوباره از آن، ابزار مناسبی برای مقابله با غفلت است.

آنجا که انسان خالق و خدای خویش را از یاد می‌برد، فراوانی در یاد خدا را به او توصیه می‌نماید: «یا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اذْكُرُوا اللَّهَ ذِكْرًا كَثِيرًا؛

ای کسانی که ایمان آورده‌اید، خدا را بسیار یاد کنید.»^۱

آنگاه که انسان دنیای فراروی خود را فراموش می‌نماید، او را به یادآوری جهان آینده فرا می‌خواند: «وَلَقَدْ عَلِمْتُمُ النَّشْأَةَ الْأُولَىٰ فَلَوْلَا تَذَكَّرُونَ؛

شما عالم نخستین را دانستید، چگونه متذکر نمی‌شوید»^۲

آنجا که انسان نعمت‌های الهی را از یاد می‌برد او را به یادآوری نعمت‌های الهی دعوت می‌نماید:

«یا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اذْكُرُوا نِعْمَةَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ؛

ای کسانی که ایمان آورده‌اید، نعمت خدا را بر خود به یاد آورید.»^۳

۱- سوره احزاب، آیه ۴۱.

۲- سوره واقعه، آیه ۶۲.

۳- سوره احزاب، آیه ۹.

و آنگاه که انسان عهد و پیمان خویش را با خدا فراموش می نماید و وظائف خود را از یاد می برد ، او را به یاد آوری عهد و میثاقش با خدا فرا می خواند :

« وَ اذْكُرُوا نِعْمَةَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَ مِيثَاقَهُ الَّذِي وَاثَقَكُمْ بِهِ إِذْ قُلْتُمْ سَمِعْنَا وَ اطَعْنَا؛
و به یادآورید نعمت خدا را بر شما و پیمانی را که با تاکید از شما گرفت ، آن
زمان که گفتید : شنیدیم و اطاعت کردیم . »^۱

نتیجه اینکه : آفت بزرگ پیشرفت و سعادت انسان « غفلت » است و درمان این آفت « یادآوری » است و بدین جهت وظیفه انسان در برابر هر آنچه را که باید بداند و از آن غافل می شود ، یادآوری مستمر آن است و برای دست یافتن به این مطلوب ، باید همان گونه که پیاپی به یاد خدا و معاد ، نعمت ها و تکالیف خود می باشد ، همواره در کنار معلمین الهی خود و همراه و هم قدم با آنان باشد تا چگونگی یادآوری ، چگونه راه پیمودن ، چگونه بر موانع پیروز شدن و چگونه بر پله های ترقی قدم نهادن را از آنان بیاموزد .

بر این اساس خداوند ، همراهی همیشگی با راهبران الهی را به بندگان خود توصیه نموده است : « يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَ كُونُوا مَعَ الصَّادِقِينَ ؛
ای کسانی که ایمان آورده اید از (مخالفت فرمان) خدا بپرهیزید و با صادقان باشید . »^۲
و البته به فرموده امام رضا علیه السلام : « صادقین » همانا امامان معصوم علیهم السلام هستند^۳
که مؤمنان مأمور به همراهی با آنان هستند .

۱- سوره مائده ، آیه ۷ .

۲- سوره توبه ، آیه ۱۱۹ .

۳- الکافی ، ج ۱ ، ص ۲۰۸ .

همراهی با ائمه معصومین علیهم السلام نه فقط در محضر آنان بودن است ، بلکه لازمه آن ، شناخت و معرفت آنان ، فراگرفتن تعالیم آنها ، پیروی نمودن ، محبت و ولایت آنها و به یاد آنان بودن را نیز فرا می گیرد ، بدین جهت وظیفه مؤمنین است ، همان گونه که از یاد خدا و نعمت های او نباید غافل شوند ، از یاد پیامبر صلی الله علیه و آله و سلم و ائمه معصومین علیهم السلام نیز غفلت نکنند ، زیرا ؛ غفلت از آنان ، غفلت از هدایت و وظائف الهی است .

اکنون که در آستانه یکهزار و چهارصدمین سال شهادت مولی الموحدین امیرالمؤمنین علی علیه السلام هستیم ، بزرگداشت شهادت آن امام مظلوم ، به واقع یادآوری فضائل آن حضرت ، و فرامین و دستورات الهی آن معلم هستی است .

اگر جهان به ظاهر مترقی امروز ، از جهل عمومی مردم رنج می برد ؛ اگر دنیای به ظاهر متمدن امروز ، از آتش ظلم ستمگران در خود می سوزد ؛ اگر دنیای به ظاهر قانون مدار امروز ، از شدت قانون شکنی و نادیده گرفتن حقوق مظلومین فریاد اعتراض برآورده است ؛ همه و همه به دلیل دور ماندن از علی علیه السلام و عدالت او ، علی علیه السلام و فضائل او و علی علیه السلام و دستورات او است .

بزرگداشت چهاردهمین قرن شهادت مظلومانه حضرت امیرالمؤمنین علی علیه السلام ، فرصتی است استثنایی تا همه دانشمندان و فرهیختگان ، با استفاده از همه ابزارها و توانمندی های علمی عصر حاضر ،

برای شناختی عمیق تر ، نگاهی دقیق تر و حرکتی کارآمدتر نسبت به فضائل و فرامین حیات بخش آن حضرت ، تلاشی مضاعف نمایند .

*****

به قلم : نویسنده دلباخته اهل بیت (علیهم السلام)
حجة الاسلام و المسلمین آقای شیخ محمد امیری سوادکوهی

احیای حقیقت اسلام در چهاردهمین قرن شهادت

خدای متعال بهترین و والاترین نعمت و گوهر هستی را در جهان خلقت ، گنجینه گران بهای علم معرفی و میزان شخصیت و ارزش انسان ها را بر مبنای آن سنجیده و در آغاز بعثت نبوی ، رسول اعظم (صلی الله علیه و آله) را به ردای علم و دانش مزین نموده تا هر کس از هر طیف و نژادی بتواند ریزه خوار سفره با کرامت الهی باشد و عطش وجودی خویش را با جرعه ای از اقیانوس بی کران نبوتش سیراب سازد .

خدای متعال شرط ورود به حقیقت علم و کمال و بهره مندی از آن را تنها از باب مدینه العلم نبوی معرفی نموده و اسلام بدون خلعت مصفای مذهب اهل بیت (علیهم السلام) و نماز بدون سر نهادن بر آستان مقدس ولایت را ناقص و بیهوده دانست و صریحاً فرموده :

« يَا أَيُّهَا الرَّسُولُ بَلِّغْ مَا أُنزِلَ إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ وَإِنْ لَمْ تَفْعَلْ فَمَا بَلَّغْتَ رِسَالَتَهُ
ای پیامبر! آنچه از طرف پروردگارت بر تو نازل شده است ، کاملاً (به مردم) برسان ! و اگر نکنی ، رسالت او را انجام نداده ای ! »^۱ .

خورشید درخشان ولایت در عصر تاریک غربت اسلام ، همواره با درخشش انوار الهی‌اش از پس ابرهای قیرگون فتنه‌های دوران، غبار نفاق و کج‌روی‌ها را از دیدگان امت می‌زدود تا حقیقت علم از حقیقت جهل تمییز داده و بشریت از حقیقت فطرت خویش فاصله نگیرد .

وقتی سیاه‌نمایی‌ها و فرصت‌طلبی‌های منافقین و کینه‌توزی‌های مهره‌های سوخته یهود ، مسیر اسلام نوپای محمدی را منحرف و اهداف عالیّه آن را به زعم خویش تفسیر و تغییر و آن را در انحطاط بی‌هویتی خویش قرار دادند ، رسالت عظیم ولایت علوی و لیلۃ‌القدر نبوی جلوه‌گر و آرمان‌های نورانی اسلام ، از حلقوم پاک حیدری و فاطمی بر همگان تشریح گشت .

ولایت مطلقه علوی، شاهراه سعادت و دریای موج و زلالی است که از اقیانوس بیکران الهی نشأت می‌گیرد و امت اسلام با بهره‌مندی از آن « بابُ اللهُ‌الاعظم وَ صِرَاطُ اللهُ‌الاقوم » ، از هرگونه انحراف و تاریکی اعتقادی و اخلاقی در امان خواهد ماند که مع‌الاسف ، در طول تاریخ ، شیاطین در پی آن بودند که اسلام را منهای ولایت به جهان عرضه کنند

اسلام منهای ولایت ، آن‌چنان مفهوم و اصالت خویش را از دست خواهد داد که لاجرم از صراط مستقیمش خارج و ریشه و باطن خویش را به فراموشی می‌سپارد ، که ثمره‌ای جز بازگشت به تاریخ جاهلی و خودکامگی نخواهد داشت .

ثمره اسلام منهای ولایت ، تکرارِ تفکر پوسیده سופسطایی و قدرت گرفتن ریشه درخت آفت زده جهل و نفاق است ، که در این بین، شبهه پراکنی‌های

سقیفه پردازان ، امر را بر مردم مشتبه ، جایگاه‌ها تغییر ، شعائر تحقیر ، و جبت و طاغوت تقدیس می‌شوند ! .

خُسرانِ سیاهی لشکر شدن و سکوت در برابر یک تفکر شبهه‌ناک ، مانند جدایی قرآن و عترت ، کمتر از اصل جریان انحرافی و فعل شخص منحرف نیست و می‌بایست متفکران و صاحب‌نظران خود را به سلاح علم و اعتقادات اصیل مجهز نموده تا دیگران نتوانند سخن باطلی بر زبان برانند .

حال که ۱۴ قرن از غربت ، مظلومیت و شهادت حضرت صدیق اکبر و فاروق اعظم ، امیرالمؤمنین علی (علیه السلام) می‌گذرد ، می‌بایست مراقب بود که میراث بزرگ حدیثی شیعه را با مصلحت‌اندیشی‌های بی‌ریشه ، از بین نبریم و تیشه به ریشه اعتقادات اصیل مذهب مقدس و نورانی اهل بیت (علیهم السلام) که همان حقیقت و اساس اسلام اصیل می‌باشد نزنیم .

می‌بایست ملتفت بود که مسائل مسلم اعتقادی شیعه ، قابل معامله نیست و تحلیل‌های نادرست برخی روشنفکرانها و بایکوت‌های ناجوانمردانه خبری دوران پس از شهادت مظلومانه رسول اعظم (صلی الله علیه و آله) جفای بزرگی به نسل جوان و آیندگان است که آنان را از حقیقت تاریخ دور و جامعه را از تشخیص و تحلیل غلط ایمن نخواهد داشت .

امروز که ۱۴ قرن از شهادت اول مظلوم عالم، امیرالمؤمنین علی (علیه السلام) می‌گذرد، می‌بایست بستری فراهم آورد و تدابیری اندیشید تا به بضاعت اندک خویش از غربت امیرالمؤمنین (علیه السلام) کاسته و شیعیان و محبان آن حضرت جایگاه اصلی خود را در جوامع بشری پیدا کنند ، نه آنکه با شخصیت سازی

منافقان و سقیفه‌پردازان ، سخنان جعلی آنان را تأیید نموده و با هیزم جهل و تزویر ، آتشی دیگر در مقابل درب خانه امامت روشن شود .
در روزگاری که دین مَرکبِی برای اهل هوس ، تقوا ابزاری برای خودنمایی برخی مسلمان نماها شده است، چه می‌توان گفت از غربت و مظلومیت شیعیان مظلومی که تنها به جرم اعتقاد و محبتِ اولین وصی و جانشین بلافصل رسول خاتم صلی الله علیه و آله مانند گوسفند ذبح و به نام دین و با ذکر الله اکبر کشته می‌شوند .

اسلام منهای ولایت ، تخم‌های نفاقی چون داعش را به وجود آورده ، و بردگی و بی هویتی را برای جامعه به ارمغان می‌آورد و به دشمن جرأت سوء استفاده و نفوذ داده و مقدمات مداخله به بهانه‌های واهی و به اسم نجات انسان‌ها را فراهم می‌سازد .

در چهاردهمین قرن از شهادت امیرالمؤمنین علی علیه السلام می‌بایست اندیشمندان ، صاحب‌نظران و جوامع علمی را به این امر سوق دهند که در ضمن تدابیری ژرف ، در پی معرفی اسلام حقیقی در پرتو دو یادگار و ثقل گرانبمایه رسول اعظم صلی الله علیه و آله (قرآن و عترت) باشند و از نگاه سطحی به اسلام و قرآن ، گریزان و در پی احیای اصالت آن بوده ، و آرزوی دیرین خاتم پیامبران را در رسیدن به مدینه فاضله الهیه محقق سازند .

تفرقه و نفاق ، شجره خبیثه و ملعونه‌ای است که همواره در پی ذلت و گمراهی و فاصله میان موحدان بوده و نتیجه‌ای جز آشفتگی ، پریشانی و ضعف برای جامعه اسلامی ندارد ؛ از این رو خاتم پیامبران در ابتدای بعثت شریف تا روزهای پایان حیات ظاهری‌شان (قبل از شهادت) ، همگان را به اتحاد و

انسجام و وحدت کلمه دعوت و از هرگونه فاصله در صفوف مسلمین ابراز انزجار کرده و قرآن و عترت را به عنوان ریسمان محکم الهی معرفی نموده است که قرن حاضر این مهم را می‌طلبد که همگان با هر ابزار ممکن در پی زدودن غربت از حقیقت وحدت، یعنی ولایت امیرالمؤمنین علی (علیه السلام) از یکدیگر سبقت بگیرند.

اولین شکست پروژه عظیم وحدت اسلامی و اختلاف امت اسلام و تفرقه تأسف بار موجود میان مسلمانان و دوری از حقیقت دین، به گواهی کتب عامه، از پنجشنبه سیاه تاریخ به وقوع پیوست. پنجشنبه سیاهی که حرمت‌ها را یکی پس از دیگری از بین برد و اسلام حقیقی را به اسلام سقیفه‌ای مبدل کرد و مصیبتش از تمامی مصائب عالم سخت‌تر و سنگین‌تر بود؛ تا آنجا که پاره وجود رسول خوبی‌ها، حضرت عصمة الله الکبری فاطمه زهرا (علیها السلام) درباره آن فرمودند:

« وَ أُزِيلَتِ الْحُرْمَةُ عِنْدَ مَمَاتِهِ فَتَلَكَ وَ اللَّهُ النَّازِلَةُ الْكُبْرَى وَ الْمُصِيبَةُ الْعُظْمَى ؛ وَ احترامی برای کسی پس از وفات (شهادت) او باقی نماند، پس این مصیبت بزرگ به خدا بزرگترین پیش آمد بود و مصیبت بزرگ بود. »^۱

لذا شایسته است در چهاردهمین قرن شهادت مظلومانه نفس و جان پیامبر خاتم (صلی الله علیه و آله) ، دانشمندان و علمای جهان اسلام فکری برای این امر مهم کنند و تقریب مذاهب را در تبعیت از ولایت حق به سایر

مذاهب بچشانند و آرزوی دیرینه رسول خدا صلی الله علیه و آله ، که همان وحدت بی نظیر امت اسلام تحت لوای قرآن و عترت است را محقق سازند .

زمانی که منافقین بر اختلافات دامن زدند و کودتاگران در پی نقشه‌های شوم خود بر آمدند تا عهدنامه صحیفه ملعونه را در سقیفه بنی ساعده به انجام برسانند ، به خیال خام خویش در پی آن بودند که نور خدا را خاموش کنند ، غافل از آنکه نور خدا هیچ‌گاه خاموش نخواهد شد و این وعده خدای متعال قطعی است که فرمود :

« يُرِيدُونَ لِيُطْفِئُوا نُورَ اللَّهِ بِأَفْوَاهِهِمْ وَاللَّهُ مُتِمُّ نُورِهِ وَلَوْ كَرِهَ الْكَافِرُونَ ؛ می‌خواهند نور خدا (ولایت امیرالمؤمنین علی علیه السلام) را با دهان‌هاشان (سخنانشان) خاموش کنند ولی خدای عزوجل نمی‌گذارد ، تا اینکه نور خود را کامل کند، هر چند کافران را خوش نیاید . »^۱.

اسلام حقیقی و راستین ، همان آیینی است که رسیدن به آن مستلزم چنگ زدن به ریسمان محکم الهی و اطاعت از دو امانت و یادگار رسول خدا صلی الله علیه و آله می‌باشد و می‌بایست علم و حقیقت دین را از آن دو گنجینه گرانبها اخذ نمود و به دستگیره محکم الهی تمسک جست ؛ همان‌گونه که فخر رازی که از بزرگترین مفسران اهل تسنن به شمار می‌رود و به « امام المشککین » نیز موصوف است آن را تبیین و تشریح و به آن اقرار نموده که :

« مَنْ اتَّخَذَ عَلِيًّا إِمَامًا لَدِينِهِ فَقَدْ اسْتَمْسَكَ بِالْعُرْوَةِ الْوُثْقَى فِي دِينِهِ وَنَفْسِهِ؛ هر کسی حضرت علی (علیه السلام) را امام خود در دینش قرار دهد ، قطعاً به دستگیرهٔ محکمی در دین و جانش دست یافته است . »^۱

حقیقت امر آن است که در چهاردهمین قرن شهادت قرآن ناطق می‌بایست همگان را به ولایت آل محمد (علیهم السلام) سوق داد و ولایت علوی را به جهانیان ، از غرب تا شرق ، از شمال تا جنوب گیتی رسانید و مغزها و قلب‌های آزادی خواهان و حقیقت جویان عالم را فتح نمود ، تا آنجا که از سرزمین‌هایی که خفاشان سیه‌روی تاریخ چون معاویه بن ابی‌سفیان ، با مکر و کینه مانع از تبلور انوار علوی شده‌اند ، حقیقت امر به آنان برسد و حتی کلیساها و کنیسه‌ها و آتشکده‌ها نیز درس فضائل و مناقب و غربت و مکتب علی (علیه السلام) را در کنار تورات و انجیل و صحف خود به مردم آن سامان تعلیم دهند .

چهاردهمین قرن شهادت خورشید ولایت ، بهانه‌ای است که متفکران و صاحب‌نظران فرّق ، تلنگری در خود به وجود آورند و مطامع دنیایی را نادیده گرفته و تعصبات غلط را درنوردند و به سوی حقیقت هدایت روی آورند . چهاردهمین قرن شهادت پیشوای نخست حضرت امیرالمؤمنین علی (علیه السلام) ، می‌بایست گام محکمی در بازگشت بشریت به سوی فطرت باشد ، که به دور

از هرگونه سیاهی و آلودگی در جستجوی نور خدا بوده و زیبایی‌های دین را در عوالم العلوم آل الله تمنا کنند .

چهاردهمین قرن شهادت نفس و جان رسول خاتم صلی الله علیه و آله می‌تواند فتح بابی باشد برای احیای عملی خطبه گرانسنگ غدیر . چنانچه مرحوم علامه حاج سید محمدباقر ابطحی قدس سره در پیام غدیر فرموده‌اند :

« شایسته است در عصر حاضر که بحمدالله فصل رشد افکار و عصر ارتباطات است به عنوان غدیر یک دهه را اختصاص دهیم تا این مسئله اعتقادی که اساس دین است هر چه بیشتر در اذهان بماند و فرصتی باشد تا پیرامون آن بحث و گفتگو و مبادلات فکری بلکه مناظرات اینترنتی توسط اندیشمندان بزرگ انجام گیرد و دلها به یکدیگر نزدیک شود »^۱ .

چهاردهمین قرن شهادت امیرالمؤمنین علی علیه السلام و ماه صیام ، فرصت مناسبی است که دو بال پرواز شیعه ، یعنی عاشورا و غدیر را شور دیگری بخشیم و نگاه خود را نسبت به شعائرالله ژرف و عمیق نموده و تمامی ایام و سال را ایام الله ببینیم و از فرصت به دست آمده برای نشر فضائل و مناقب علوی و حسینی بهره‌برداری کنیم .

ماه رمضان برای اهل و لا ، نه تنها رمضان و ماه عزای علوی ، بلکه محرمی دیگر است که خون حسین بن علی علیه السلام در آن می‌جوشد و می‌خروشد تا آنجا

۱- بخشی از پیام غدیر محدث کبیر، مرحوم علامه حاج سید محمد باقر موحد ابطحی قدس سره.

که دل‌ها مویه‌کنان فریاد می‌زنند که: هر لحظه‌ا اهل ولا در این ماه تاسوعا و فردای این عطش عظیم، «کَرَبًا وَ بَلًا»، عاشورا است!؛ ای کاش همگان می‌شنیدند که وقت افطار، تمام ذرات آفرینش می‌جوشند و می‌خروشند و ناله می‌زنند: ای اهل حرم میرعلمدار نیامد! ای کاش دیگران نیز درک می‌کردند از زمانی که قرآن ناطق را با لب تشنه سر بریدند، قرآن صامت از مصیبتش روضه می‌خواند و خون‌گریه می‌کند و در «کاف‌ها یا عین‌صاد» خویشتن را مانده است و ای کاش دیگران تسبیح تزویر را کنار بگذارند و نگاه خود را جلوه‌ای دیگر بخشند که قرآن بر رحل رمضان، همان رأس بریده بر طشتی است که «أُم حَسِبْتُمْ»^۱ بر زبان جاری می‌کند!.

چهاردهمین قرن شهادت اول پیشوا می‌بایست:

قرن تحول بر احوال و خروج از سطحی‌نگری امت باشد که بر اساس همین معضل و درد بزرگ، شهادت مظلومانه حضرت صدیق اکبر و فاروق اعظم امیرالمؤمنین علی (علیه السلام) به سرانجام رسید و امید است این امر مهم با ارشادات بزرگان دین و دلسوزان مذهب محقق گردد. اگر چه تمامی این امور تمسک امت به ریسمان محکم الهی را می‌طلبد که حضرت باقرالعلوم (علیه السلام) فرمودند:

«إِنَّ اللَّهَ تَبَارَكَ وَتَعَالَى عَلِمَ أَنَّهُمْ سَيَفْتَرُونَ بَعْدَ نَبِيِّهِمْ وَيَخْتَلِفُونَ فَنَهَاهُمْ عَنِ التَّفَرُّقِ كَمَا نَهَى مَنْ كَانَ قَبْلَهُمْ فَأَمَرَهُمْ أَنْ يَجْتَمِعُوا عَلَيَّ وَلَايَةَ آلِ مُحَمَّدٍ وَلَا يَتَفَرَّقُوا؛ همانا خداوند تعالی می‌دانست که امت بعد از پیامبر (صلی الله علیه و آله) متفرق خواهند

شد و اختلاف خواهند نمود ، پس آنها را از آن نهی نمود ، همان گونه که امت‌های گذشته را نهی فرمود . پس امر کرد که همگی بر ولایت آل محمد صلی الله علیه و آله جمع شده و متفرق نشوند .^۱

اثر قلم : نویسنده محقق حجة الاسلام و المسلمین

آقای شیخ محمد ظریف

چهاردهمین قرن شهادت امیرالمؤمنین علی بن ابیطالب علیه السلام

و رساندن پیام عدالت و مظلومیت آن حضرت به جهان

« السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَلِيَّ اللَّهِ أَنْتَ أَوَّلُ مَظْلُومٍ وَأَوَّلُ مَنْ غُصِبَ حَقُّهُ »

سلام بر تو ای ولی خدا ، تو نخستین مظلوم و اولین کسی هستی که حقش

غصب گردید .

سلام و درود فراوان به همه پیروان راه آن حضرت و مروّجین مکتبش و
ناشرین آثارش ، ورحمت خدا به روان پاک همه گذشتگانی که در این صراط
حرکت کردند و با کوله باری از محبت آن امام علیه السلام دار فانی را وداع گفتند ،
مخصوصاً استاد بزرگوار ما ، حضرت آیه الله آقای حاج سید محمد باقر موحد
ابطحی قدس سره که تمام شور و نشاطش و تمام همّتش احیاء تراث اهل بیت علیهم السلام
بود و اخیراً ۳ مجلد از موسوعه عظیم « عوالم العلوم » با موضوع فضائل
امیرالمؤمنین علی علیه السلام که نتیجه تلاش این بزرگمرد بود به چاپ رسیده
است و امیدواریم موجب سرور ایشان و خشنودی موالیان عظیم الشان ایشان
گردیده باشد .

۱۴ قرن از شهادت اول مظلوم عالم امیرالمؤمنین علی علیه السلام می گذرد ، ولی

او همچنان مظلوم و مهجور مانده است .

رسول خدا صلی الله علیه و آله به حضرت علی علیه السلام فرمودند :
« يَا عَلِيُّ ، أَنْتَ الْمَظْلُومُ بَعْدِي ؛ عَلِي جَان ! تو پس از من مظلوم خواهی
بود. » و همچنین فرمودند : « يَا عَلِيُّ ، أَنْتَ الْمَهْجُورُ بَعْدِي ؛ عَلِي جَان ! تو
پس از من مهجور خواهی بود »^۱.

چنانچه ، خود آن حضرت هیچ‌گاه بر منبر قرار نمی‌گرفتند ؛ مگر این که در
آخر گفتارشان پیش از فرود آمدن از منبر ، می‌فرمودند :
« مَا زَلْتُ مَظْلُومًا مُنْذُ قَبَضَ اللَّهُ نَبِيَّهُ ؛

از آن روزی که خداوند پیامبرش را از دنیا برد من مظلوم بوده‌ام »^۲.
بلکه فرمودند : « مَا زَلْتُ مَظْلُومًا مُنْذُ وُلِدْتَنِي أُمِّي ؛

از آن روزی که به دنیا آمده‌ام مظلوم بوده‌ام »^۳.
ما نتوانسته‌ایم آن‌گونه که باید و شاید ، غبار مظلومیت از چهره آن مولای
مظلوم کنار بزنیم و او را از مهجوریت برهانیم .
نتوانسته‌ایم آن‌گونه که هست ، نه قولاً و نه عملاً او را به جهانیان معرفی
کنیم . حضرت علی بن موسی الرضا علیه السلام در ضمن حدیثی فرمودند :
« فَإِنَّ النَّاسَ لَوْ عَلِمُوا مَحَاسِنَ كَلَامِنَا لَاتَّبَعُونَا ؛ اگر مردم سخنان زیبای ما را

---

۱ - عیون أخبار الرضا علیه السلام ، ج ۲ ، ص ۹ ؛ بحار الأنوار ، ج ۳۸ ، ص ۱۱۲ ، ح ۴۶ .

۲ - مناقب ابن شهر آشوب ، ج ۱ ، ص ۳۸۱ .

۳ - علل الشرایع ، ج ۱ ، ص ۴۵ .

بدانند از ما پیروی خواهند کرد»^۱.

ما نتوانسته‌ایم سخنان زیبای آنان را در میان مردم منتشر کنیم و آنها را با احادیث ناب و گهربار اهل بیت علیهم السلام آشنا نماییم .

امیرالمؤمنین علیه السلام در همهٔ میدان‌های فضیلت ، گوی سبقت را از همگان ربوده‌اند ، آن حضرت در همهٔ ابعاد زندگی سخن برای گفتن دارند و به قدری پر جاذبه است که می‌تواند دل‌ها را مجذوب سخنان خویش سازد .

او در هر بُعدی بهترین برنامه‌ها را ارائه نموده و بهترین درس‌ها را به بشریت آموخته است .

او پس از بیست و پنج سال انزوا و خانه‌نشینی و محروم بودن از حق خود، وقتی زمام امور را در دست گرفت که جامعه وضع نابسامانی داشت ، غاصبان خلافت مردم را به قهقری کشانیده بودند ، برخی سنت‌های باطل عصر جاهلی دوباره در میان مردم رونق گرفته بود .

از برابری انسان‌ها در برابر قانون و حقوق اجتماعی خبری نبود ، و تبعیض نژادی حاکم گشته ، قریش بر عرب ، و عرب بر عجم برتری یافته بود ، در چنین اوضاعی کار اصلاح جامعه بسیار دشوار بود و سر و سامان بخشیدن به این آشفته بازار ، کاری بس سخت و حتی ناممکن می‌نمود .

امیرالمؤمنین علی علیه السلام ابتدا تمام سنت‌های خلفای غاصب را باطل اعلام فرمودند و سرلوحهٔ کار خویش را احیاء سنت نبوی قرار دادند ، برای نمونه به این داستان توجه کنید :

---

۱ - عیون أخبار الرضا علیه السلام ، ج ۱ ، ص ۲۷۵؛ المعانی، ص ۱۸۰.

هنگامی که امیرالمؤمنین علیه السلام در منصب خلافت قرار گرفتند ، عمار بن یاسر و ابوالهیثم را بر بیت المال گماشتند و به آنها دستور داد که مالی از فیء (غنیمت ، خراج) را بین مسلمانان تقسیم کنند و فرمودند :

« اَعْدِلُوا بَيْنَهُمْ وَلَا تَفْضَلُوا أَحَدًا عَلَى أَحَدٍ ؛ میان آنان به عدالت رفتار کنید و هیچ کدام از مسلمانان را بر دیگری برتری ندهید . »

ایشان آن اموال را شمردند ، به هر مسلمان سه دینار می رسید ، پس آن مقدار را به مردم دادند ، طلحه و زبیر برای دریافت سهم خود آمدند ، به هر کدام از آنان سه دینار دادند ، طلحه و زبیر گفتند : « لَيْسَ هَكَذَا يُعْطِينَا عُمَرُ ؛ عمر این گونه با ما رفتار نمی کرد » ، ما را با چشم دیگری می دید ، آیا این اقدام از سوی شما است یا صاحب شما به این کار فرمان داده است ؟

گفتند : امیرالمؤمنین علیه السلام این چنین به ما دستور داده اند .
 آن دو به سوی امام علیه السلام رفتند ، و عرضه داشتند : ما نزد عمال شما رفتیم و آنان سهم ما را از این فیء ، همانند دیگر مردم دادند .
 امام علیه السلام فرمودند : شما چه می خواهید ؟

گفتند : « لَيْسَ كَذَلِكَ كَانَ يُعْطِينَا عُمَرُ ؛ عمر بن خطاب با ما این گونه برخورد نمی کرد . »

امام علیه السلام فرمودند : آیا رسول خدا صلی الله علیه و آله و سلم اموال را میان مسلمانان به تساوی تقسیم نمی فرمودند ؟ آن دو گفتند : آری چنین است .

امام علیه السلام فرمودند : به نظر شما بهتر است سنت رسول خدا صلی الله علیه و آله و سلم پیروی شود یا سنت عمر ؟ گفتند : سنت رسول خدا صلی الله علیه و آله و سلم ،

« وَ لَكِنْ لَنَا يَا أَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ سَابِقَةٌ وَعَنَا وَ قَرَابَةٌ ؛ وَلِي مَا سَابِقَهُ دَارِيْم ،

زحمت کشیده ایم و قرابت و خویشاوندی داریم .»

امام علیه السلام فرمودند : سابقه شما بیشتر است یا سابقه من ، خویشاوندی شما به پیامبر صلی الله علیه و آله نزدیک تر است یا من ؟ رنج شما در راه اسلام بیشتر بوده یا من ؟

عرض کردند : شما . امام علیه السلام فرمودند :

« فَوَاللَّهِ مَا أَنَا وَ أَجِيرِي هَذَا فِي هَذَا الْمَالِ إِلَّا بِمَنْزِلَةٍ وَ أَحَدَةٍ ؛ بِهِ كَارِغَزَارِي كَه

تزدیک حضرت ایستاده بود اشاره کردند و فرمودند : به خدا سوگند ! من و این اجیر

در برابر اموال عمومی یکسان هستیم .»^۱

دنیا طلبان دیدند که با برنامه های آن حضرت نمی توانند خود را تطبیق

دهند ، پذیرش عدالت سخت است و لذا از همان آغاز ، ساز مخالفت

نواختند . عده ای که وضع را چنین دیدند ، آمدند نزد امام علیه السلام و از آن حضرت

خواستند که انعطاف بیشتری نسبت به اشراف عرب از خود نشان دهد ، و از

اموال بیت المال مقدار بیشتری به آنها دهد ، امام علیه السلام به آنها فرمود :

« تَأْمُرُونِي أَنْ أَطْلُبَ النَّصْرَ بِالْجَوْرِ فِيمَنْ وَوُئِيَتْ عَلَيْهِ ؛

آیا به من دستور می دهید برای پیروزی خود ، از جور و ستم درباره امتی

که بر آنها ولایت دارم ، استفاده کنم ؟ »

یعنی در اموال بیت المال که همهٔ مردم در آن سهم دارند تصرف جائزانه کنم؟ به خدا سوگند! تا حیات دارم و شب و روز برقرار است، هرگز چنین کاری نخواهم کرد.^۱

به آن دیگری که قصد رشوه دادن داشت فرمود:

« فَوَاللَّهِ لَوْ أُعْطِيَ الْأَقَالِيمَ السَّبْعَةَ بِمَا تَحْتَ أَفْلَاكِهَا عَلَيَّ أَنْ أُعْصِيَ اللَّهَ فِي نَمَلَةٍ أُسْلِبُهَا جَلْبَ شَعِيرَةٍ مَا فَعَلْتُ؛ به خدا سوگند! اگر هفت اقلیم جهان را با آنچه زیر آسمان آنها است به من دهند تا خدا را معصیت نمایم به اندازه‌ای که پوست جوی را از دهان مورچه‌ای بگیرم چنین کاری نخواهم کرد. »^۲

آن حضرت در اجرای عدالت، خویش و بیگانه و دوست و رفیق برایش یکسان بودند و با همه به همان گونه رفتار می‌کرد که عدالت اقتضا می‌نمود و قصهٔ برادرش عقیل شاهد این مطلب است.

تاریخ سراغ ندارد کسی همانند او زمامداری نموده باشد.

فرمود: اگر می‌خواستم می‌توانستم از غسل مصفاً و مغز گندم و بافته‌های ابریشم استفاده کنم، اما هیبهات، که هوای نفس بر من غلبه کند و مرا به انتخاب غذاهای لذیذ وادار نماید در حالی که شاید در حجاز یا یمامه کسی باشد که امیدی به یک قرص نان نداشته باشد. هیبهات، که شب را با شکم سیر صبح کنم در حالی که در اطرافم شکم‌های گرسنه باشد، فرمود:

۱- نهج البلاغه، ص ۱۸۳.

۲- نهج البلاغه، ص ۳۴۷.

« أَأَقْنَعُ مِنْ نَفْسِي بِأَنْ يُقَالَ هَذَا أَمِيرُ الْمُؤْمِنِينَ وَ لَأَشَارِكُهُمْ فِي مَكَارِهِ الدَّهْرِ ؟ ؛ آیا به همین مقدار اکتفا کنم که به من امیرمؤمنان گفته شود ، ولی در سختی های روزگار با مردم شریک نباشم .»^۱

از کلمات نورانی آن حضرت است که می فرمود :

« مِنْ حَقِّ الرَّاعِي أَنْ يَخْتَارَ لِلرَّعِيَّةِ مَا يَخْتَارُهُ لِنَفْسِهِ ؛ حاکم وظیفه دارد که برای مردم خود همان چیزی را برگزیند که برای خود بر می گزیند»^۲.

امام باقر علیه السلام می فرماید :

« وَ لَقَدْ وُلِّيَ (علی علیه السلام) خَمْسَ سَنِينَ مَا وَضَعَ آجْرَةً عَلَى آجْرَةٍ وَ لَأَلْبِنَةَ عَلَى لَبِنَةٍ وَ لَأَأَقْطَعَ قَطِيعاً وَ لَأَأُورِثَ بَيْضَاءَ وَ لَأَأَحْمَرَاءَ وَ إِنْ كَانَ لِيُطْعِمُ النَّاسَ خُبْزاً ؛ آن حضرت پنج سال حاکم بود، نه آجری بر آجری نهاد و نه خشتی بر خشتی ، هیچ ملکی را به خود اختصاص نداد و سیم و زر از خود به جای نگذاشت ، به مردم نان گندم و گوشت می خورانید ، و خود به منزل بر می گشت و نان جو با زیت و سرکه می خورد .»^۳

او حکومت را برای حکومت نمی خواست ، بلکه حکومت را برای اجرای عدالت می خواست .

---

۱ - نهج البلاغه ، ص ۴۱۸ .

۲ - عیون الحکم ، ص ۴۶۹ .

۳ - امالی صدوق ، ۲۸۱ .

ابن عباس می‌گوید : در منطقه « ذی‌قار » نزد آن حضرت رسیدم کفش خود را وصله می‌زد ، به من فرمود : قیمت این کفش چه قدر است ؟ عرض کردم : بهایی ندارد . فرمود :

« وَ اللَّهُ لَهِيَ أَحَبُّ إِلَيَّ مِنْ إِمْرَتِكُمْ إِلَّا أَنْ أَقِيمَ حَقًّا أَوْ أَدْفَعَ بَاطِلًا ؛

به خدا قسم ! همین کفشی که می‌گویی بهایی ندارد ، نزد من از حکومت بر شما محبوب‌تر است ، مگر آن که به وسیله آن حقی را به پا دارم یا باطلی را براندازم .^۱»

امیرالمؤمنین علیه السلام به دارندگان پست و مقام می‌فرماید :

« وَ إِنْ عَمَلَكَ لَيْسَ لَكَ بِطُعْمَةٍ وَ لَكِنَّهُ فِي عُنُقِكَ أَمَانَةٌ ... ؛

ای صاحب پست و مقام ، این شغل تو و این پست و مقام تو لقمه چرب و نرمی نباشد که در اختیارت قرار گرفته است، بلکه امانتی است که به دست تو سپرده‌اند .^۲»

« سوده همدانی » وقتی از کارگزار آن حضرت شکایت کرد، حضرت امیرالمؤمنین علیه السلام گریست و فرمود :

« اللَّهُمَّ أَنْتَ الشَّاهِدُ إِنِّي لَمْ أَمْرُهُمْ بِظُلْمِ خَلْقِكَ ؛

خدایا ! تو شاهدهی که من هرگز به او نگفتم ظلمی به کسی نماید .
و فوراً با نوشته‌ای او را از شغلش برکنار نمود .
و این شعر از « سوده همدانی » است که در برابر معاویه گفت:

۱- نهج البلاغه ، ۷۷.

۲- نهج البلاغه ، ۳۶۷.

صَلَّى إِلَهِهُ عَلَى جِسْمِ تَضَمَّنَهَا
قَبْرُ فَأَصْبَحَ فِيهِ الْعَدْلُ مَدْفُونًا

«درود خدا بر آن جسم و روحی که قبری آن را در برگرفته ، و با دفن او در حقیقت عدالت مدفون گردید»^۱.

او در میان امت جز به حق و عدالت حکم نکرد ، « حَتَّى قُتِلَ فِي مِحْرَابِ عِبَادَتِهِ لَشِدَّةِ عَدْلِهِ ؛ تا آنکه در محراب عبادتش به خاطر شدت عدالتش به شهادت رسید » .

و دیگر این عدالت را نمی توان یافت مگر در حکومت آخرین وصی او ، خاتم الاوصیاء حضرت مهدی موعود ارواحنا له الفداء، که سیره حکومتی آن حضرت ، همان سیره جدّ مظلومش امیرالمؤمنین علیه السلام است .

و تنها با ظهور آن حضرت است که دوران مظلومیت اهل بیت علیهم السلام به پایان می رسد ، و دوران سرور آنان فرامی رسد .

رسول خدا صلی الله علیه و آله از کینه های پنهان شده در سینه های مردم نسبت به حضرت امیرالمؤمنین علیه السلام به آن حضرت خبر داد و فرمود که آن ها به او ظلم می کنند ، سپس فرمود :

« وَ أَخْبَرَنِي جَبْرِئِيلُ علیه السلام عَنِ اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ أَنَّ ذَلِكَ يَزُولُ إِذَا قَامَ قَائِمُهُمْ ؛

جبرئیل به من خبر داده است از طرف پروردگار عالم که این ظلم و بیدادگری

و این مظلومیت از بین خواهد رفت وقتی قیام کننده این خاندان یعنی مهدی آل محمد علیهم السلام قیام نماید . «^۱»

و بر آن‌ها که دل‌هایشان بر مظلومیت حضرت امیرالمؤمنین علی علیه السلام و خاندان رسالت علیهم السلام می‌سوزد و آه از سینه پر غم و غصه می‌کشند ، لازم است که برای تعجیل ظهور آن باقی مانده از خاندان رسالت دعا کنند ؛ زیرا تنها با ظهور موفورالسّرور آن ذخیره الهی است که حقّ غصب شده حضرت امیرالمؤمنین علیه السلام و فرزندان معصوم آن حضرت دوباره به ایشان باز می‌گردد ، حجت خدا و جانشین او در مسند خلافت تکیه می‌زند و نور را جایگزین ظلمت و عدل را جایگزین ظلم خواهد نمود ، و چه زیبا است زندگی در آن دوران باشکوه ، که امیرالمؤمنین علیه السلام فرموده‌اند :

« طُوبَى لِمَنْ أَدْرَكَ آيَامَهُ وَ سَمِعَ كَلَامَهُ ؛ خوشا به حال کسانی که آن دوران با عظمت را درک می‌کنند و سخن او را می‌شنوند . »^۲

که بین رکن و مقام می‌ایستد و فریاد می‌زند :

« أَلَا يَا أَهْلَ الْعَالَمِ، أَنَا الْإِمَامُ الْقَائِمُ، أَلَا يَا أَهْلَ الْعَالَمِ، أَنَا الصَّمَامُ الْمُنْتَقِمُ .

أَلَا يَا أَهْلَ الْعَالَمِ، إِنَّ جَدِّي الْحُسَيْنَ قَتَلُوهُ عَطْشَانًا... »^۳

چهارده قرن از شهادت مظلومانه امیرالمؤمنین علی بن ابی‌طالب علیه السلام گذشت ولی دشمن در طول این مدت هرگز از پاننشست ، کینه و عداوت خود را به

۱- امالی طوسی ، ص ۳۵۱ .

۲ - بحار الانوار ، ج ۵۲ ، ص ۲۸۰ .

۳ - الزام الناصب ، ج ۲ ، ص ۲۴۶ .

شکل‌های مختلف به نمایش گذاشت مزدورانی که قدرت‌های بزرگ شیطانی آنها را حمایت و تقویت می‌کنند، تا توانستند با مسأله ولایت امیرالمؤمنین علیه السلام مبارزه کردند.

ولایت، همان گوهر ارزنده‌ای است که تمام ارزش انسان و دین و ایمان و اعمال او بستگی به وجود آن دارد و به خاطر همین ارزش فراوانی که دارد همیشه مورد هجوم دشمن بوده است.

شیاطین انس همراه با شیاطین جن تمام تلاش خود را برای از بین بردن آن به کار گرفته‌اند و از همه امکانات خود بهره‌برداری می‌نمایند. آنها همواره در کمین نشستند تا مردم را با شبهه افکنی‌های خود نسبت به این رکن دین سست و ضعیف و بدبین نمایند.

کار شیاطین همین است که سر راه مستقیم الهی بنشینند و اجازه ندهند که بندگان خدا آن راه را پیمایند.

قرآن از زبان او حکایت می‌کند که گفت: «لَأَقْعُدَنَّ لَهُمْ صِرَاطَكَ

الْمُسْتَقِيمَ؛ و صراط مستقیم همان ولایت علی بن ابی طالب علیه السلام است.»^۱

زراره وقتی از امام محمد باقر علیه السلام در مورد این آیه شریفه سؤال کرد، امام علیه السلام فرمودند:

« يَا زُرَّارَةُ إِنَّمَا صَمَدَ لَكَ وَلِأَصْحَابِكَ فَأَمَّا الْآخِرِينَ فَقَدْ فَرَّغَ مِنْهُمْ ؛

ای زراره! شیطان، تو و امثال تو را قصد کرده و شما هستید که مورد هجوم او هستید، اما دیگران که فاقد این گوهر ارزنده‌اند خیالش از آنها فارغ است. »^۱ آنها خودشان راه انحراف را پیش گرفته‌اند و گمراهند.

ما باید حواس خود را بیشتر جمع کنیم، بیشتر مراقب این دشمنان قسم خورده باشیم، به وسوسه‌های آنها اعتنا نکنیم و با استمداد از قدرت لا یزال الهی و توسل به ذیل عنایت اولیاء الهی چراغ ولایت را همواره روشن نگه داریم و بدانیم که آنچه داریم از خیر و برکت و فلاح و رستگاری و سعادت در پرتو ولایت است و دنیا و آخرت ما در گرو حفظ و نگهداری آن می‌باشد. ولایت وادی امن الهی است و صلح و صفا و یکرنگی و اتحاد و برادری تنها در این وادی است که دشمن نمی‌تواند آن را ببیند.

خود را در برابر این دشمن بی‌رحم کاملاً مجهز نماییم، و سلاح لازم را در برابر حربه‌های او تهیه کنیم و از خود پایداری و مقاومت نشان دهیم، بدانیم که ارزش این گوهر از ارزش جان ما بیشتر است، ولو به قیمت جان، نگذاریم از دست ما ربوده شود، که: امام صادق علیه السلام فرموده‌اند:

« الْفَقْرُ مَعَنَا خَيْرٌ مِنَ الْغِنَى مَعَ غَيْرِنَا وَ الْقَتْلُ مَعَنَا خَيْرٌ مِنَ الْحَيَاةِ مَعَ عَدُوِّنَا؛

فقر با ما اهل بیت علیهم السلام بهتر از مال و ثروتی است که با غیر ما به دست آید، کشته شدن با ما اهل بیت علیهم السلام بهتر از حیات و زندگی با دشمنان ما است »^۲.

۱ - المحاسن، ج ۱، ص ۱۷۱، ح ۱۳۸.

۲ - الخرائج و الجرائح، ج ۲، ص ۷۳۹.

همواره حامی ولایت و مدافع مقام ولایت باشیم و اجازه ندهیم دشمن به این مقام والا، طعنه بزند، یار و یاور آنها باشیم، خوشا به حال کسانی که مدال پر افتخار « مَرَحَبًا بِنَاصِرِنَا »^۱ را دریافت نمودند.

بدانیم که آنها حتماً یاوران خود را یاری می‌نمایند و دعای پیامبر اکرم صلی الله علیه و آله و سلم شامل حال چنین کسانی است که فرمود:

« اللَّهُمَّ وَالِ مَنْ وَالَاهُ وَعَادِ مَنْ عَادَاهُ ، وَانصُرْ مَنْ نَصَرَهُ ، وَاخْذُلْ مَنْ خَذَلَهُ »
و خدا در قرآنش وعده فرموده است:

« إِنْ تَنْصُرُوا اللَّهَ يَنْصُرْكُمْ وَ يَثْبِتْ أقدامَكُمْ ؛

اگر خدا را یاری کنید، خدا هم شما را یاری می‌نماید و قدمهای شما را استوار می‌دارد »^۲.

گرامی داشت چهاردهمین قرن شهادت مظلومانه حضرت امیرالمؤمنین علی بن ابی‌طالب علیه السلام فرصتی است بسیار ارزشمند و گرانبها، باید از این فرصت فراهم شده کمال استفاده را نمود، آن‌گونه نیست که همیشه فرصت فراهم شود.

---

۱ حضرت ثامن الحجج علی بن موسی الرضا علیه السلام به دعبل فرمودند: « مَرَحَبًا بک یا دعبل، مَرَحَبًا بِنَاصِرِنَا بیده و لسانه » (بحار الأنوار، ج ۴۵، ۲۵۷). امام صادق علیه السلام نسبت به هشام فرمودند: « هذا ناصرنا بقلبه و لسانه و یده » (اعلام الوری، ج ۱، ص ۵۳۱).
۲ سوره محمد صلی الله علیه و آله و سلم، آیه ۷.

رسول خدا ﷺ می فرماید :

« إِنَّ لِرَبِّكُمْ فِي أَيَّامِ دَهْرِكُمْ نَفَحَاتٍ أَلَا فَتَعَرَّضُوا لَهَا ؛ همانا برای پروردگار شما در دوران عمرتان نسیم‌های رحمتی است ، به هوش باشید و خود را در معرض آنها قرار دهید »^۱.

این گرامی داشت قطعاً یکی از آن نسیم‌های رحمتی است که وزیده ، و هر کس خواهان کمال است باید خود را در معرض وزش آن قرار دهد ، یعنی در آن جهت حرکت کند و تمام توان خویش را به کار گیرد ، همه وارد این میدان بزرگ تاریخی شوند ، به سوی این بهترین عمل بشتابند و در این امر مهم از یکدیگر سبقت گیرند که قرآن کریم می فرماید :

« فَاسْتَبِقُوا الْخَيْرَاتِ »^۲

فرصت‌ها زودگذر هستند و خیلی سریع از دست می‌روند .

امیرالمؤمنین (علیه السلام) می فرماید : « الْفُرْصَةُ سَرِيعَةُ الْفَوْتِ ؛

از دست دادن فرصت حتماً حسرت و ندامت و اندوه در پی خواهد داشت »^۳

در نهج البلاغه ، صبحی صالح ، ص ۴۸۹ : « إِضَاعَةُ الْفُرْصَةِ غُصَّةٌ »^۴.

---

۱ - بحار الأنوار، ج ۷۱، ص ۲۲۱.

۲ - سورة بقره ، آیه ۱۴۸.

۳ - عیون الحکم ، ۲۱.

۴ - نهج البلاغه ، صبحی صالح، ص ۴۸۹.

هنرمندان از هنرِ خویش، شاعران از ذوق سرشار خویش و این موهبت الهی، نویسندگان و محققان و فرهیختگان از اندیشه و افکار خویش در این زمینه استفاده کنند و دلها را متوجه ساحت مقدس ولی الله اعظم نمایند.

خطبا با خطبه‌های پر شور و جذاب خویش، خیرین با تأسیس خیریه‌ها و مراکز خدماتی به نام نامی آن حضرت، هیئات محترم با راه‌اندازی دسته‌جات و تشکیل مجالس عزاداری، رسانه‌ها با اجرای برنامه‌های سازنده ارادت خویش را به اهل بیت علیهم السلام اظهار نمایند.

و همه تلاش کنیم که این اقدام خدایسندانه هرچه باشکوه‌تر برگزار شود و افکار و اذهان جهانیان را متوجه خود سازد و مبدأ یک تحول عظیم و منشأ خیرات و برکات فراوان باشد.

همان‌طور که در برگزاری چهاردهمین قرن شهادت أم الأئمة النجباء حضرت صدیقه کبری علیها السلام شاهد آثار و برکات فراوان آن بودیم که همانند چشمه‌ای هنوز جاری است و هر سال بر عظمت آن افزوده می‌گردد.

خداوند تبارک و تعالی می‌فرماید:

« فَأَمَّا الزَّبَدُ فَيَذْهَبُ جُفَاءً وَأَمَّا مَا يَنْفَعُ النَّاسَ فَيَمْكُثُ فِي الْأَرْضِ ؛

اما کفها به بیرون پرتاب می‌شوند، ولی آنچه به مردم سود می‌رساند [آب یا فلز

خالص] در زمین می‌ماند^۱ .»

و نیز می فرماید : « ما عِنْدَكُمْ يَنْفَدُ و ما عِنْدَ اللَّهِ باق ؛
آنچه نزد شما است فانی می شود ، و آنچه نزد خدا است باقی می ماند . »^۱
با این امید که سعی و تلاش ما سرور و خشنودی آخرین ذخیره الهی و یادگار
امیرالمؤمنین علیه السلام حضرت بقیة الله الاعظم علیه السلام را فراهم آورد و باعث تعجیل
در ظهور موفور السرور آن حضرت گردد .

به قلم : نویسنده دلباخته امام زمان عجل الله فرجه
حجة الاسلام و المسلمین شیخ علیرضا نعمتی

چهارده قرن بی تفاوتی

قال رسول الله صلى الله عليه وآله :

« إِنَّ اللَّهَ فَتَحَ هَذَا الدِّينَ بَعْلَىٍّ وَإِذَا مَاتَ عَلِيٌّ فَسَدَ الدِّينُ وَ لَأَ يُصْلِحَهُ إِلاَّ الْمَهْدِيُّ بَعْدَهُ ؛ خداوند این دین را به وسیله علی علیه السلام فتح و پیروزی عطا فرمود و آن گاه که علی از دنیا برود ، دین فاسد می شود و کسی پس از او قادر به اصلاح آن نخواهد بود مگر مهدی علیه السلام ». ^۱

آری ! از روزی که امیرالمؤمنین علیه السلام به شهادت رسید ، کار امت به سامان نرسید و هر سال بر بد عهدی و دوری مردم از عهد « ولایت علی ولی الله » افزوده شد و گناه سنگین روگردانی از امیرالمؤمنین علیه السلام و اولاد طاهرین آن حضرت ، بار سنگین تری را بر دوش امت اسلام ، بلکه جامعه بشریت نهاد . اینک در آستانه یکهزار و چهارصدمین سال این مصیبت عظمی هستیم .
۱۴۰۰ سال مصیبت فقر و فلاکت و خونریزی و انواع مفاصد جزیی و کلی بر بشریت گذشته است .

---

۱ - ینابیع الموده قندوزی حنفی ، چاپ اسلامبول ، ص ۲۵۹، به نقل : احقاق الحق ، ج ۷، ص ۳۶۲.

معنای این سخن آن است که بار سنگین هزاران نوع فساد ، ۱۴۰۰ برابر بیشتر شده است ، نه ۱۴۰۰ برابر ، بلکه قریب ۵۰۰ هزار برابر (به عدد روزهای این ۱۴۰۰ سال قمری که ۴۹۷۰۰۰ روز است) فشار انواع مفسد اعم از قتل و جنایت و شکنجه و اسارت و ... بر گردهی بشر بیشتر و سنگین تر شده است .

اگر دقتی کنیم ، بار سنگین شهادت امیرالمؤمنین علی (علیه السلام) از عدد ریگهای بیابان نیز افزون تر است که آن حضرت در روایتی فرمود : « به عدد ریگهای بیابانها به من ظلم شده است » .

چرا که آمار ظلمهایی که به بشر می شود ، هم‌اکنون با معیار « دقیقه » بلکه « ثانیه » محاسبه می شود که مثلاً در هر ثانیه ، این تعداد انسان در اثر هوای آلوده می میرند و این تعداد در اثر سیگار می میرند و این تعداد در اثر جنگ و درگیری ها می میرند و ده ها و صدها نوع مرگ و میر دیگر مانند مرگ های مصنوعی که جنایتکاران انواع امراض را ایجاد می کنند تا داروهایی را که خود برای درمان آن امراض ساخته اند به فروش برسانند و جنگ بین کشورها و اقوام به راه می اندازند ، تا سلاح هایشان را به فروش برسانند و ده ها نوع مرگ و فساد که همه آن ها ناشی از فقدان رهبری معصوم از خطا در رأس جامعه بشری است .

رهبری که مؤید به قدرت آسمانی و آگاه از همه خیانت های پنهانی است که خداوند از ۱۴۴۰ سال پیش چنین رهبرانی را که ۱۴ تن بودند، برای همه زمانها به بشریت ارزانی فرمود .

لذا تمامی این مفسد بیشمار در جامعه بشری، ناشی از عدم پذیرش رهبری امیرالمؤمنین علی (علیه السلام) و ائمه طاهرین (علیهم السلام) از نسل آن حضرت تا حضرت مهدی (عجل الله تعالی فرجه) است و لذا هر ثانیه‌ای که از فقدان آن رهبران آسمانی می‌گذرد، بار سنگین ظلم بر گرده‌ی بشر، سنگین و سنگین‌تر می‌شود.

و این ۴۹۷ هزار روز ظلم بر کل جامعه بشری آن قدر ادامه می‌یابد که یا آنان که آن رهبر آسمانی را می‌شناسند (شیعیان دوازده‌امامی) از خدا ظهور آن امام معصوم را بگیرند و یا اگر چنین نکردند و مانند این ۱۴۰۰ سال بی تفاوت بودند، این فشار تا آن جا ادامه می‌یابد که در اثر شدت ظلم، پیمانه زمان غیبت به انتهای خود برسد و خداوند متعال اذن ظهور و فرج به حضرت بقیة الله ارواحنا فداه عنایت فرماید.

طول زمان یک ظلم و بی تفاوتی نسبت به آن، میوه تلخی به نام «قساوت قلب» بر دل انسان‌ها می‌نشانند که خدای تعالی می‌فرماید:

« أَلَمْ يَأْنِ لِلَّذِينَ آمَنُوا أَنْ تَخْشَعَ قُلُوبُهُمْ لِذِكْرِ اللَّهِ وَمَا نَزَلَ مِنَ الْحَقِّ وَلَا يَكُونُوا كَالَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ مِنْ قَبْلُ فَطَالَ عَلَيْهِمُ الْأَمَدُ فَقَسَتْ قُلُوبُهُمْ وَكَثِيرٌ مِنْهُمْ فَاسِقُونَ؛ آیا زمان آن فرا نرسیده است که ایمان آورندگان، دل‌هایشان برای یاد خدا نرم و خاشع شود و زیر بار اطاعت و تسلیم در برابر آن چه از حق نازل شده برود و مانند کسانی نباشند که پیش از این، کتاب (تورات و انجیل) به آن‌ها داده

شد ، اما چون زمان بر آن‌ها طولانی شد ، دل‌هایشان را سختی و سنگدلی فراگرفت که بسیاری از آن‌ها فاسق بودند . «

آری ! یک‌هزار و چهارصدمین سال شهادت امیرالمؤمنین علی (علیه السلام) یعنی ، یک‌هزار و چهارصد برابر شدن قساوت قلب در یک امت ، که در برابر از دست رفتن حجت خدا ، عکس‌العملی که باید نشان بدهد ، نشان نداد و قلبش در برابر این مصیبت جان‌خراش ، سخت شد و هر قدر این زمان سخت‌دلی در برابر ظلمی که به اهل بیت عصمت (علیهم‌السلام) شد ادامه یابد و امت ، ظهور حضرت بقیة‌الله (علیه‌السلام) را از خدا نگیرد و آن امام مظلوم را از مظلومیت و غربت به در نیاورد ، قلبش سخت‌تر می‌شود و این بی‌تفاوتی یک خروج آشکار امت از صراط مستقیم ، و فسقی آشکار و بزرگ است که در انتهای آیه فوق به آن اشاره شده است « وَكَثِيرٌ مِنْهُمْ فَاسِقُونَ » .

ای وای بر ما ! که اکنون یک‌هزار و چهارصد سالگی بی‌تفاوتی خود را شاهد هستیم .

یک‌هزار و چهارصد سالگی قساوت قلب و بی‌تفاوتی در برابر حجج الهی ، خصوصاً آخرین حجت خدا که حدود ۱۱۷۵ سال آن ، سهم ایشان تاکنون شده است .

یک‌هزار و چهارصدمین سال گمگشتگی و تحیر و بیرون زدن و انحراف خود از جاده الهی را شاهدیم .

بدیهی است وقتی خداوند قساوت قلب را در آیه فوق نتیجه بی تفاوتی و بی غیرتی در برابر یاد خدا و آنچه از حق نازل شده می‌داند، چه یاد خدایی پرثمرتر و نجات‌دهنده‌تر از توجه به رهبری که خداوند برای امت اسلام در روز غدیر خم تعیین فرمود و امامت و ولایت امیرالمؤمنین (علیه السلام) را « مَا أَنْزَلَ إِلَيْكَ مِنَ رَّبِّكَ ؛ آن چه بر تو از جانب خدایت نازل شده » خواند و لذا امت اسلام در برابر ظلم به علی (علیه السلام) و خاندان مطهر، خصوصاً همسر مکرّم‌اش حضرت زهرا (علیها السلام) سکوت کرد و در اثر این فسق و گناه آشکار و بزرگ اجتماعی، قلبش سخت شد .

از آن روز تا امروز و تا روز ظهور، خداوند متعال هر لحظه بر این امت نهیب می‌زند که از خواب غفلت بیدار شوید و بر غربت و مظلومیت آن قلب تپنده‌ای که او را با سکوتتان خانه‌نشین کردید و موجب شهادت او و ده فرزند معصومش و غیبت ۱۱۷۰ ساله یازدهمین فرزند مظلومش شدید، گریه کنید و ناله بزنید و در این هزار و چهارصدمین سال اول مظلوم عالم، فریاد بیدار باش پروردگارتان را بشنوید که می‌فرماید : خواب بس است : « أَلَمْ يَأْنِ لِلَّذِينَ آمَنُوا أَنْ تَخْشَعَ قُلُوبُهُمْ لِذِكْرِ اللَّهِ » .

آری ! به پاخیزید و غبار غربت را از چهره دین و قرآن و دوازدهمین جانشین رسول خدا (صلی الله علیه و آله) یعنی حضرت مهدی آل محمد (علیهم السلام) بزدابید و بدانید که :

«اعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ يَحْيِي الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا قَدْ بَيَّنَّا لَكُمْ الْآيَاتِ لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ»

بدانید که خداوند زمین را پس از مرگش زنده می‌کند . ما آیات خود را به روشنی برایتان بیان کردیم شاید تعقل کنید [و به صراط مستقیم باز گردید] «^۱» .

آری ! آیه فوق ، درست پس از آیه‌ای است که قساوت قلب را یادآور می‌شود ؛ یعنی ای امتی که در برابر «یاد خدا و آن چه از حق نازل شد» ، یعنی ولایت علی بن ابی طالب و خاندان مظلومش علیهم السلام ساکت و بی تفاوت بودید ، بدانید که اگر همین طور بی تفاوت بمانید و بر تعداد سالگردهای شهادت حضرت علی علیه السلام ، افزوده شود ، چنین نیست که این غیبت تا روز قیامت ادامه یابد ؛ بلکه هر روز که خداوند متعال صلاح بداند ، اذن فرج و ظهور به آخرین جانشین رسول خاتم ، حضرت مهدی موعود علیه السلام صادر می‌فرماید و زمین را پس از مرگش یعنی کفر اهلش زنده می‌کند . چرا که کفر ورزیدن ، سقوط و مرگ روحی یک انسان یا جامعه‌ای است که در برابر حق ، چشم بر هم گذاشته و آن را پایمال هواهای نفسانی اش کرده است .

پس در یکهزار و چهارصدمین سال بی تفاوتی در برابر مظلومیت آل محمد علیهم السلام از لاک بی تفاوتی در آیینم و در جهت پایان دادن به زمان خانه نشینی امام زمانمان (زمان غیبت) تلاش قولی و عملی کنیم ؛ همان تلاشی که امت پیامبر صلی الله علیه و آله در ۲۵ سال خانه نشینی حضرت امیرالمؤمنین علیه السلام مکلف بودند به خانه نشینی آن اول مظلوم عالم پایان دهند .

این ۱۱۷۵ سال خانه‌نشینی امام زمانمان ، بزرگ‌شده و وسعت‌یافته همان ۲۵ سال خانه‌نشینی جد مظلومش علی (علیه‌السلام) است و تکلیف ما در برابرش همان تکلیف و چه بسا سنگین‌تر است .

نکته مهمی که در آیه فوق (آیه ۱۶ سوره مبارکه حدید) باید ما را تکان دهد و چه بسا با یکهزار و چهارصدمین سال شهادت مظلومانه حضرت امیرالمؤمنین (علیه‌السلام) ارتباطی تأمل‌برانگیز دارد ، قساوت قلب انسان در اثر طولانی شدن زمان غیبت امام زمان ارواحنا فداه است :

« فَطَالَ عَلَيْهِمُ الْأَمَدُ فَقَسَتْ قُلُوبُهُمْ ... ؛ پس زمان غیبت پیامبرشان بر آنها طولانی شد ، لذا دچار قساوت و سنگدلی در برابر فقدان حجت خدا شدند . »

یکهزار و چهارصدمین سال و جلوه خاص

معمولا اعداد رند و سرفصل ، مانند ۱۴۰۰ ، اگر خصوصیت ویژه‌ای نداشته باشند ، اما جلوه‌ای خاص برای انسان دارند و حداقل می‌توانند به شدت تکان دهنده باشند ، مانند کسی که چهل یا پنجاه ساله شده و یکباره تکانی می‌خورد وقتی خود را در آینه می‌بیند و به خود نهیب می‌زند که : فلانی چهل ساله شدی ، پنجاه ساله شدی ، غفلت بس است و ...

در اینجا هم لااقل امت شیعه باید به خود نگاهی کند و بگوید : ای خوش غیرت ، ۱۴۰۰ سال از فرق شکافته امام مظلوم و پدر مهربانت می‌گذرد و تو هنوز دکتر و طبیب آسمانی (فرزند دل‌بندش امام زمان عجل‌الله‌فرجه) را بر بالای سرش حاضر نکرده‌ای؟! (هنوز ظهور مقدسش را از خدا نگرفته‌ای؟!)

آری ! ما باید ظهور امام زمانمان را که شفا بخش فرق شکافته حضرت امیرالمؤمنین علی علیه السلام است از خدا بگیریم و الا چرا هزار سال است که امام زمان ارواحنا فداه از ما به طور رسمی (در یکی از توقیعات شریفشان) خواسته‌اند که بروید از خدا درخواست کنید و بسیار هم درخواست کنید که هرچه زودتر فرج مرا برساند که گشایش و فرج شما در آن است :

« وَ أَكثِرُوا الدُّعَاءَ بِتَعْجِيلِ الْفَرَجِ فَإِنَّ ذَلِكَ فَرَجُكُمْ »^۱

ای مردم ! امیرالمؤمنین علیه السلام فرق شکافته‌اش درد دارد و تنها ظهور فرزند عزیزش التیام بخش آن است .

آیا ۱۴۰۰ سال بی تفاوتی بس نیست ؟ آیا زمان بیداری فرا نرسیده ؟!

« أَلَمْ يَأْنِ لِلَّذِينَ آمَنُوا أَنْ تَخْشَعَ قُلُوبُهُمْ لِذِكْرِ اللَّهِ ».

آیا ندای امام زمانت را که از بیش از هزار سال است در فضای زندگی تو و همه شیعیان طنین انداخته را نمی‌شنوی که فرمود :

« وَ لَوْ أَنَّ أَشْيَاعَنَا وَفَقَّهُمُ اللَّهُ لَطَاعَتَهُ عَلَى اجْتِمَاعِ مِنَ الْقُلُوبِ فِي الْوَفَاءِ بِالْعَهْدِ عَلَيْهِمْ لَمَا تَأَخَّرَ عَنْهُمْ الْيَمْنُ بِلِقَائِنَا وَ لَتَعَجَّلَتْ لَهُمُ السَّعَادَةُ بِمُشَاهَدَتِنَا؛ اگر

شیعیان ما (که خدا آنها را به طاعتش موفق بدارد) با دل‌هایی یکپارچه به عهد خود با ما وفا می‌کردند ، میمنت دیدار ما از آنها به تأخیر نمی‌افتاد و دیدار رو در روی ما با آنها ، قطعاً و با عجله نصیبشان می‌شد .^۲»

۱ - احتجاج، ج ۲، ص ۴۷۱ .

۲ - احتجاج، ج ۲، ص ۴۹۹ .

می‌بینیم که حضرت بقیة الله ارواحنا فداه کلید باز شدن درب زندان غیبت را به دست خودمان داده‌اند و ما آن را به کناری انداخته‌ایم و می‌گوییم معلوم نیست این درب کی باز می‌شود ...

شما را به خدا قسم! آیا افکار ما از صراط مستقیم منحرف نشده است؟!

اثر قلم : محقق دلباخته اهل بیت علیهم السلام

سید محمد موحد ابطحی

وظیفه‌ای سنگین و تاریخ‌ساز

یکی از سنت‌های خداوند متعال و رسول گرامی‌اش ، بیان معارف و مسائل مهم دینی با استفاده از ابزار تاریخ و توجه دادن به وقایع آن می‌باشد ، حتی طبق برخی تفاسیر ، به تعبیر قرآن کریم توجه به برخی وقایع تاریخی و بیان کیفیت آن ، از مصادیق هدایت مردم به سمت حق شمرده شده است^۱.

با تعمق و تفحص در سیره خاتم النبیین صلی الله علیه و آله و اهل بیت طاهرین علیهم السلام می‌بینیم که اهتمام ویژه‌ای به برخی وقایع تاریخی و زمان و مکان وقوع آنها داشته‌اند و همین تذکر و توجه را فرصتی برای بیان معارف والای تشییع قرار می‌دادند ، که به دو مورد از آنها اشاره خواهیم کرد :

(۱) - واقعه غدیر خم :

در بین روایاتی که به بیان عظمت و فضائل روز عید غدیر پرداخته شده ، روایتی از حضرت علی بن موسی الرضا علیه السلام نقل شده که : در مجلس مأمون عباسی سخن از روز غدیر به میان آمد و این واقعه مورد انکار عده‌ای قرار گرفت ، حضرت رضا علیه السلام در پاسخ به این عده فرمودند :

« إِنَّ يَوْمَ الْغَدِيرِ فِي السَّمَاءِ أَشْهَرُ مِنْهُ فِي الْأَرْضِ ؛

۱- برای تفصیل بیشتر مراجعه کنید به : تفاسیر گوناگون ذیل آیه ۱۳۸ ، سوره آل عمران.

قطعاً روز غدیر در آسمان‌ها مشهورتر از آن در زمین است. ^۱ « در این عبارت ، نکته‌ای بسیار ظریف نهفته است که خطاب آن متوجه عموم شیعیان است ، مبنی بر اینکه آسمانیان به بزرگداشت سالگرد ! این واقعه بیش از شما زمینیان اهتمام دارند ، و به بیان دیگر ، کم کاری و اهمال در بین زمینیان موجب شده که یکی از بزرگترین فضایل امیرالمؤمنین (علیه السلام) و مهمترین رکن تشیع ، به راحتی موجب انکار قرار بگیرد .

در ادامه همان روایت ، حضرت رضا (علیه السلام) کیفیت عجیب و مفصلی را نقل می‌کنند که : قصرهای ویژه‌ای در آسمان‌ها تدارک دیده شده که با زیورهای خاص ، زینت شده‌اند و در « سالگرد عید غدیر » ملائکه با آداب خاصی وارد آن قصرها می‌شوند و هدیه‌هایی دریافت می‌کنند و در آخر روز غدیر به آنها ندا داده می‌شود :

« انصرفوا اِلیّی مَرَاتِبِکُمْ فَقَدْ اَمِنْتُمْ مِنَ الْخَطَا وِ الزَّلَلِ اِلیّی قَابِلٍ فِی مِثْلِ هَذَا
الْیَوْمِ تَکْرِمَةً لِّمُحَمَّدٍ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وِ عَلِیٍّ عَلَيْهِ السَّلَامُ ؛

به جایگاه‌های خود برگردید که ، تا سال آینده مثل امروز به خاطر گرامی داشت محمد و علی (علیهما السلام) از خطا و لغزش ایمن گشتید . «

در این فراز نیز ، مجدداً تأکیدی مبنی بر توجه به « سالگرد !! » واقعه غدیر وجود دارد ؛ چرا که آن هدیه ویژه (مصونیت از اشتباه) موقت و محدود تا زمان تکرار مجدد این بزرگداشت و سالگرد ، در سال آینده شده است .

(۲) - واقعه کربلا و امام حسین علیه السلام

با مراجعه به سیره معصومین علیهم السلام می بینیم که از هر موقعیت زمانی و مکانی که به نوعی مرتبط با سیدالشهداء علیه السلام است استفاده شده ، تا تبدیل به فرصتی برای بیان مظلومیت ایشان گردد و این موارد به قدری فراوان است که می تواند موضوع نگارش کتابی مستقل باشد .

به عنوان نمونه در باب ولادت حضرت سیدالشهداء علیه السلام روایات متعددی ذکر شده ، که شخص خاتم الانبیاء صلی الله علیه و آله و سلم یا ملائکه الهی ، به بیان مصیبت های جانسوز سیدالشهداء علیه السلام پرداخته و از این زمان خاص (روز ولادت) برای تذکر و توجه مردم به این رکن مهم (بیان مظلومیت سیدالشهداء علیه السلام) استفاده کرده اند .^۱

لطیف تر اینکه ، نقل شده این برنامه در سالگرد ! ولادت حضرتش نیز مجدداً تکرار شد ، به این نحو که دوازده نفر از ملائکه ، بر حضرت خاتم الانبیاء صلی الله علیه و آله و سلم وارد شدند ، و قسمتی از مصائب سیدالشهداء علیه السلام را برای رسول خدا صلی الله علیه و آله و سلم بیان نمودند .

۱- برای ملاحظه برخی از این روایات ، نگاه کنید به : اکمال الدین ، ص ۴۱۵ ، ح ۶ ؛ کامل

الزیارات ، ص ۱۳۰ ، ح ۱۴۷ ، مدینه المعاجز ، ج ۳ ، ص ۴۲۶ ، ح ۹۵۲ .

و نیز در روایتی آمده ، که در دومین سالگردِ ! ولادت امام حسین علیه السلام نیز این امر تکرار شده ، به این نحو که پیامبر صلی الله علیه و آله در آن روز در سفری بودند ، جبریل علیه السلام بر آن حضرت نازل شد ، و بخشی از مصائب سیدالشهداء علیه السلام را برای پیامبر صلی الله علیه و آله خوانده و ایشان گریستند ، سپس به مدینه بازگشتند ، و به منبر رفتند ، و روضه سیدالشهداء علیه السلام را برای مردم خواندند ، تا آنجا که نقل شده : « فَضِحَ النَّاسُ فِي الْمَسْجِدِ بِالْبُكَاءِ وَالنَّحِيبِ ؛

صدای گریه و ضجه مردم در مسجد بلند شد . »^۱

اهتمام به مسأله سالگرد وقایع ، چنان در سیره نبوی فراوان یافت می شود که مرحوم علامه امینی قدس سره در کتاب « سیرتنا و سنتنا » بعد از ذکر برخی از این اخبار می فرماید :

« گمان قریب به یقین می رود که ، تعدد مجالس ماتم سیدالشهداء علیه السلام که توسط پیامبر صلی الله علیه و آله در خانه های همسرانشان برگزار شده ، در سالگردهای ولادت ، یا شهادت سیدالشهداء علیه السلام بوده است . »^۲

این اهتمام به تعظیم سالگرد ! برخی از وقایع ، در سیره اهل بیت علیهم السلام نیز ادامه پیدا کرده که ذکر موارد بیشتر ، در حوصله این مختصر نمی باشد .

تعظیم روز مصیبت امیرالمومنین علی علیه السلام

همان طور که قبلاً ذکر شد ، توجه و تأکید ویژه ای از سوی شارع مقدس ، بر تعظیم برخی وقایع ، و توجه به سالگرد آن وجود دارد ، خصوصاً در موضوع

۱- مقتل الامام السبط الشهيد للخوارزمی ، ج ۱ ، ص ۱۶۳ .

۲- سیرتنا و سنتنا ، ص ۵۰ .

مصائب سیدالشهداء علیه السلام که این روش ، راهی برای بیان مظلومیت آن بزرگوار بوده است . بایستی توجه داشته باشیم که ، این مسأله در مورد مصیبت امیر عالم ، حضرت امیرالمؤمنین علیه السلام به طریق اولی ثابت است ، چه آنکه اگر در روایات ، در مورد سیدالشهداء علیه السلام تعبیر به « مظلوم » شده است ، در مورد امیرالمؤمنین علیه السلام تعبیر به « اولین مظلوم » شده^۱ و خود حضرت در تعبیرات گوناگون فرموده‌اند : « مَا زِلْتُ مَظْلُومًا .. »^۲ .

سزاوار است در هر زمان و مکانی که مناسبتی با آن وجود بی مثال دارد ، طبق سیره حضرات معصومین علیهم السلام با تعظیم آن زمان یا مکان ، به بیان فضائل و مظلومیت‌های ایشان پردازیم ، به این امید که جزء عاملین به آیه شریفه : « وَ لَتَكُنَّ مِنْكُمْ أُمَّةٌ يَدْعُونَ إِلَى الْخَيْرِ وَ يَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَ يَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَ أُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ » ؛ باید از میان شما ، جمعی دعوت به نیکی ، و امر به معروف و نهی از منکر کنند ! و آنها همان رستگارانند .^۳

باشیم ، که امام باقر علیه السلام فرمودند : « این آیه برای آل محمد صلی الله علیه و آله و تابعین ایشان می‌باشد ، که به خیر دعوت می‌کنند و امر به معروف و نهی از منکر انجام می‌دهند . »^۴ و به فرموده امام صادق علیه السلام : « معروف » در بین اهل

۱- کامل الزیارات ، ص ۴۱ . « أَشْهَدُ أَنَّكَ أَوَّلُ مَظْلُومٍ وَ أَوَّلُ مَنْ غُصِبَ حَقُّهُ » .

۲- احتجاج ، ج ۱ ، ص ۱۹۰ .

۳- سوره آل عمران ، آیه ۱۰۴ .

۴- تفسیر القمی ، ص ۹۸ .

آسمان‌ها و زمین ، امیرالمؤمنین علیه السلام هستند و « مُنْكَر » ، آن دو نفری که بر ایشان ظلم و ستم روا داشتند.^۱
از این روی ، مناسب است که به معرفی برخی از مکان‌ها و زمان‌هایی که به نوعی با وجود شریف امیرالمؤمنین علیه السلام مرتبط است ، و می‌توان با تعظیم و بزرگداشت و توجه دادن مردم به آن ، قدمی در راه بیان مظلومیت‌ها و فضائل امیرالمؤمنین علیه السلام برداشت ؛ پردازیم .

برخی از مکان‌های مرتبط با امیرالمؤمنین علی علیه السلام :
الف : خانه کعبه :

محل ولادت حضرت علی علیه السلام و وقوع یکی از فضایل بی‌نظیر ایشان .
ب : بیت الفاطمه علیها السلام :

که امروز داخل مجموعه مسجد نبوی قرار گرفته ، و باید به عنوان محل زندگی امیرالمؤمنین علیه السلام و محل وقوع بزرگترین ظلمی که به حضرت امیرالمؤمنین علی علیه السلام وارد شده و حق آن بزرگوار غصب گردیده ، و همچنین محل جمع‌آوری کامل‌ترین قرآن از حیث تفسیر و شأن نزول و ترتیب آیات ، توسط حضرت امیرالمؤمنین علیه السلام بوده ، و نیز بسیاری دیگر از فضائل و معجزات آن حضرت ، در این مکان مقدس و این خانه مطهر و مبارک به وقوع پیوسته است .

ج : مسجد کوفه :

که به عنوان محل برگزاری نمازها و مناجات‌های امیرالمؤمنین علی علیه السلام و ایراد خطبه‌های تاریخی و انسان‌ساز ، و جایگاه حکومت و قضاوت‌های حضرت علی علیه السلام بوده است .

البته در داخل این مسجد نیز ، مکان‌های خاصی وجود دارد که محل صدور معجزات خاصی از امیرالمؤمنین علیه السلام است ، همانند : باب الثعبان و دکه القضاء و مقام بیت الطشت .

د : محراب مسجد کوفه :

این محراب خود جزیی از مسجد کوفه است ، ولی به خاطر ویژگی‌های منحصر به فردش ، و این که محل ضربت خوردن امیرالمؤمنین علیه السلام است ، سزاوار است مستقلاً به آن پرداخته شود .

هـ : دیگر مکان‌ها :

مکان‌هایی که در جای جای این کرهٔ خاکی وجود دارد ، که محل وقوع فضیلتی یا معجزه‌ای از معجزات امیرالمؤمنین علیه السلام است . مانند : مکان واقعهٔ غدیر خم ، سرزمین اُحد ، سرزمین خیبر ، محل ردّالشمس و ... که تعظیم و توجه به هر یک از این مکان‌ها وسیله‌ای برای بیان عظمت ، فضایل و مظلومیت‌های اول مظلوم عالم حضرت امیرالمؤمنین علیه السلام خواهد بود . همو که در هنگام شهادتش به حسنین علیهم السلام وصیت فرمود :

« وَ كُونَا لِلظَّالِمِ خَصْمًا وَ لِلْمَظْلُومِ عَوْنًا ؛

همواره دشمن متجاوزین و ستمگران و یار مظلومان و ستمدیدگان باشید.»^۱

برخی از زمان‌های مرتبط با امیرالمؤمنین (علیه السلام):

الف: روز ولادت امیرالمؤمنین (علیه السلام) که همراه با معجزات و کرامات بی نظیری بوده است.

ب: روز ازدواج امیرالمؤمنین (علیه السلام) با حضرت صدیقه کبری (علیها السلام) که از فضایل بی نظیر آن حضرت بوده، و در عوالم مختلف، برای آن بزرگوار، کراماتی واقع شده است.

ج: روز بیعت غدیر که به تعبیری، شاخص‌ترین روز، در طول حیات ظاهری امیرالمؤمنین (علیه السلام) محسوب می‌شود.

د: روز مباحله که به تعبیر حضرت علی بن موسی الرضا (علیه السلام) بزرگترین فضیلت امیرالمؤمنین (علیه السلام) در قرآن کریم است.^۲

هـ: ایام غصب خلافت و هجوم به خانه حضرت علی (علیه السلام)، که سخت‌ترین و سیاه‌ترین روزهای مظلومیت امیرالمؤمنین (علیه السلام) می‌باشد.

و: زمان شهادت امیرالمؤمنین علی (علیه السلام)، که همانند واقعه عاشورا، عوالم مختلف را تحت تاثیر قرار داده^۳ و آسمان کوفه، سه روز خون می‌باریده^۴ و

---

۱ - نهج البلاغه، نامه ۴۷.

۲ - الفصول المختاره، ج ۱، ص ۱۶.

۳ - بحار الانوار، ج ۱۸، ص ۳۰۳، به نقل المحتضر.

۴ - بحار الانوار، ج ۴۲، ص ۳۹۷.

هر سنگ و کلوخی که از روی زمین برداشته می‌شده ، در زیر آن ، خون دیده می‌شده است^۱ ، و ...

وظیفه‌ای سنگین و تاریخ ساز :

اکنون ، در آستانهٔ چهاردهمین قرن شهادت حضرت امیرالمؤمنین علی علیه السلام می‌باشیم ، یعنی ۱۴۰۰ سال بر شیعه گذشته است ، و هنوز چه بسیار از عظمت‌های امیر عالم ، بر محبین و شیعیانشان مخفی مانده ، و بسیاری از جوامع بشری از آشنایی با شخصیت و مظلومیت آن حضرت محروم مانده‌اند .

۱۴۰۰ سال است ندای « انا المظلوم » امیرالمؤمنین علیه السلام در جهان طنین انداز است ولی ما نتوانسته‌ایم این ندا را به گوش عالمیان برسانیم ، و امسال فرصتی است که با همّت همگانی شیعه ، کمی این قصور و تقصیر ۱۴۰۰ ساله را جبران کنیم ، و همواره به یاد داشته باشیم که امام حسن مجتبی علیه السلام فرموده‌اند : « الْفُرْصَةُ سَرِيعَةُ الْفَوْتِ بِطَيْبَةِ الْعُودِ ؛

فرصت‌ها سریع از دست می‌روند و به کندی باز می‌گردند. »^۲

این موقعیتی که امسال نصیب ما شده است ، که چهاردهمین قرن شهادت اول مظلوم عالم ، امیرالمؤمنین علیه السلام را در سطح جهانی و با عظمت هر چه تمامتر برگزار کنیم ، تا چندین نسل بعد از ما تکرار نخواهد شد و تنها بایستی از خود امیرالمؤمنین علیه السلام توفیقی طلب کنیم ، که با استفاده از

۱- بحار الانوار ، ج ۱۳ ، ص ۳۶۸ ، و ج ۴۶ ، ص ۳۱۵ .

۲- بحار الانوار ، ج ۷۵ ، ص ۱۱۲ .

هر نوع رسانه و هر وسیله‌ای که در اختیار داریم ، در احیاء این امر ، موفق شویم .

باشد که این « سوگوارهٔ عظیم علوی » ، قدمی باشد در راه تعجیل فرج منتقم خون آن امام مظلوم ، یعنی حضرت صاحب الامر ، بقیه الله الاعظم ارواحنا فداه ، همو که امیرالمؤمنین (علیه السلام) در وصفش فرموده‌اند :

« أَمَّا وَاللَّهِ لَأُقْتَلَنَّ أَنَا وَابْنَايَ هَذَا وَ لَيَبْعَثَنَّ اللَّهُ رجُلًا مِنْ وُلْدِي فِي آخِرِ الزَّمَانِ يُطَالِبُ بِدِمَائِنَا ؛

به خداوند سوگند ! من و این دو فرزندم (امام حسن (علیه السلام) و امام حسین (علیه السلام)) کشته خواهیم شد و خداوند مردی از فرزندانم را در آخر الزمان بر می‌انگیزد که به خونخواهی ما قیام می‌کند .»^۱

*****

عَلَيْهِ السَّلَامُ

به قلم : مدرس و محقق دلدادۀ اهل البیت علیهم السلام

آقای شیخ علی اکبر قلعه جوزدانی

شیطان و سقیفه چیان زمینه سازان شهادت امام علی علیه السلام

زمانی که خداوند متعال آدم را خلق نمود ، به شیطان دستور داده شد که بر او سجده نماید ، ولی بر اثر غرور و نخوت و تکبری که داشت راضی به سجده نشد و فرمان الهی را سرپیچی نمود که باعث اخراجش از درگاه الهی شد . در این هنگام به عزت و جلال خداوندی سوگند یاد کرد ، که آرام نمی‌نشیند و باعث گمراهی بندگانش می‌شود که قرآن مجید درباره آن می‌فرماید : « فَعِزَّتِكَ لَأُغْوِيَنَّهُمْ أَجْمَعِينَ » .

شیطان نقشه‌ها و توطئه‌هایی را طراحی نمود ، که اولین آنها باعث خروج آدم و حوا از بهشت بود ، و همینطور نقشه‌هایی را در موارد گوناگون طراحی و علنی می‌نمود تا اینکه خداوند متعال پیامبرش را به رسالت مبعوث گردانید ، که باعث نعرۀ شیطان و ناامیدی او گردید ، ولی او بر نقشه‌هایش پافشاری کرد تا اینکه روز عید غدیر خم فرا رسید و پیامبر اکرم صلی الله علیه و آله ، امیرالمؤمنین علی علیه السلام را به عنوان جانشین و وصی و خلیفۀ بلافصلشان معرفی نمودند که باعث یأس و فریاد شیطان گردید ولی باز هم نقشۀ غصب خلافت را در اذهان شرکت کنندگان در سقیفه مطرح کرد ، و باعث غصب خلافت و فدک شدند ، و موجب گردید که حضرت علی علیه السلام خانه نشین ، و فدکشان غصب گردد . تا اینکه امیرالمؤمنین علی علیه السلام به خلافت ظاهری رسیدند و شیطان برای اجرای منویات پلید خود به طرح کشتن آن حضرت

روی آورد، و نقشه کشتن آن حضرت را در ذهن شقی ترین اشقیاء، ابن ملجم مرادی وارد کرد، و او موفق گردید در سحرگاه نوزدهم ماه مبارک رمضان با شمشیری زهرآلود بر فرق مطهر آن حضرت بزند و جهان را از فیض هدایت و رهبری الهی امیرالمؤمنین علی علیه السلام محروم سازد.

ولی ای رهبر هدایت گر الهی، و ای نور بزرگ تاریخ و ای امیرمؤمنان!

دشمنت کشت ولی نور تو خاموش نشد

آری آن جلوه که فانی نشود نور خداست

آری! به حسب ظاهر، جسم مطهر امیرالمؤمنین علیه السلام همچون در، در سرزمین نجف اشرف، جای گرفته، اما همیشه، نام مبارک امیرالمؤمنین علی بن ابیطالب علیه السلام خواب را از چشم شیاطین و پیروان آنها ربوده، چرا که ذکر و نام علی علیه السلام عبادت است و بندگان را به خدا نزدیک می کند.

کسی که محبت مولى، امیرالمؤمنین علیه السلام را قبول نموده و ایمان به ولایت آن بزرگوار دارد، باید امسال که چهاردهمین قرن شهادت آن بزرگمرد تاریخ و مظلوم عالم است، و فرصتی طلایی فراهم شده که به مدد آن حضرت، دست در دست هم داده و به کوری چشم وهابیت و دشمنان حضرت امیرالمؤمنین علیه السلام نام آن بزرگوار را با وسائل موجود و به هر طریق ممکن، به جوامع بشری برسانیم و خالصانه قدم برداشته و در سطح جهان، عظمت و شخصیت آن حضرت را مطرح کنیم، و قلب وارث غدیر، امام زمان علیه السلام و شیعیان و پیروان حقیقی و دلسوخته آن حضرت را شاد نموده و دشمنان آن بزرگوار را غافلگیر نماییم.

لازم است که تعزیه گردانان برنامه‌های دینی و جلسه بر پا کرده ، نویسندگان و اهل قلم دست به کار شده و در مظلومیت ، عدالت ، فضائل و مناقب و سیره و روش آن حضرت ، کتاب‌ها و مقالات نوشته ، و شعرا شعر بسرایند ، خطبا خطبه بخوانند و سخنرانان ، از فصاحت و بلاغت و کلام گهربار آن بزرگوار سخن گفته ، و نام مبارک آن حضرت که برگرفته از نام خداوند متعال است را ، در سطحی بسیار وسیع‌تر و با ابزارهای متنوع‌تر و با جدیتی افزونتر ، در فضای مجازی و حقیقی عنوان و مطرح نمایند .

دشمنان قسم خوردهٔ مذهب ، همیشه دنبال فرصت هستند که به هر طریق ممکن ، و به هر وسیلهٔ موجود ، شبهاتی را وارد نمایند و یا ضربه‌ای بر پیکرهٔ اسلام بزنند و با اهداف شومی که در سر می‌پروراند شعائر الهی را تضعیف نمایند .

دوستان و شیعیان حضرت امیرالمؤمنین علی علیه السلام نیز فرصت یکهزار و چهارصدمین سال شهادت امام علی علیه السلام را غنیمت بشمارند ، که روز قیامت رو سفید باشند ، و پیام رسول خدا صلی الله علیه و آله که در غدیر خم فرمودند :

« قَلِيلٌ مِّنَ الْحَاضِرِ الْعَرَبِ وَالْأَلَدِ الْوَالِدِ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ »

را به گوش همهٔ جهانیان برسانند .

همانطوری که سی سال قبل در یکهزار و چهارصدمین سال شهادت حضرت فاطمهٔ زهرا علیها السلام ، دوستداران آن حضرت ، فرصت را مغتنم شمردند و مراسم بزرگداشت چهاردهمین قرن شهادت آن شهیدهٔ مظلومه را در شهر و استان اصفهان بر پا نمودند ، و به دنبال آن ، در همهٔ شهرها و اقصى نقاط دنیا

برنامه‌های فاطمی بر پا گردید و قدم‌های بلندی در بزرگداشت فاطمیه برداشته شد و نام مقدس فاطمه زهرا علیها السلام (که خیر کثیر هستند) جهانی شد و همگان شاهد برکات گسترده آن می باشند .

و در پایان ، مناسب می بینم که پیشنهاد کنم ، برای رسیدن به هدف مقدس یاد شده ، اعم از طلبه‌ها و دانشجویان ، عهده‌داران کارهای اقتصادی و اجتماعی و فرهنگی ، هیئات مذهبی و دینی ، خیراندیشان و تلاشگران امور تربیتی و ... دست به کار شوند و به شکل همکاری دست جمعی ، و در قالب جمعیت‌های به هم پیوسته ، وارد میدان شده ، و در زمینه فعالیت تبلیغی و مدد رسانی به نیازمندان و تشکیل مجالس و محافل معرفتی و تشویق و ترغیب دیگران و ... گام‌های استوارتری بردارند .

*****

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
السَّلَامُ عَلَيْنَا يَا صَفْوَةَ اللَّهِ

به قلم : نویسنده پرکوش و دلباخته اهل بیت صلی الله علیه و آله

شیخ غلامحسین مجلسی

به بهانه ذکر دوست

از بس خداوند او را دوست داشت خانه خود را محل تولد او قرار داد . و اسمی از اسمای اعلای خود بر او نهاد و در سخنان خود او را با سوره « هَلْ أَتَى » ستایش نمود و با آیه مباهله او را نفس پیامبر صلی الله علیه و آله دانست و با « إِنَّمَا يُرِيدُ اللَّهُ لِيُذْهِبَ عَنْكُمُ الرِّجْسَ » او را از رجس و پلیدی دور نگه داشت .

با « وَ يُطْعَمُونَ الطَّعَامَ عَلَى حُبِّهِ » بخشش و ایثار او را ماندگار کرد . و با « إِنَّمَا وَلِيُّكُمُ اللَّهُ » ولایت را در او حصر کرد و با فرمان « أَطِيعُوا اللَّهَ وَ أَطِيعُوا الرَّسُولَ وَ أُولِي الْأَمْرِ مِنْكُمْ » اطاعت او را در کنار اطاعت از خدا و رسول خدا صلی الله علیه و آله واجب نمود .

با دستور به « بَلِّغْ مَا أَنْزَلَ إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ » تبلیغ ولایت او را شرط قبولی رسالت پیامبر صلی الله علیه و آله دانست و نگاه ندا سرداد که : « الْيَوْمَ أَكْمَلْتُ لَكُمْ دِينَكُمْ » .

و اکنون ۱۴۰۰ سال از شهادت اولی الامر می گذرد که رسول خدا صلی الله علیه و آله ولایت او را با جمله :

« أَنْتَ وَ لِي كُلُّ مُؤْمِنٍ بَعْدِي ، أَنْتَ أَخِي فِي الدُّنْيَا وَ الْآخِرَةِ ، وَ أَنْتَ مِنِّي »

بِمَنْزِلَةِ هَارُونَ مِنْ مُوسَى « بیان فرمود .

و در آخرین سال عمر خود، در حَجَّةِ الْوَدَاعِ طی مراسمی فرمود: « مَنْ كُنْتُ مَوْلَاهُ فَهَذَا عَلِيٌّ مَوْلَاهُ » من علی را جانشین خود قرار دادم .

امسال یکهزار و چهارصدمین سال شهادت ولیّ امری است که ، علم او من الله بود و استادش رسول الله ﷺ ؛ استادی که هزار باب از علم را در گوش او نجوا کرد ، که از هر بابی ، هزار باب دیگر برایش گشوده شد . و فرمود : « اَنَا مَدِينَةُ الْعِلْمِ وَ عَلِيٌّ بَابُهَا » و به هر جهت ، با ندای « سَلُونِي قَبْلَ أَنْ تَفْقِدُونِي » اعلام کرد هر چه می‌خواهید از من بپرسید .

نهج البلاغه ، قطره‌ای از علم اوست که عالمان زیادی در اقیانوس آن غرق تفکر شده‌اند و با صرف تمام عمر خود ، صدها جلد کتاب در شرح آن نوشته‌اند ، و در برابر خطبه‌های آن ، سر به سجده تعظیم فرود آورده و کلام او را « فوق کلام المخلوق » خوانده‌اند .

و امسال هزار و چهارصدمین سال شهادت ولیّ امر و امامی است که : « أَشْجَعُ النَّاسِ بَعْدَ رَسُولِ اللَّهِ » بود . امیری که در تمامی جنگها سمت فرماندهی و علمداری را بر عهده داشت . و تاریخ ، کُشتن مرحب و فتح خیبر ، و کشته شدن عمرو بن عبدود و پیروزی جنگ احزاب را به نام او ثبت کرد و چاه بدر که مدفن عتبه و شیبه و حنظله گردید شاهد دیگری بر شجاعت اوست .

امیر شجاعی که ضربات شمشیر او را پیامبر در جنگ احزاب با جمله : « ضَرْبَةُ عَلِيٍّ يَوْمَ الْخَنْدَقِ أَفْضَلُ مِنْ عِبَادَةِ الثَّقَلَيْنِ » ستایش کردند . و ملائکه

در جنگ اُحُد او را با شعار « لَأَفْتِي إِذَا عَلِيٌّ لَأَسِيفَ إِذَا ذُو الْقَفَّارِ » تشویق نمودند . و خداوند متعال با نزول سوره « وَ الْعَادِيَاتِ ضَبْحًا » قسم به نفس‌های اسب او خورد و نقل رشادت‌های او را ذکر مقدس و مبارک تمام محافل قرآنی قرار داد .

و اکنون ۱۴۰۰ سال از پایان حکومت عدلی می‌گذرد که :
هنوز قصهٔ درخواست عقیل از بیت المال و جواب او با آهن داغ ، و امر به تیز کردن قلم‌ها و کم کردن فاصلهٔ خطوط برای جلوگیری از اسراف در بیت المال ، و نامهٔ او به استاندار خود ، عثمان بن حنیف زمانی که در یکی از میهمانی‌های پر زرق و برق شرکت کرده بود ، و نامهٔ او به مالک اشتر ، برای فرمانداری مصر ، نقل مجالس تمام مردم عدالت خواه روی کرهٔ زمین است .
و اکنون ۱۴۰۰ سال از شهادت حاکم عادل‌ی می‌گذرد که به خاطر عدالتش او را کشته و با کشتن او عدل را دفن کردند .

قَتَلَ لِشِدَّةِ عَدْلِهِ   وَ دَفِنَ الْعَدْلَ بِقَتْلِهِ

و چه خوب سرود سودهٔ همدانی :

صَلَّى الْإِلَٰهَ عَلَى جِسْمِ تَضَمَّنَهُ   قَبْرٌ فَأَصْبَحَ فِيهِ الْعَدْلُ مَدْفُونًا

دروید خداوند بر جسمی که هنگامی که قبر او را در بر گرفت ، عدالت هم با او دفن شد .

و در مطلع پانزدهمین قرن شهادت این حاکم عادل ، شیعه با ندای :

« إِنَّا نَرُغِبُ إِلَيْكَ فِي دَوْلَةِ كَرِيمَةٍ تُعْزِبُ بِهَا الْإِسْلَامَ وَ أَهْلَهُ »

چشم انتظار دولت کریمهٔ فرزند اوست .
و اکنون سخن از شهادت آن مظلومی است که ، مظلومیّت او ، با شهادت رسول الله ﷺ شروع گردید و ظلمی که در سقیفه در حق او شد ظلم بزرگی بود که هنوز بعد از ۱۴۰۰ سال ، ظلمت آن باقی است . و چه ظلم بزرگی است آتش زدن و تازیانه زدن و عربده کشیدن ، و چه مظلومیت عظیمی است ریسمان بر گردن مرد بزرگی همانند علی (علیه السلام) بودن .
چه ظلم بزرگی است ، غصب کردن و سیلی زدن و کودک کشتن ، و چه مظلومیّت عظیمی است ، خنجری در شکم داشتن و صبر کردن .
چه ظلم بزرگی است سیده‌النساء را کشتن و چه مظلومیت عظیمی است ، شبانه و مخفیانه دفن کردن . چه ظلم بزرگی است خلیفه‌الله را خانه نشین کردن . و چه مظلومیّت عظیمی است خار در چشم و استخوان در گلو را تحمل کردن .
چه ظلم بزرگی است فاضلی را در کنار پنج مفضول قرار دادن و چه مظلومیّت عظیمی است مفضولی را بر فاضل ترجیح دادن .
چه ظلم بزرگی است بیعت شکنی ناکثین و قاسطین و مارقین . و چه مظلومیّت عظیمی است تحمل ظلم زنی شترسوار ، و قرآن بر نیزه کردن ،
چه ظلم بزرگی است عابدی را در محراب کشتن . و چه مظلومیت عظیمی است ضربت اشقی‌الاشقیاء را تحمل کردن . و چه ظلم بزرگی است دوباره دفن شبانه و گریه‌های مخفیانه .

و چه مظلومیت عظیمی است تحمل قبری پنهان و نبش قبری آشکار ، و چه ظلم بزرگی است مالک و عمار کشتن ؛ و چه مظلومیت عظیمی است در فراق یار تنها گریستن ؛ و چه ظلم بزرگی است بر هفتاد هزار منبر سب و لعن کردن و چه مظلومیت عظیمی است پاک بودن و تهمت شنیدن .

و اکنون ۱۴ قرن می گذرد و برای این ظلمها و مظلومیتها ، پایانی نیست مگر اینکه در مطلع قرن پانزدهم ، شاهد طلوع منتقمی از فرزندان او باشیم .

آری ! سخن از آن امام معصوم و ولی امری است که : تمام اهل بیت علیهم السلام از هر موقعیتی برای ذکر فضائل او استفاده می کردند ، و مجالس خود را با ذکر و یاد او زینت می دادند . همانطور که خاتم الانبیاء حضرت محمد صلی الله علیه و آله در طی ۲۳ سال نبوت خود ، از هر صحنه‌ای برای گفتن فضائل او استفاده می کردند ، و در آخرین سال عمر مبارک خود ، از مراسم بزرگ حج بهترین استفاده را نموده و انبوه جمعیت حجاج را که از مناطق دور دست اسلامی ، آمده بودند ، در بیابان غدیر جمع کرد ، و برای آنها خطبه‌ای طولانی در فضائل او بیان کردند .

حضرت فاطمه زهرا علیها السلام در خطبه فدکیه در مقابل غاصبین حکومت ، بعد از ذکر فضائل امیرالمؤمنین علی علیه السلام ، به دفاع از ایشان پرداختند و شخص امیرالمؤمنین علی علیه السلام در شورای شش نفره ، برای اثبات حقانیت خود به ذکر ۵۱ فضیلت از فضائل خود استدلال کردند .

امام حسن مجتبی (علیه السلام) هنگامی که بنی امیه ، پدرش امیرالمؤمنین (علیه السلام) را مورد هجوم تهمت‌ها قرار می‌دادند ، با ذکر فضائل و مناقب آن حضرت از زبان سول الله (صلی الله علیه و آله) به دفاع از آن بزرگوار می‌پرداختند .

و امام حسین (علیه السلام) در آخرین سال حکومت معاویه ، در صحرای منا ، دستور دادند ، صحابه رسول الله (صلی الله علیه و آله) و تابعین را جمع نمودند و سپس در حضور ۲۰۰ نفر از صحابه و ۷۰۰ نفر از تابعین ، به سخنرانی قیام نمودند و خطاب به آنها فرمودند :

امروز می‌خواهم فضائل پدرم امیرالمؤمنین علی (علیه السلام) را بیان کنم و از شما می‌خواهم آن را خوب گوش کنید و اگر آن فضیلت را از زبان پیامبر اکرم رسول خدا (صلی الله علیه و آله) شنیده‌اید تأیید نمایید و سپس بنویسید تا فراموش نکنید و بعد در هر شهر و دیاری رفتید بیان کنید ، چون می‌ترسم امر ولایت ، که نه و مندرس گردد و سپس به تفصیل ، به ذکر فضائل امیرالمؤمنین علی (علیه السلام) پرداختند .

امام زین العابدین (علیه السلام) در شهر شام ، در مسجد اموی در میان کسانی که بغض آن حضرت را در دل داشتند ، به ذکر فضائل مولا امیرالمؤمنین (علیه السلام) پرداختند .

امام محمدباقر (علیه السلام) در مجلس درس برای شاگردان خود ، فضائل آن حضرت را بیان می‌فرمودند ، و زیارت امین الله را به آنها تعلیم دادند .

امام جعفر صادق علیه السلام برای زیارت جدّشان امیرالمؤمنین علیه السلام از مدینه به کوفه مشرف شدند و قبر مخفی آن امام مظلوم را بعد از یکصد سال ، برای شیعیان آشکار نمودند و شیعیان را به زیارت ایشان تشویق نمودند .

امام موسی بن جعفر و علی بن موسی الرضا و محمد بن علی الجواد علیهم السلام در مجالس مناظره با علما مخالف ضمن ذکر فضائل مولا امیرالمؤمنین علی علیه السلام به باطل بودن فضائل ساختگی خلفا و غاصب استدلال می کردند و برای حقانیت امیرالمؤمنین علیه السلام دلیل و حجت می آوردند .

امام هادی و امام حسن عسکری علیهم السلام در آن دوران بسیار سخت حکومت متوکل و بنی العباس در قالب « زیارت جامعه » و « زیارت غدیریه » و ... فضائل امیرالمؤمنین علی علیه السلام را ذکر کرده اند .

و اکنون چشم انتظار فرزند بزرگوار و برومندشان ، صاحب الزمان عجل الله فرجه هستیم تا از زبان شیوای آن بزرگوار فضائل پدرش امیرالمؤمنین علیه السلام را بشنویم . و خوب است امسال به بهانه چهاردهمین قرن شهادت این امام بزرگوار ، به پیروی از اهل بیت عصمت و طهارت علیهم السلام بیش از پیش به بیان فضائل و مناقب ایشان پردازیم .

اکنون وظیفه چیست ؟

(۱) - علما و نویسندگان محترم ، به نوشتن کتب جدید در موضوعات مختلف و ابعاد گوناگون فضائل مولا امیرالمؤمنین علیه السلام پردازند . و راه و روش علماء بزرگی همچون شیخ مفید و سید مرتضی و سید رضی و میرحامد حسین موسوی و علامه حلی و علامه مجلسی و علامه امینی و ... را ادامه دهند .

۲) - گویندگان مذهبی و خطباء دانشمند ، در سطوح مختلف و مجالس متنوع ، به بیان فضائل امیرالمؤمنین (علیه السلام) و مطاعن دشمنان ایشان بپردازند ، تا با ارتقاء سطح معرفت مردم نسبت به آن امام معصوم (علیه السلام) زمینه را برای افروخته شدن شعله‌های محبت و دوستی آن حضرت ، و پیروی از دستورات ایشان را فراهم سازند .

۳) - شعراء با ذوق و با ایمان ، و دلسوختگان مولا امیرالمؤمنین (علیه السلام) با سرودن اشعاری زیبا و جذاب ، در رابطه با فضائل و مناقب و دولت کریمه ایشان ، راه حسان بن ثابت ، فرزدق ، کمیت ، سید حمیری و دعبل‌ها را ادامه دهند و از حریم مقدس اهل بیت (علیهم السلام) دفاع نمایند .

۴) - مداحان و مرثیه‌سرایان ائمه معصومین (علیهم السلام) با خواندن اشعاری در مدح امیرالمؤمنین (علیه السلام) به ذکر مصائب و مظلومیت ایشان پرداخته و مردم را به زیارت آن امام بزرگوار تشویق و ترغیب نمایند .
و در پایان ، همه با هم می‌گوییم :

سلام و صلوات بی پایان خداوند متعال و جمیع ملائکه مقربین بر :

« خلیفه الله » ، « حجة الله » ، « وجه الله » ، « یدالله » ، « عین الله » ،

« اذن الله » ، « لسان الله » ، « خلیل الله » ، « اسدالله » ، « سیف الله » ، « حبیب الله » و

سلام و صلوات رسول الله ، و جمیع انبیاء و مرسلین بر :

« خلیفه رسول الله » ، « وصی رسول الله » ، « صاحب رسول الله » ،

« اخی رسول الله » ، « وارث علم رسول الله » ، « خلیل رسول الله » ، « سیف

رسول الله ، « صهر رسول الله » ، « ابو ذریة رسول الله » ، « حبيب رسول الله » ،
« حامل رایة رسول الله » و سلام و صلوات تمام مسلمانان و شیعیان بر :
« امام المتقین » ، « یعسوب الدین » ، « سید الوصیین » ، « اولّ المسلمین » ،
« قبلة العارفين » ، « وارث علم النبیین » ، « الصدیق الاکبر » ، « الفاروق الاعظم » ،
« امیر البرّه » ، و « قاتل الفجره » مولانا امیر المؤمنین علی بن ابیطالب علیه السلام .

به قلم : نویسنده پرتلاش
شیخ علی نظری مؤمن آبادی (رفسنجانی)

اهمیت ایام در قرآن

در مورد جایگاه مناسبت‌ها قرآن کریم حدود ۱۳ بار انسان‌ها را به اهمیت تاریخ و نقش اماکن و مناسبت‌های تاریخی توصیه فرموده ، صرف نظر از مراحل فراوانی که امر به تفکر ، تحقیق و دقت در رویدادهای گذشته و الهام گرفتن از آنها می‌نماید تا در احوال و سرگذشت اقوام و مختلف کوشا باشند .
قرآن کریم در تمام موارد بشر ، را به مطالعه تاریخ فراخوانده ، می‌فرماید :

« قُلْ سِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَانظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُجْرِمِينَ ؛

بگو : در زمین بگردید پس با تأمل بنگرید که سرانجام گنهکاران چگونه شده است ؟ »^۱

« فَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَانظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُكَذِّبِينَ ؛

(ای رسول خدا ﷺ) بگو در زمین سیر نمایید و بنگرید که سرانجام تکذیب کنندگان (انبیاء) چه بوده است . »^۲

و در اهمیت مناسبت‌های تاریخی می‌فرماید :

« وَ يَذْكُرُوا اسْمَ اللَّهِ فِي أَيَّامٍ مَعْلُومَاتٍ ؛ و نام خدا را در ایام معینی ببرند . »^۳

---

۱ - سوره نمل ، آیه ۶۹ .

۲ - سوره نحل ، آیه ۳۶ .

۳ - سوره حج ، آیه ۲۸ .

و در جای دیگر می‌فرماید :

« وَ اذْكُرُوا اللّٰهَ فِيْ اَيَّامٍ مَّعْدُوْدَاتٍ ؛ وَ خِدا را در ايام معدودی یاد کنید.»^۱

همچنین قرآن کریم در مورد اهمیت و توجه به حج و ایام معدودات و معلومات که در این دو آیه شریفه آمده است ، می‌فرماید :

« وَ اذِّنْ فِي النّٰسِ بِالْحَجِّ يٰٓاَتُوْكَ رِجَالًا وَّ عَلٰى كُلِّ ضَامِرٍ يٰٓاتِيْنَ مِنْ كُلِّ فَجٍّ

عَمِيْقٍ ؛ (ای ابراهیم) در میان مردم برای حج اعلام کن تا پیاده و سواره بر مرکب‌های لاغر، از هر راه دوری به محضر تو بیایند .»^۲

حضرت ابراهیم علیه السلام عذر به پیشگاه خداوند آورد که چگونه به گوش همگان برسانم ؟ خطاب رسید : «عَلَيْكَ الْاِذَانُ وَ عَلٰى الْبَلٰغُ ؛ تو اعلام کن و من به

گوش آنها می‌رسانم .»^۳

و در مورد مناسبت‌های تاریخی و تعیین رهبری جهان اسلام با تهدید می‌فرماید : « يَا اَيُّهَا الرَّسُوْلُ بَلِّغْ مَا اُنزِلَ اِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ ؛

ای پیامبر ! آنچه از سوی پروردگارت (دربارهٔ ولایت و رهبری علی بن ابیطالب امیرالمؤمنین علیه السلام) بر تو نازل شده ابلاغ کن .»

و قبل از اینکه رسول مکرم صلی الله علیه و آله و سلم بخواهد عذری بیاورد ، از عذر آوردن پیشگیری گردید و خطاب آمد :

۱ - سوره بقره ، آیه ۲۰۳ .

۲ - سوره حج ، آیه ۲۷ .

۳ - ترجمه الفین ، ص ۷۹۷ .

« وَ إِنْ لَمْ تُفْعَلْ فَمَا بَلَّغْتَ رِسَالَتَهُ وَاللَّهُ يَعْصِمُكَ مِنَ النَّاسِ ؛

و اگر انجام ندهی پیام خدا را نرسانده‌ای ، خدا تو را از گزند مردم نگه می‌دارد .^۱
لذا وجود اقدس پیامبر اکرم صلی الله علیه و آله در روز تاریخی و همیشه به یادماندنی غدیر خم ، ضمن خطبهٔ آسمانی‌اش راه‌کاری را تعیین فرموده و به این ترتیب با کلام رسایش تا دامنهٔ قیامت ، همه را مخاطب قرار داده و با تأکید ، این کار را بر همگان تکلیف نموده‌اند .

« مَعَاشِرَ النَّاسِ إِنِّي أَدْعُهَا إِمَامَةً وَ وِرَاثَةً فِي عَقِبِي إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ وَقَدْ بَلَّغْتُ مَا أُمِرْتُ بِتَبْلِيغِهِ حُجَّةً عَلَى كُلِّ حَاضِرٍ وَ غَائِبٍ وَ عَلَى كُلِّ أَحَدٍ مِمَّنْ شَهِدَ أَوْ لَمْ يَشْهَدْ وَ لِدٍ أَوْ لَمْ يُولَدْ فَلْيَبْلِغِ الْحَاضِرُ الْغَائِبَ وَ الْوَالِدُ الْوَلَدَ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ ؛

ای مردم ! همانا من امامت و وراثت را تا روز قیامت در فرزندانم به جا گذاشتم و قطعاً آن چیزی را که مأمور به ابلاغش بودم رساندم تا حجت و سندی باشد بر هر حاضر و غائبی و بر هر کسی که شاهد است یا نیست ، متولد شده است یا نه ، پس حاضران به غائبان ، و پدران به فرزندان تا روز قیامت برسانند .^۲

با عنایت به سنت و سیرهٔ پیامبر اکرم صلی الله علیه و آله و ائمهٔ هدی علیهم السلام باید از تحولات تاریخ عبرت گرفت و مناسبت‌ها و عبرت‌ها را با حوادث روز تطبیق نمود و از این اجتهاد و انطباق ، بر دانایی و توانایی خویش افزود .

۱ - سوره مائده ، آیه ۶۷ .

۲ - احتجاج ، ج ۱ ، ص ۶۲ .

آن کس که در پیچیدگی‌های زندگی، چراغ بینایی در چشم، و فروغ فکر در مغز دارد، به حکمت معرفت نزدیک خواهد بود و با عشق به حکمت اندوزی هم، مناسبت‌های تاریخی را فراموش نخواهد کرد.

تعمق و تفکر در مناسبت‌های اسلامی و تاریخی سبب آشنایی افراد با عقاید و مقدسات می‌شود و می‌توان دردها و گرفتاری‌هایی را که در زندگی پیش می‌آید از روی آن و با توجه به تجارب گذشتگان، رفع و درمان کرد. در جهان معاصر علم تاریخ از جمله روش‌ها و فنون متداول درمیان همه ملت‌ها و نژادها است، و همه اقشار جامعه صرف نظر از خواص و عوام به داشتن آن علاقه‌مندند.

اما نکته مهم در مطالعات و فعالیت‌های تاریخی اسلامی، توجه به فلسفه مناسبت‌ها است که بیان‌کننده علل و عوامل ایجادکننده رویدادهای مهم می‌باشد. حقیقت تاریخ، خبر دادن از اجتماع انسانی است و اینکه چگونه از حوادث گذشته درس عبرت بگیریم و چراغی فرا روی ما باشد.

با توجه به کامل‌ترین و آخرین کتاب آسمانی یعنی قرآن کریم، و عنایت به سنت‌های تغییرناپذیر الهی که بر زندگی انسان و جهان حاکم است، قرآن به توصیف و پیشگویی آینده جهان و انسان پرداخته است؛ زیرا از دیدگاه قرآن و فرهنگ اسلامی، تاریخ به سویی حرکت می‌کند که خدای متعال اراده می‌فرماید. با تدبّر در اجزای تاریخ، می‌توانیم تصمیم‌های خردمندانانه و برنامه‌ریزی مناسبی برای زندگی امروز و آینده داشته باشیم.

اگر به فرهنگ و تمدن انسانی اسلام، که هنوز انسانیت از ثمرات آن بهره‌مند است توجه نماییم، این نکته را در می‌یابیم که کارنامه اسلام در قرن‌های درخشان آن، کارنامه فرهنگ انسانی است.

این نکته که اسلام در طی قرن‌های متمادی، موجب یک فرهنگ پیشرو بوده، چیزی است که از تاریخ فرهنگ انسانی به درستی برمی‌آید، و اسلام به اندازه کافی افتخارات راستین دارد، که نیازی به گزافه‌گویی و ادعا نداشته باشد. با این توجه و تدبیر رهبران دینی و اجتماعی به مناسبت‌های تاریخی اسلام و حافظه تاریخ ملت‌ها به دست می‌آید، اگر به حماسه همیشه جاوید و خونین کربلا بنگریم و تأثیر آن را در قیام‌های اسلامی و به ویژه شیعی در طی تاریخ نظاره نماییم، در خواهیم یافت که هیچ‌گاه حافظه تاریخی عظمت شهادت امام حسین (علیه السلام) و تأثیر قیام او را از یاد نبرده است. اگر به درستی، به حماسه عظمای اکمال دین در غدیر خم توجه کنیم، پی می‌بریم که رهبری و مرجعیت دینی و زعامت بزرگان شیعه در تاریخ اسلام و حتی غیر مسلمانان، از آن نشأت گرفته است، چنانچه نویسنده توانا و خوش ذوق مسیحی « جرج جرداق » می‌گوید:

« ای کاش در هر زمانی یک علی بود که، گفتارش حق، کردارش حق و

جهادش حق باشد.»

علاوه بر این خدای متعال به حضرت موسی (علیه السلام) به طور خاص، و به سایر بندگان به طور عام فرموده است:

« وَ ذَكَرَهُمْ بِأَيَّامِ اللَّهِ ؛ تو موظفی که ایام الله را به یاد قوم خود بیاوری . »^۱

آنچه مسلم است همهٔ روزها ، ایام الهی است ، همان گونه که همه مکانها متعلق به خداوند است و اگر نقطهٔ خاصی به نام « بیت الله » نامیده شده است ، دلیل بر ویژگی آن است ، همچنین عنوان « ایام الله » مسلماً اشاره به روزهای مخصوصی است که امتیاز و عظمت و درخشش فوق العاده‌ای دارد . در ادبیات هر ملّتی ، روزهایی را به فراخور موقعیتها تعیین می‌کنند و عنوان خاصی برای آن روزها مشخص می‌کنند و آن روزها مورد احترام اکثریت قرار می‌گیرد .

بدیهی است که تعبیر گویا و رسای « ایام الله » را نمی‌توان محدود ساخت .

« ایام الله » تمام روزهایی است که دارای عظمتی در تاریخ زندگی بشر است .

بنابراین تمام مناسبت‌های اسلامی مانند : ایام ولادت و شهادت خاندان عصمت و طهارت علیهم السلام و ایامی که به دلیل خاصی ، منسوب به آن بزرگواران می‌باشد و همچنین سایر بزرگان اسلام ، که حق بزرگی بر گردن عموم مسلمانان و اسلام دارند همانند شخصیت‌های والا مقامی ، چون حضرت خدیجه علیها السلام ، حضرت ابوطالب علیه السلام و ... ایامی که منسوب به آنها می‌باشد « ایام الله » محسوب می‌گردد . با عنایت به آنچه که بیان گردید احیای مناسبت‌های تاریخی اسلام ، چون دمیدن روح در کالبد بی جان جوامع انسانی است ، کما اینکه در یک‌هزار و چهارصدمین سال شهادت فاطمه زهرا علیها السلام ، فاطمیّه نه تنها در کشور شیعی ایران ، بلکه در تمام کشورهای اسلامی و غیر اسلامی احیاء و صادر گردید .

لذا اکنون که در یک‌هزار و چهارصدمین سال شهادت حضرت مولی الموحدین ، امیرالمؤمنین علی (علیه السلام) قرار گرفته‌ایم بر فرد فرد ما و همه جوامع اسلامی و انسانی است ، که نسبت به بزرگداشت نام ، مرام و شخصیت الهی و جهانی آن حضرت ، با تمام توان به میدان آمده و در این راه بکوشیم ، و از هر وسیله و رسانه‌ای بهره‌برداری نموده و از هیچ تلاش و کوشش و خدمت و عرض ارادتی ، دریغ ننماییم .

به قلم : نویسندهٔ پرکوش و دلبستهٔ به اهل بیت علیهم السلام

آقای شیخ مهدی آقابابایی

مظلومیت و مهجوریت امیرالمؤمنین علی علیه السلام

رسول خدا صلی الله علیه و آله فرموده‌اند :

« يَا عَلِيُّ ، أَنْتَ الْمَظْلُومُ بَعْدِي ؛ يَا عَلِيُّ ، أَنْتَ الْمَهْجُورُ بَعْدِي . »^۱

یکهزار و چهارصد سال از شهادت امیرالمؤمنین علی علیه السلام می‌گذرد ، هنوز قدر و مقام و منزلتشان ، مجهول و مهجور مانده و به عنوان اولین مظلوم در تاریخ اسلام شناخته شده‌اند .

منظور از مهجور ، جداشدن مردم از حضرت علی علیه السلام و محروم شدن آنان از وجود ایشان در تمام عرصه‌های اجتماعی ، سیاسی ، فرهنگی و هنری و ... می‌باشد .

و منظور از مظلوم یعنی ناقص کردن حق و یا گذاشتن چیزی در غیر موضع خویش است .

راغب اصفهانی و ابن منظور می‌نویسند : مظلوم یعنی کسی که حق او ادا نگردیده و به او ستم شده است .^۲

بزرگانی مانند علامه امینی ، میرحامدحسین موسوی ، علامه حلی و شیخ مفید و دیگر علما و محققین بزرگ ، گام‌های بلندی را در نشان دادن عظمت و

۱- بحارالانوار ، ج ۳۸ ، ص ۱۱۲ ، ح ۴۶ .

۲- لسان العرب ، ابن منظور ، ج ۱۲ ، ص ۳۷۴ ؛ مفردات راغب اصفهانی ، ص ۵۳۸ .

مظلومیت امیرالمؤمنین علی علیه السلام برداشته و کتاب‌های بسیار ارزشمندی را به رشته تحریر در آورده‌اند ، اما هنوز حق اول مظلوم عالم ادا نگردیده و مظلوم تاریخند . همانطور که در زیارتشان می‌خوانیم :

« السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا أَوَّلَ مَظْلُومٍ » ، یا در روایت آمده است : « مَا زِلْتُ مَظْلُومًا » .

عواملی که در مهجوریت آن حضرت نقش اساسی داشته ، عبارتند از :

(۱) - همراهی نکردن افراد نادان و کم ایمان ، که حاضر به فداکاری در راه امامت آن حضرت نبوده‌اند .

(۲) - افرادی که دارای جایگاه اجتماعی بودند ، و با سکوت و عدم موضع‌گیری به موقعشان ، در مهجوریت آن حضرت ، نقش داشته‌اند و به فرمایش حضرت ، متعبد نبودند ، و به خود اجازه مخالفت با دستورات آن بزرگوار را می‌دادند .

(۳) - جریان نفاق ، نظیر بنی‌امیه ، که همواره با اهل بیت پیامبر صلی الله علیه و آله مبارزه می‌کردند .

(۴) - کینه‌توزی برخی از مسلمانان ، چنانکه در دعای ندبه می‌خوانیم :

« ... فَأَوْدَعَ قُلُوبَهُمْ أَحْقَادًا بَدْرِيَّةً وَ خَيْرِيَّةً وَ حَنِئِيَّةً وَ غَيْرَهُنَّ فَأَضَبَتْ عَلَيَّ

عَدَاوَتَهُ وَ أَكَبَّتْ عَلَيَّ مُنَابَذَتَهُ حَتَّى قَتَلَ النَّاكِثِينَ وَ الْقَاسِطِينَ وَ الْمَارِقِينَ ؛ ...

و دل‌هایشان را پر از حقد و کینه از واقعه جنگ بدر و حنین و خیبر و غیر آنها ساخت و در اثر آن کینه پنهانی ، بر دشمنی او قیام کردند و به مبارزه و جنگ با

او هجوم آوردند، تا آن که ناگزیر او هم با عهد شکنان امت و با ظالمان و ستم کاران و خوارج مرتد از دین؛ به قتل برخاست. ^۱

۵) - حسادت و تعصبات قبیله‌ای، دنیاطلبی و ریاست طلبی برخی از اصحاب، که حضرت علی علیه السلام را مانع رسیدن خود به متاع دنیا می‌دانستند. این عوامل باعث مہجوریت، و باعث دور شدن آنها از برنامه‌های حیات بخش امیرالمؤمنین علی علیه السلام گردید.

۱۴۰۰ سال از شهادت اول مظلوم عالم می‌گذرد و هنوز قدر و مقام و منزلت آن حضرت، در ابعاد مختلف اخلاقی، علمی، اعجاز کلام، کشف اسرار و حقایق و ... مجهول مانده، و چه بسا مورد انکار قرار گرفته است و این مظلومیت و انکار حقیقت، تا زمان ظهور منجی حقیقی عالم بشریت حضرت بقیة الله الاعظم علیه السلام ادامه خواهد داشت. هم اکنون باید بالاترین تلاش و اقدام فکری و عملی خود را به کار گیریم، که از آن همه مہجوریت بکاهیم و در حد ممکن، شخصیت و عظمت و مظلومیت آن حضرت را به جهانیان برسانیم.

اقتداء به امام حسین علیه السلام در دفاع از حضرت علی علیه السلام
سیدالشهدا علیه السلام وقتی دیدند که معاویه بخشنامه‌هایی را بر علیه حضرت امیرالمؤمنین علی علیه السلام و شیعیان و محبین آن حضرت، در تمام ممالک اسلامی پخش نموده، که مفاد آن دشمنی با امیرالمؤمنین علیه السلام و نشر اکاذیب بر علیه آن حضرت، و سرکوب یاران و دوستان آن حضرت است و

سرسپردگان حکومت جور اموی و دستگاه‌های تبلیغاتی معاویه شروع به جعل حدیث و نشر اکاذیب نمودند و در سطحی وسیع ، فضای جامعه را بر علیه امیرالمؤمنین علیه السلام و یاران و شیعیان آن حضرت ، تاریک و مسموم نمودند ، برنامه‌ای را به اجرا در آوردند :

سلیم بن قیس می‌نویسد : دو سال قبل از هلاکت معاویه ، امام حسین علیه السلام سفر حجی انجام دادند و عبدالله بن عباس و عبدالله بن جعفر را همسفر ساختند و در مکه از مردان و زنان بنی هاشم و گروه انصار ، دعوت به عمل آوردند و به همه آنان ماموریت دادند که از اصحاب صالح و معتمد رسول خدا صلی الله علیه و آله و سلم و از تابعین ، برای شرکت در جلسه‌ای که قرار است در منا تشکیل شود ، دعوت نمایند .

دعوت شدگان ، که تعدادشان بیش از هزار نفر بود در منا زیر خیمه حضرت ابی‌عبدالله امام حسین علیه السلام گرد آمدند .

امام حسین علیه السلام در همین سخنرانی فرمودند : گفتار مرا بشنوید ، سخنان مرا بنویسید و تذکرات مرا به خاطر بسپارید و آن گاه که به دیار خود مراجعت کردید آنچه را که فرا گرفته‌اید ، به اقوام و افراد مورد شناخت خود ابلاغ کنید ، زیرا ترس آن دارم که امر ولایت ما از بین برود ، و حق مغلوب گردد

« وَ اللَّهُ مُتِمُّ نُورِهِ وَ لَوْ كَرِهَ الْكَافِرُونَ ؛ هرچند که خداوند وعده داده است و

خداوند نور خویشتن را تمام می‌نماید هر چند کافران نخواهند . »^۱

سلیم بن قیس می‌گوید : تا دقایقی پس از ایراد خطبه ، امام حسین علیه السلام مردم را قسم می‌دادند و می‌فرمودند : شما را به خدا پس از مراجعت ، گفتار مرا به مردم و افراد مورد اعتماد خود برسانید .

سپس ادامه داده و می‌گوید: حسین بن علی علیه السلام ، فضائل حضرت علی علیه السلام و اهل بیت او که در قرآن نازل گردیده ، یا از زبان رسول خدا صلی الله علیه و آله و سلم شنیده بودند را بیان نمودند .

آنان که از صحابه رسول خدا صلی الله علیه و آله و سلم بودند ، می‌گفتند : آری ، به خدا سوگند ! این را شنیده‌ایم و تابعین و آنان که رسول خدا صلی الله علیه و آله و سلم را ندیده بودند ، می‌گفتند : ما هم این فضیلت را از فلان صحابی مورد وثوق شنیده‌ایم .^۲

باید به سیدالشهدا علیه السلام اقتداء نمود و رفتار و برنامه آن حضرت را الگوی خود قرار داد ، و اگر کسی مطالب ناشایسته‌ای به امیرالمؤمنین علیه السلام نسبت داد ، یا شبهه‌ای وارد نمود ، به دفاع از آن بزرگوار به پا خواست و دین خود را نسبت به مقام منیع آن بزرگوار ادا نمود .

این خطبه امام حسین علیه السلام در منا ، مانند خطابه غدیر می‌باشد که پیامبر فرمودند : حاضران به غائبان ، پدران به فرزندان خود تا روز قیامت

برسانند . مطالب این خطبه باید تا قیام قیامت ، بازخوانی شود همانطور که سیدالشهدا علیه السلام فرمودند : بعد از مراجعت به شهر و دیارتان به دیگران برسانید .

وظیفه داریم که در یکم هزار و چهارصدمین سال شهادت امیرالمؤمنین علی بن ابیطالب علیه السلام ، فضائل ، مناقب ، شخصیت والای حضرت ، خطبه غدیر ، خطبه سیدالشهدا علیه السلام در منا ، نهج البلاغه ، زیارت غدیریه ، نامه ها ، خطبه ها ، کلمات قصار ، ادعیه وارد شده از آن حضرت را به گوش جهانیان برسانیم ، و در نشر آنها کوشا باشیم . باشد که ران ملخی را نزد سلیمان برده و مقداری از غربت و مهجوریت و مظلومیت حضرتش بکاهیم .

وظیفه محبین و شیعیان ، در عصر حاضر

اهل بیت عصمت و طهارت علیهم السلام به شیعیان و پیروانشان می فرمودند : امر ما را احیاء کنید که اگر کسی چنین کند ، بهترین مردم بعد از اهل البیت علیهم السلام خواهد بود و ملائکه برای آنان طلب آمرزش خواهند نمود^۱ .

و احیاء امر امیرالمؤمنین علی علیه السلام هر عمل خیری است که انسان در این راستا انجام می دهد ، که در اینجا به چند مورد اشاره می کنیم :

(۱) - وعظ و خطابه در جهت اهداف مقدس امیرالمؤمنین علی علیه السلام ؛

(۲) - تالیف و نشر آثار در مورد فضائل ، مناقب و مصائب آن حضرت ؛

۳) - سرودن شعر در زمینهٔ مدایح ، فضائل ، مظلومیت‌ها و ستم‌هایی که از طرف حُکام جور و سران سلطه ، بر آن حضرت وارد شده است .

۴) - تشکیل جلسات پرمحتوا و هدفمند و برگزاری همایش‌های شایسته ، به نام مبارک آن حضرت ، در روزهای منتسب به آن بزرگوار ، همانند روز میلاد آن حضرت ، و عید غدیر و ... ، و همچنین تشکیل جلسات سوگواری و بیرون آمدن دسته جات عزاداری ، در روز شهادت آن حضرت .

۵) - پاسخ‌گویی به سئوالات و شبهات وارده از طریق فضای مجازی و رسانه‌های دشمنان اهل‌البیت علیهم‌السلام .

۶) - بهره‌برداری از انواع وسائل روز ، همانند تلویزیون ، رادیو ، شبکه‌های ماهواره‌ای و سایت‌های اینترنتی و مجلات و روزنامه‌ها و هرگونه ابزار تأثیرگذار .

۷) - برنامه‌ریزی برای تأثیرگذاری بر روی کودکان و نوجوانان با وسائل متناسب آنها .

۸) - و ... .

امیرالمؤمنین علی علیه السلام در روایتی فرموده‌اند : خداوند ما را برگزیده ، شیعیانی هم برای ما انتخاب کرده ، تا ما را یاری کنند و در شادی ما شاد و در اندوه ما اندوهناک باشند . اینان مال و جان خود را در راه ما فدا می‌کنند . این گونه

افراد از ما هستند و به سوی ما بازگشت خواهند نمود.^۱ امیرالمؤمنین علیه السلام همواره از خداوند برای شیعیان و محبینشان طلب آمرزش می‌کنند.^۲ هم اکنون ، در یک‌هزار و چهارصدمین سال شهادت حضرت امیرالمؤمنین علیه السلام دست در دست هم داده ، و در این امر خیر سهیم بوده و تا آنجایی که توان داریم در احیاء امر آن حضرت و بزرگداشت عظمت‌ها و مصیبت های آن بزرگوار می‌کوشیم و از جان و مال و آبرو و همت خود دریغ نمی‌نماییم و خود را در زمره مدافعان از حق و حقیقت و دوستداران کمال و فضیلت قرار می‌دهیم .

---

۱ - الخصال ، مرحوم شیخ صدوق ج ۲ ، ص ۱۶۹ .

۲ - روضه کافی ، ص ۱۳۵ .

به قلم : نویسنده دلباخته اهل بیت علیهم السلام

آقای شیخ محمد حسین فاطمی مرام

چهاردهمین قرن شهادت امیرالمؤمنین علی علیه السلام

خداوند برای هدایت خلقتش ، ۱۲۴ هزار پیامبر را مبعوث و برای آن بزرگواران ، اوصیایی قرار داد و برای افضل انبیاء ، پیامبر خاتم صلی الله علیه و آله ، امیرالمؤمنین علی علیه السلام را جانشین قرار داد ، آقایی که یادش در دل ، و ذکرش در زبان ، و نوشتن فضائلش با دست و قلم ، عبادت است .

یکهزار و چهارصد سال از شهادت بزرگمردی می گذرد که رسول خدا صلی الله علیه و آله در شأن او فرموده است :

« لَوْ اجْتَمَعَ النَّاسُ عَلَى حُبِّ عَلِيِّ بْنِ أَبِي طَالِبٍ لَمَا خَلَقَ اللَّهُ النَّارَ ؛ اگر تمام مردم در دوستی و محبت علی ابن ابی طالب علیه السلام جمع می شدند ، خداوند آتش را خلق نمی کرد .^۱»

این محبت ، همان سرمایه عظیمی است که خداوند متعال می فرماید :

« قُلْ لَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ أَجْرًا إِلَّا الْمَوَدَّةَ فِي الْقُرْبَى ؛ بگو : به ازای آن [رسالت]

پاداشی از شما نمی خواهم ، مگر دوستی درباره خویشاوندان من .^۲»

خویشان پیامبر و ذوی القربی ، علی و فاطمه علیهم السلام و فرزندانشان هستند ؛ چگونه دشمنان آن حضرت ، منکر این عظمت می شوند ، و حال آن که

---

۱ - کشف الغمه ، ج ۱ ، ص ۱۰۰ .

۲ - سوره شوری ، آیه ۲۳ .

بزرگان اهل تسنن مانند سیوطی و ... در کتاب‌هایشان اقرار کرده‌اند که این آیه در شان حضرت علی و فاطمه و حسنین علیهم السلام می‌باشد .

در چهاردهمین قرن شهادت آن حضرت می‌گوییم : خدایا ! در دنیا دیگر آقایی همچون امیرالمؤمنین علی علیه السلام خلق نشده ، که مظهر عدالت بوده و فرمانداران خویش را امر به عدالت می‌نموده و می‌فرموده‌اند : ای مالک ! قلب خویش را کانون رحمت و محبت و لطف به رعیت قرار ده ، و در مورد آنان همچون درنده‌ای مباش که خوردن آنها را غنیمت شمارد ، زیرا آنها دو گروهند؛ یا برادر دینی تو هستند ، و یا انسان‌هایی که در آفرینش شبیه تو (و در هر حال باید حقوق آنان را رعایت کنی .)^۱

بله ! همین عدالت‌خواهی بود که بسیاری از اصحاب ، از آن حضرت فاصله گرفتند و ایشان را تنها گذاشتند ، چرا که شیفتهٔ جاه و مقام بودند ، و عدالت امیرالمؤمنین علیه السلام آنها را از رسیدن به آرزوها و هوس‌هایشان دور می‌کرد . عدالت‌خواهی را در نامهٔ حضرت به عثمان بن حنیف می‌بینیم آنجا که فرمودند :

« ای پسر حنیف ! به من رسیده که یکی از جوانان اهل بصره تو را به طعام عروسی خوانده است ، و به سوی آن طعام شتابان رفته‌ای ، و خورش‌های رنگارنگ گوارا برایت خواسته و کاسه‌های بزرگ به سویت آورده شد ، و گمان نداشتم تو به مهمانی گروهی بروی که نیازمندان را برانند و توانگرشان را

بخوانند ، پس به آنچه می خوری بنگر و اگر حلال بود بهره برداری کن ، و چیزی را که بر تو آشکار نیست و نمی دانی حلال است یا حرام ، مخور .^۱ پیشوایی را از دست داده ایم ، که حتی نسبت به مهمانی ها و سفرها و طعام- های فرمانداریشان ، حساسیت نشان می دهد ، و آنها را از نشستن بر سر سفره های رنگین ثروتمندانی که به حلال و حرام توجه نمی کنند ، منع می نماید ، چرا که می داند این امر ، سبب بی توجهی و غفلت فرماندهان ، نسبت به مردم ضعیف می شود .

۱۴ قرن از شهادت امیرالمؤمنین علیه السلام می گذرد ، و اهل عالم و نمازگزاران مسجد کوفه ، صدای مناجات آن حضرت را نمی شنوند ؛ همان مناجاتی که همراه با ضجه و گریه بود و هر شنونده و بیننده ای را متوجه عالم آخرت و ترس از قبر و قیامت می کرد ، همان نمازی که همراه با توجه و ایمان واقعی بود .

خداوندا ! یکهزار و چهارصد سال از شهادت امام مظلومی می گذرد که رسول خدا صلی الله علیه و آله و سلم فرمودند :

« همه علوم را خداوند در وجود من جمع کرده و من همه آن علوم را به امیرالمؤمنین علی علیه السلام عطا کردم ، و اوست امام مبینی که خداوند در سوره یس از او یاد کرده و فرموده : « وَ كُلِّ شَيْءٍ أَحْصَيْنَاهُ فِي إِمَامٍ مُّبِينٍ »^۲

---

۱ - ترجمه و شرح نهج البلاغه ، نامه ۴۵ .

۲ - سوره یس ، آیه ۱۲ .

خدایا! پس چه شده است که مردم، معدن علم و حکمت را رها کردند و سراغ جهل و بی‌خردی رفتند؟ چه شده است که صاحب فضلی چون امیرالمؤمنین علیه السلام را خانه نشین کردند، و سراغ غاصبین خلافت رفتند.

آقایی که مشمول کلام الهی است که فرموده است:

« إِنَّمَا يُرِيدُ اللَّهُ لِيُذْهِبَ عَنْكُمُ الرِّجْسَ أَهْلَ الْبَيْتِ وَيُطَهِّرَكُمْ تَطْهِيرًا ؛ خداوند متعال اراده کرده است رجس و پلیدی را از وجود شما اهل بیت علیهم السلام ببرد و شما را پاک و معصوم از گناه قرار دهد. »

چگونه عده‌ای منکر عصمت و پاکی مطلق آن بزرگوار می‌شوند در حالی که ابن‌کثیر دمشقی، مفسر و محدث مشهور اهل سنت می‌نویسد: رسول خدا صلی الله علیه و آله و سلم حسنین علیهم السلام را روی زانو نشاندهند و علی و فاطمه علیهم السلام را در آغوش گرفتند و کساء را بر آنها کشیدند و آیه تطهیر را تلاوت نموده و فرمودند: خدایا! اینان اهل بیت من هستند. ^۱

و انس بن مالک می‌گوید: رسول خدا صلی الله علیه و آله و سلم به مدت ۶ ماه هنگام نماز صبح از کنار منزل حضرت زهرا علیها السلام می‌گذشتند و می‌فرمودند: السلام علیکم اهل بیت، و سپس آیه تطهیر را تلاوت می‌کردند. ^۲

---

۱ - تفسیر القرآن العظیم، (ابن کثیر)، ج ۶، ص ۳۶۶.

۲ - احکام القرآن، ج ۳، ص ۱۵۳۹.

بزرگداشت چهاردهمین قرن شهادت :

یعنی توجه ویژه به عظمت شهادت مظلومی که رسول خدا صلی الله علیه و آله در وصف آن بزرگوار فرموده‌اند : « مثل تو ، مثل سوره توحید است . کسی که تو را با قلب دوست بدارد ، یک سوم ثواب اعمال بندگان خدا برای او هست ، و اگر کسی تو را با قلب و زبان دوست بدارد ، دو سوم ثواب اعمال بندگان خدا برای او می‌باشد ، و اگر کسی تو را با قلب و زبان و دست دوست بدارد ، ثواب همه اعمال بندگان خدا را در نامه عملش می‌نویسند .^۱ مظلومی که خداوند متعال بندگانش را امر به اطاعت او نموده ، و فرموده است : « يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ وَأُولِي الْأَمْرِ مِنْكُمْ » ولی مدعیان پیروی از قرآن و سنت ، منکر جایگاه او شدند و او را تنها گذاردند . و عهدشکنان غدیر ، درب منزلش را سوزانده و یگانه همسرش را به شهادت رسانده ، و محسنش را سقط نموده ، و بزرگترین ظلمها را بر او و خاندانش روا داشتند .

خدایا ! چهاردهمین قرن شهادت امیرالمؤمنین علی علیه السلام را آخرین قرن غربت مولایمان قرار ده ، و با حضور فرزند برومندش ، حضرت مهدی موعود علیه السلام به همه مظلومیت‌های شیعه پایان ده ، و قرن جدید را ، قرن ظاهر شدن حقانیت مولایمان ، و قرن نابودی جبت و طاغوت و پیروان آنها قرار ده .

نهضت علوی در امتداد نهضت فاطمیّه ﴿۱۰۷﴾

به قلم : نویسندهٔ فاضل و دلباختهٔ فاطمهٔ زهرا علیها السلام

شیخ محسن جلایی

نهضت علوی در امتداد نهضت فاطمیّه

بزرگداشت یک‌هزار و چهارصدمین سال شهادت حضرت امیرالمؤمنین علی علیه السلام بهانه‌ای برای همتی عظیم و جنبشی جهانی در امتداد نهضت فاطمیّه است (نهضت علوی در امتداد نهضت فاطمیّه).

پرداختن به تاریخ و درس آموختن از وقایع تلخ و شیرین و عبرت‌آموزی که در طول اعصار اتفاق افتاده و تحسین و تجلیل و پاسداشت شخصیت‌هایی که با علم و عمل و دانش و شجاعت و غیرت و ... شیرینی‌ها و خوبی‌ها و اتفاقات خوش آیند و افتخارآمیز تاریخ را رقم زده‌اند و نیز مذمت و لعنت کسانی که با کردار ناشایست و سوء عملشان خود را در زباله‌دان تاریخ جاودانه کرده‌اند ، سیره و روشی تربیتی است که عقلای عالم برای تعالی جامعه و سعادت‌مندی و کمال بشریت از آن بهره‌ها برده‌اند .

خداوند متعال که خالق عقل است در قرآن مجید که مُشرف بر تاریخ است ، برای آخرین فرستاده‌اش پیامبر اکرم صلی الله علیه و آله و سلم ، سرگذشت بسیاری از پیامبران الهی و حکایاتی از شخصیت‌های بزرگی چون لقمان حکیم ، که هزاران سال از آن گذشته را نقل می‌فرماید ، و پیامبر اکرم صلی الله علیه و آله و سلم که عقل کل عالم هستند با بهره‌مندی از قرآن مجید طی رسالتشان جاهلیت و تعصبات جاهلی را از میان برداشته ، پرچم اسلام را برافراشته‌اند .

مهمترین فرازهای تاریخ که گذشته و آینده را تحت الشعاع قرار داده است، راجع به بلند مرتبه ترین و با عظمت ترین فرد همیشه تاریخ هستی ، بعد از رسول اکرم صلی الله علیه و آله ، وجود نازنین حضرت امیرالمؤمنین علی علیه السلام ، نفس نفیس خاتم الانبیاست .

روزی که حضرت امیرالمؤمنین علی علیه السلام در دامن کعبه متولد شدند، زیباترین روز تاریخ ...

عید غدیر ، روز ابلاغ ولایت ، روز اکمال دین ، بهترین اعیاد و مهمترین فراز تاریخ ...

روز شهادت جانگداز نبی اکرم صلی الله علیه و آله ، روز غصب خلافت امیرالمؤمنین علی علیه السلام سیاه ترین روز تاریخ و هفته پس از آن و هجوم به خانه وحی و شهادت حضرت محسن علیه السلام و مجروح شدن حضرت زهرا اطهرها در اثر تازیانه ها و سیلی ها و غلاف شمشیر ... در دفاع از ولایت و دفاع از امام زمانشان امیرالمؤمنین علی علیه السلام ، تلخ ترین هفته تاریخ ...

شهادت حضرت زهرا اطهرها یگانه حامی امیرالمؤمنین علیه السلام ، جانگدازترین روز تاریخ ...

۲۵ سال خانه نشینی امیرالمؤمنین علیه السلام ، بیست و پنج سالی که چون خاری در چشم و استخوانی در گلو بود ، خفت بارترین سال های تاریخ ... دوران خلافت ظاهری و جنگ های داخلی با ناکثین و قاسطین و مارقین ، شرم آورترین دوران تاریخ ...

نَهْضَتِ عَلَوٰی دَرِ اَمْتَدَادِ نَهْضَتِ فَاطِمِیَّهٖ ﴿۱۰۹﴾

روز ۱۹ ماه رمضان الکریم ، روز ضربت خوردن امیرالمؤمنین (علیه السلام) به دست شقی‌ترین فرد همیشه تاریخ، ننگین‌ترین روز و روز ۲۱ رمضان الکریم غم‌بارترین روز تاریخ ...

امسال چهاردهمین قرن شهادت امیرالمؤمنین علی (علیه السلام) است و هنوز بر پیشانی بشریت ، ننگ عدم یاری امیرالمؤمنین (علیه السلام) و مظلوم گزاردن ایشان باقی است .

هنوز که هنوز است امیرالمؤمنین (علیه السلام) مظلوم‌ترین چهره تاریخ‌اند و با گذشت چهارده قرن از شهادت ایشان به جرأت می‌توان فریاد برآورد : وای بر ما که هنوز حتی غباری از مظلومیت آن امام همام نزدوده‌ایم .

چهارده قرن گذشته است اما هنوز جهان آن‌گونه که شایسته و بایسته است عظمت ایشان را نشناخته است ، گرچه دوست و دشمن در برابر فضائل نامتناهی امیرالمؤمنین (علیه السلام) سر تعظیم فرود آورده‌اند .

چهارده قرن است ندای «فُزْتُ وَ رَبُّ الْكَعْبَةِ» گوش فلک را پر کرده و ندای «تَهَدَّمَتْ وَ اللهُ اَرْكَانُ الْهُدٰی وَ ...» در سراسر گیتی پیچیده است .

آری ! چهارده قرن است ارکان هدایت در هم شکسته و ستاره‌های علم نبوت تاریک شده و نه تنها شیعیان و محبین حضرتش یتیم شده‌اند که عالم یتیم شده است ...

چهارده قرن است ...

و صد افسوس و دو صد افسوس که پس از گذشت یکهزار و چهارصد سال از شهادت جانگداز عدل و احسان پروردگار ، سید اوصیاء ، تاج سر اولیاء ، امیرمؤمنان علیه السلام به خود نیامده‌ایم و همچنان غافلیم .

هنوز هستند کسانی که به مولایشان سلام نمی‌کنند و هنوز هستند کسانی که پاسخ سلام مولایشان را نمی‌دهند ، هنوز مثل مهاجر و انصار که مولا علی علیه السلام درب خانه‌هایشان را برای یاری کوبیدند ، در را به سوی یار نگشوده‌ایم ، لبیک نگفته‌ایم ، خود را به خواب زده‌ایم و پاسخ نگفته‌ایم .

و نشان این بی مهری‌ها ، بی وفایی‌ها ، و جفاهایمان این است که قریب به دوازده قرن است امام زمانمان در پس پردهٔ غیبت ، غریب و وحید و فرید مانده ، و ماییم و خواب غفلتمان .

بزرگداشت یکهزار و چهارصدمین سال شهادت جانگداز اول مظلوم عالم ، خلق شدن موقعیتی است که می‌تواند خالق موفقیت‌ها باشد ، یعنی جامعه می‌تواند با بهره‌مندی از این بستر در راستای احیای دین و ارزش‌های دینی بهترین موفقیت‌ها را کسب کند ، چنانچه از سی سال گذشته با بهره‌مندی جامعه از مراسم بزرگداشت یکهزار و چهارصدمین سال شهادت حضرت زهرا علیها السلام و خلق نهضت فاطمیّه تا به امروز ، برکات گسترده‌ای و موفقیت‌های چشمگیری به دست آمده تا به آن جا که باور کرده‌ایم : « فاطمیّه نیز کوثر است » .

بنابراین ، بزرگداشت یکهزار و چهارصدمین سال شهادت امیرالمؤمنین علی (علیه السلام) در ماه نزول قرآن و مقارن با ایام و لیالی قدر می‌تواند برایمان سرفصلی باشد تا به خود آییم ، تأمل کنیم ، بیاندیشیم و همگام با مراجع عظام و علمای اعلام همت کنیم با عزمی راسخ و اراده مستحکم و استوار در دفاع از اول مظلوم عالم و معرفی شخصیت یگانه و بی بدیل حضرت امیرالمؤمنین علی (علیه السلام) در امتداد فاطمیّه ، فاطمی به پا خیزیم و در چهاردهمین قرن شهادت مولایمان موجی جهان‌گستر ایجاد کنیم و جهان را در پرتو آن متوجه امیرمؤمنان (علیه السلام) نماییم ، و شخصیت یگانه ایشان و شمه‌ای از دامنه نامتناهی فضائل ایشان رابه عالم بنمایانیم و بشناسانیم .

به راستی که اگر عالم بر ولایت و محبت امیرالمؤمنین علی (علیه السلام) استوار شود ، عدالت عالم‌گیر می‌شود و عالم مدینه فاضله می‌گردد .

بزرگداشت چهاردهمین قرن شهادت امیرالمؤمنین (علیه السلام) بستری بسیار مناسب است تا مردمان عالم را که از هر سو دچار فتنه‌ها شده‌اند و بی عدالتی و فساد و تباهی همه جا را فرا گرفته ، به سوی منجی حقیقی و مصلح کل ، امام زمان (عجل الله تعالی فرجه) سوق دهیم و همچنان که شخصیت بلند مرتبه امیرالمؤمنین (علیه السلام) را به عالم معرفی می‌کنیم ، آمدن منجی از تبار ایشان را بشارت دهیم و همگان را در سراسر جهان به دعا برای ظهور منجی کل ، حضرت بقیه الله الأعظم (عجل الله تعالی فرجه) ترغیب نماییم .

به درستی که بزرگداشت یکهزار و چهارصدمین سال شهادت امیرمؤمنان علی (علیه السلام) توأم با موج گسترده‌ای که به فضل الهی ،

تحت توجهات امام زمان علیه السلام ایجاد می کند ، می تواند فرصتی طلایی باشد برای اینکه بتوانیم موج ظهور خواهی و دعای فرج را که بحمدالله آغاز شده و در بزرگترین اجتماع بشری و راهپیمایی سی میلیونی اربعین حسینی فرهنگ سازی شده ، گسترده تر نماییم ، و ذکر « اللهم عجل لولیک الفرج » را بین المللی و جهانی سازیم ... .

ما « سرّالمُسْتَوْدِع » ، یعنی حضرت بقیة الله الاعظم علیه السلام را فراموش کرده ایم و امر حضرت ، مبنی بر کثرت دعای برای فرج را جدی نگرفته ایم ، دعایی که شاه کلید و گشاینده تمام قفل های زندگی بشریت در راه رسیدن به کمال و سعادت است .

آری ! باید از تمام ظرفیت ها و موقعیت ها و فرصت هایی که شیعه دارد برای یاری امام زمان علیه السلام استفاده نمود ، پس بسیار به جاست از بستری که تحت عنوان چهاردهمین قرن شهادت صاحب غدیر ، امیرالمؤمنین علی علیه السلام فراهم آمده ، برای زدودن غربتِ غریب دوران ، وارث غدیر ، امام زمان علیه السلام استفاده کنیم و یک جنبش و نهضتی جهانی نه تنها در دایره تشیع ، بلکه در گستره کره خاکی ایجاد کنیم .

بخش دوم

سروده های شعرا درباره چهاردهمین قرن

شهادت امیرالمؤمنین علی علیه السلام

پیشگفتار

شعراء و مداحان با ایمان و متعهد به مکتب اهل بیت علیهم السلام، در جامعه شیعی و پیرو قرآن و عترت، نقش بسیار مؤثری دارند، و در توجه دادن توده‌های مردم به سر فصل‌های فعالیت‌های فرهنگی و دینی از یک طرف، و از ارتقاء بخشیدن سطح معرفت و آگاهی مذهبی از طرف دیگر، و ایجاد شور و شوق و سوز و گداز در دل انسان‌ها از طرف سوم، جایگاهی بزرگ دارند. این دو دسته و گروه فرهنگی و اعتقادی، با همراهی و تعاون، می‌توانند در جهت گیری‌های فکری و اعتقادی و گرایش‌های فردی و اجتماعی و شکل‌گیری اجتماعات مؤثر، و همبستگی‌های سازنده و حرکت آفرین، نقش بسیار سازنده‌ای داشته باشند.

هم اکنون که در آستانه چهاردهمین قرن شهادت مولی الموحدین و امام المتّقین، نفس الرسول و زوج البتول، و ابوالائمۃ النجباء

امیرالمؤمنین علی علیه السلام

قرار گرفته‌ایم، و بار سنگین مسئولیتی بزرگ بر دوش همه شیعیان و حق طلبان قرار گرفته، و بایستی صدای مظلومیت آن امام معصوم و مظلوم، به همه انسان‌ها برسد و پیام عدل و داد و حق طلبی آن منادی حق و عدالت، به گوش همه تشنگان حقیقت و جویندگان سعادت برسد، و تابش انوار الهی آن امام نور، فضاهای تاریک زندگی ملت‌های گوناگون را روشن سازد، جمعی از شعراء با ایمان و پیرو مکتب ولایت امیرالمؤمنین علیه السلام قدم به میدان گذارده‌اند، و با سرودن اشعاری زیبا،

نقش خود را ایفاء نموده‌اند ، به امید اینکه خطبا و گویندگان و مداحان دلسوختهٔ خاندان عصمت و طهارت (علیهم‌السلام) با بهره‌گیری از اشعار آگاهی‌بخش و تکان دهنده ، و با استفاده از هنر به کارگیری اشعار در مجالس و محافل ، و مناسبت‌های دینی و مذهبی ، و محافل ولایی و سوگورای ، در بیداری جامعه و تکامل اعتقادی و تربیتی آنها ، نقش مؤثری ایفا نمایند .

آری ! فرصت استثنایی یک‌هزار و چهارصدمین سال شهادت منادی حق و عدل ، مولود کعبه و شهید محراب ، مظهر العجائب ، و مظهر الغرائب

امیرالمؤمنین ، علی بن ابیطالب (علیه‌السلام)

بهترین انگیزهٔ تبلیغ و ترویج و تعظیم و تکریم و حمایت و دفاع از حریم قدسی ولایت امیرالمؤمنین علی (علیه‌السلام) و فرزندان معصوم و مظلوم آن حضرت است ، و شایسته است که همچنانکه جمعی از فرهیختگان و دانشمندان و محققان و گویندگان و نویسندگان به حرکت در آمده‌اند ، یک نهضت عمومی و فراگیر ، شکل بگیرد ، که جبران کنندهٔ قصورها و تقصیرهای گذشته باشد ، و زمینه ساز ظهور منجی حقیقی عالم

حضرت بقیة الله الاعظم (علیه‌السلام)

و انتقام همهٔ مظلومان تاریخ بگردد . آمین آمین آمین

*****

ایام میلاد مقدس سیدالشهداء ، ابی عبدالله الحسین (علیه‌السلام)

سوم شعبان المعظم ۱۴۴۰ قمری برابر با ۱۳۹۸/۱/۲۰

حوزهٔ علمیة اصفهان ، میر سید حجة مؤحد ابطحی

سروده: شاعر مکتب امامت و ولایت علیه السلام

آقای حاج محمد آتشی (آتشی)

(از اصفهان)

اولین مظلوم

ای تو یکتا چو حق به ذات و صفات	یا علی ای جهان به کار تو مات
ای وصی نبی پاک گهر	ای خدا را تو مظهر و مظهر
ای به یکتایی خدا تو دلیل	ای ز دانش تو بی نظیر و بدیل
با تو همسفره شد به عرش برین	شب معراج آن رسول امین
راستی مالک الرقاب تویی	هست او شهر علم و باب تویی
ای به محراب عشق پر تب و تاب	ای تو اول شهید در محراب
جلوه گر ساختی عدالت را	از تو باشد صفا اصالت را
مهر و سجاده غرق خون گردید	از تو محراب لاله گون گردید
ای تو همراز حی بنده نواز	ای عدالت اثر ، شهید نماز
آبرو داده ای عبادت را	مرتبت داده ای شهادت را
رفت و باشد عیان عبادت تو	چارده قرن از شهادت تو
نرود از نگاه اهل ولا...	که به حق آن عبادت والا
ای تو از حق خویشتن محروم	ای بتاریخ اولین مظلوم

مسجد کوفه از تو آرد یاد
ای نمازت به هر نمازی راز
خون تو خون حق بُود الحق
از تو نام شهید والا شد
یا علی کیستی نداند کس
رفتی و بی تو عدل هم افسرد
حیف نشناختند قدر تو را
اهل حق جمله داغدار شدند
جانشان جمله سوزد از غم تو
نبرند این گروه هیچ از یاد
وای ما ، بوتراب را کشتند
سرور اهل راز را کشتند
وا علیا رسد مدام به گوش

« آتشی » هست دل به یاد علی

ذکر اهل ولاست ناد علی

*****

رباعی

آن کس که بود کعبه ولادتگاهش   مسجود فرشتگان عبادتگاهش
سریست در اینکه می شود آخر کار   محراب عبادتش شهادتگاهش

سروده: شاعر خاندان امامت علیه السلام

خانم مهرناز آزاد

(استاد دانشگاه)

سردار عشق

سردار عشق ، از دل « قرآن » سروده شد

چون رحمت از قبیله ی یاران سروده شد

مثل محبت از همه ی مرزها گذشت

از نور ، از رفاقت و احسان سروده شد

هم اهل خشم بود ، هم اهل گذشت و مهر

مردی که آسمانی و تابان سروده شد

بعد از گذشت اینهمه قرن از شهادتش

نشناختیم ، آنچه ز عرفان سروده شد !

« قرآن » ناطقی که به حق ، آیه آیه اش

از لطف و مهربانی و ایمان سروده شد

با چهارده صده ز غروب مقدسش

نادیده ماند آنچه در این « جان » سروده شد

ای کاش اگر چه دیر ، بفهمیم ، ذره ای

معنای آن « علی » که ز « قرآن » سروده شد

سروده: شاعر پر تلاش مکتب اهل البیت علیهم السلام

آقای جعفر رسول زاده
(آشفته کاشانی)

چهاردهمین قرن ولایت مولا علی علیه السلام

چارده قرن آسمان رنگ عدالت را ندید   از همان روزی که در محراب مولا شد شهید
چارده قرنی که از تیغ شهادت خون چکید   چارده قرنی که شیعه آنهمه غربت کشید

غربتی دور از غدیر و با سقیفه روبه رو

اشک های ناگهان و ناله های در گلو

چارده قرن آشنایی با غم بسیار او   چون کمیل و بوذر و چون مالک و عمار او
بی حضور چاه و نخل و دیده بیدار او   بی شرار سوز و ساز و خطبه و گفتار او

چارده قرنی که گفتیم و برایش مرده ایم

مثل فانوس سحر از باد سیلی خورده ایم

چارده قرن از ملال آن شب خونین سحر   بزم افطاری که با نان و نمک شد مختصر
در دل بیات دختر غربت صبر پدر   تیغ قاتل در هوا چرخید و شد شق القمر

رستگاری سهم او بود و شهادت جان او

آشنایی ابتدا و عشق شد پایان او

چارده قرنی که بی تکرار مثل محشر است   اولین و آخرین مظلوم آری حیدراست
چارده قرنی که داغستان نسل کو تراست   قصه ناگفته اش بغض گلوی دختر است

شیعه پای بیعت روز غدیرش مانده است
شیعه آری با ولایت با امیرش مانده است
چارده قرنی که شد هر لحظه دل بی صبر و تاب دوستی‌ها در تقیّه دشمنی‌ها بی نقاب
موج خیز فتنه‌ها چون سیل بر دارد شتاب تا بگیرند انتقام از دوستان بو تراب
عشق حیدر داشتن وانگه سلامت داشتن ؟
با ولایش باید از دشمن ملامت داشتن
چارده قرن است چون آئینه حیرت پروریم دوستدار دوستدار دوستدار حیدریم
ما مناقب خوان عشق عترت پیغمبریم ما نمک پروردگان هل اتای کوثریم
عشق ما را بس که این نعمت خدا بخشیده است
گوهر ما در عیار معرفت سنجیده است
چارده قرن است لبریزیم از یک انتظار جان ما فانوس امید است در شبهای تار
شاید از طوفان بر آید کشتی ما بر کنار یا علی گفتیم تا هجران نماند پایدار
خیمه سبز ظهور و دیدن فرزند او
دلنوازی کو که باشد لایق پیوند او ؟

*****

عَلِيٍّ حَيْرِ الدِّشْمَرِ إِلَى أَنْ فَقَدَ كَفْرَهُ

(آشفته کاشانی)

هفت بند به مناسبت چهاردهمین قرن شهادت امیرالمؤمنین علیه السلام

نام تو مانوس تر از موج ، با دریا ، علی
عشق تو محسوس تر از چشم ، با رویا ، علی
آسمان دروازه ای دارد ، کلیدش دست توست
اوج می گیرد هر آنکس ، برد نامت ، یا علی
آبشار علم ، از کوه وقارت ریخته
دشت های معرفت را می کند احیا ، علی
عطر عشق است اینکه شد سرشار ، در اشعار من
یا گلاب از شیشه طبعم زده بالا ، علی
مهر تو محدوده خیر العمل را داده بسط
یا خدایت مزد بی منت کند اعطا ، علی
« یا علی ، یا ایلیا ، یا بو الحسن ، یا بو تراب »
« حل مشکل ، سروردین ، شافع یوم الحساب »

*****

حق تویی ، مصدر تویی ، دیباچه دفتر ، تویی
دل حدیث عشق از بر می کند ، دلبر تویی
هم بسی آئینه نوری ، هم بسی پرده حجاب
در شگفتی آفرینی ، اول و آخر تویی

آفتاب رحمتی از عرش حق ، تابیده ای
بو ترابی از همه افلاکیان برتر ، تویی
ای خدا آگاه ، خود آگاه ، ای نفس نبی
نشر ایمان ، روح قرآن ، جان پیغمبر تویی
از تو و ، از فاطمه ، پیوند نسل اولیا
حافظ ناموس حق ، همخانۀ کوثر تویی
« یا علی ، یا ایلیا ، یا بو الحسن ، یا بو تراب »
« حل مشکل ، سروردین ، شافع یوم الحساب »

*****

کیستی ای آشنای مردم روشن ضمیر
کیستی ای خستگان را در دو عالم دستگیر
شیعه مظلوم است در این روزگار پُر هراس
زخمی کفر سقیفه ، شیعه غدیر
کفر کیشان ، تیشه بر نخل ولایت می زنند
در هجوم بی امان و خشم پایان ناپذیر
آسیا سنگی که می گردد ز خون اهل دل
حجم اندوهی که دل های جوان را کرده پیر
کار در دست تو باشد ای امیر اهل دل
دوستت را گو بمان و ، دشمنت را گو بمیر
« یا علی ، یا ایلیا ، یا بو الحسن ، یا بو تراب »
« حل مشکل ، سروردین ، شافع یوم الحساب »

عشق در پایت سر تسلیم می آرد فرو
عقل می گردد به دنبال نگاهت کو به کو
ای شریف نسل آدم ، این قبیله تا ابد
زیستن در سایه ، عدل تو دارد آرزو
بی ولایت هیچ پیغمبر نبوده حق گذار
یک فرشته نام تو هرگز نبرده بی وضو
حق مقام حجتّ اللّهی تو را بخشید و بس
مدعی بیهوده دارد در خلافت ، های و هو
صبر کردی سال ها با مردم غفلت زده
خار در چشمت شکسته ، استخوانت در گلو
« یا علی ، یا ایلیا ، یا بو الحسن ، یا بو تراب »
« حل مشکل ، سروردین ، شافع یوم الحساب »

*****

روزگار ما به دوران تو دارد احتیاج
آیت دعوت به برهان تو دارد احتیاج
عقل در پس کوچه های جستجو گم کرده راه
یک فروغ از بام ایوان تو دارد احتیاج
روز تقسیم عدالت روز رستاخیز عدل
دادگاه حق به میزان تو دارد احتیاج
سفره های منتظر در دست های بینوا
بر صفای لطف و احسان تو دارد احتیاج

نخل های غربت تاریخ مظلومان دهر
جویبار از اشک چشمان تو دارد احتیاج

« یا علی ، یا ایلیا ، یا بو الحسن ، یا بو تراب »

« حل مشکل ، سروردین ، شافع یوم الحساب »

*****

چارده قرن است از تیغ فلق خون شد سحر
چارده قرن است شد هنگامه شق القمر

چارده قرن است شد قرآن حروفش منقطع
چارده قرن از تو گفتن با حدیث معتبر

چارده قرن است دیوان عدالت بسته ماند
تا که بگشاید به دیوان قیامت دادگر

چارده قرن است از هذا صراط مستقیم
منحرف کردند باطل پیشگان ، راه بشر

چارده قرن است مظلومان آل اهل بیت
نغمه های یا علی دارند هر شام و سحر

چارده قرن است غربتگاه نخلستان و چاه
بی نشانی مانده همچون منزلی بی رهگذر

« یا علی ، یا ایلیا ، یا بو الحسن ، یا بو تراب »

« حل مشکل ، سروردین ، شافع یوم الحساب »

*****

چارده قرن و پس از این هم در این حسرت مدام
کاش می بودیم در پای کلامت صبح و شام
چارده قرن و برای شیعه مظلومیتی
در حصار تنگ چشمی های کج فهمان خام
چارده قرنی که توحید از ولایت دور ماند
چارده قرنی که بت افتاد در بیت الحرام
چارده قرنی به مظلومیت روز غدیر
شیعه در تنهایی تکفیر و جمع اَنّهام
چارده قرنی که با عشقت امیدی تازه بود
رستگار آنکس که مانند تویی دارد امام
چارده قرن است مائیم و ثواب یاد تو
بر تبرّایت درود و بر توّلایت سلام
« یا علی ، یا ایلیا ، یا بو الحسن ، یا بو تراب »
« حل مشکل ، سروردین ، شافع یوم الحساب »

*****

عَلِيٍّ قَسِيمٍ الْحَبِيبِ وَالْبَاءِ

نوحهٔ چهاردهمین قرن شهادت مولا علیه السلام

چهارده قرن غریب غم تو یا علی
شیعه چرا نگرید از ماتم تو یا علی
آن شب که روی محراب
از خون تو شد خضاب
مظلوم عالم علی

چهارده قرن به حسرت نگاهت علی
گریستن چون چاه و نخلستان به آهت علی
ای آفتاب نجف
دره ی ناب نجف
مظلوم عالم علی

چهارده قرن ، شکسته دل یاران تو
در سوگ مظلومی تو، با غم پنهان تو
گفتیم هر کلامی
خواندیم هر سلامی
مظلوم عالم علی

چهارده قرن گذشت و ، بعد روزگاران
تازه شود غم تو ، پیوسته برای یاران
این سلسه تا ابد
راه ولایت رود
مظلوم عالم علی

سروده: شاعر اهل البيت عليه السلام

سید علی احمدی

(از خمینی شهر)

به استقبال زخم فرق ...

لباس غم به تن کرده است امشب ، جسم ماتم هم
سر ماتم گرفته در بر خود ، زانوی غم هم
به قدر معرفت ، چشم تمام خلق بارانی است
و چشمان یتیمان ، پشت در ، باران نم نم هم
به استقبال زخم فرق او می آید از جنت
دو بازوی ورم کرده ، دو پهلو ، قامت خم هم
چه بوده علت زردی روی او در این دنیا ؟
فراق همسر و داغ پیمبر ، قدرت سمّ هم
به جان نان گندم ، حسرت دندان مولا ماند
بهشتش را نفهمیده ، هزاران مثل آدم هم
تمام معنی روزه ، خود مولاست ، معلوم است
وگرنه روز قتلش ، روزه بوده ابن ملجم هم
برای غربت او ، چارده قرن است ، خونی که
فرو می ریزد از چشمان مهدی در محرم هم
ندارم غم ، اگر کم دم زدم در این غزل ، زیرا
کرم کردو ، پذیرفته شد از لطفش ، همین کم هم

*****

سروده: شاعر اهل البيت علیهم السلام

خانم رها احمدی

(از اصفهان)

افتاد سرو قامت با اعتدال تو

خورشید در حجاب نشست از جمال تو

کی می توان نوشت غزل در کمال تو

وقتی شکست پهلوی زهرا به ضرب در

افتاد سرو قامت با اعتدال تو

در جذر و مد چاه و سر نخل های شهر

پیچیده ناله های دل پر ملال تو

از کوفیان شب زده قطعاً محال بود

ای آفتاب لم یزلی درک حال تو

محراب هم برای دو رکعت نماز عشق

آن شب وضو گرفت به خون زلال تو

بعد از چهارده سده از رفتنت هنوز

آرام می شود دلمان با خیال تو

*****

سروده: شاعر خاندان رسالت ﷺ

آقای اکبر افشار زاده

(از اصفهان)

گر هزار و چارصد سال از شهادت رفته است

سیزده از ماه پر فیض رجب شد آشکار

شد برون از غیب دست حضرت پرودگار

مستجار کعبه از آن ماه استقبال کرد

پور بوطالب که باشد والد هفت و چهار

هست مولود حرم باب حسین و هم حسن

زینب و کلثوم صغرا را در این قسمت شمار

بود نام او علی شیر خدا یعسوب دین

آنکه بر کل جهان دارد نشان افتخار

تا که پا بنهاد بر فرش زمین صهر نبی

کهکشان از مقدم فرخنده اش شد برقرار

بود همراه پیمبر از زمان کودکی

پاسدارش گشت از جان در نهان و آشکار

جنگ ها دارد علی در یاری خیر البشر

لافتی الا علی لا سیف الا ذوالفقار

فاطمه دخت نبی ، هم کفو ، هم تای علی
بود همراه امیرالمؤمنین با صد وقار
جانشین مصطفی شد چون امام امت است
کرده با علمش قرین یک عالمی را استوار
لیک از کج فهمی قومی لعین و فتنه جو
شد دو تا فرق شریفش ز آن لعین نابکار
در شب قدر او شهید راه ایمان شد ز جور
باد دائم لعن و نفرین بر عدویش بی شمار
بگذرد از آن شهادت چارده قرن تمام
گشته قلب شیعیان از این شهادت داغدار
گر هزار و چارصد سال از شهادت رفته است
مانده چشم پیروان داغدارش اشکبار
هست تا حجت بفرمان خدا ظاهر شود
لشگر اهل ستم را او نماید تار و مار
بعد از آن چشم محبان علی روشن شود
چون بیاید یوسف زهرا به اوج اقتدار
هست « افشار » از محبان علی و آل او
دارد از سلطان دین امر شفاعت انتظار

سروده: شاعر خاندان امامت علیه السلام

خانم سهیلا سادات اولیائی

(از شهرضا)

جانشین خاتم

ای یتیمان عرب را سایه گستر ، یا علی
« لا فتی الا علی ، لا سیف الا ذوالفقار »
روز فتح مکه بر دوش محمد جای تو
بعد او ، اول تویی ، تنها تویی ما را امیر
معنی اَنَا فَتَحْنَا ، بو ترابی ، حیدری
آیه ی اِکمال در شأن تو آمد ای امام
ابن ملجم ها چو بر فرق علی خنجر زدند
آسمان ، اشک عزا بارید و ماتم تازه شد
محشر کبری بپا شد ، گشت مولا غرق خون
رودها افتان و خیزان گشته ، طغیان کرده اند
در شب و بهت بیابان ، ماه را گم کرده است
اشک از چشم یتیمان پیمبر می چکد
زخم های مانده بر دلها ز داغت ریش تر
غرق در کابوسهای تلخ و درد و اشک و آه
آفتاب ، آینه دار روی ماهت یا علی

ای امیر رزمگاه بدر و خیبر ، یا علی
ای تو را جبریل گوید در اُحد با افتخار
شهبز جبریل گسترده ست زیر پای تو
جانشین خاتم ! ای دست تو بالا در غدیر
کشتی دین را در این طوفان وحشت ، لنگری
با تو دین مصطفی کامل شد و نعمت تمام
در هیاهوی هوس هنگامه ای دیگر زدند
صبح صادق سر زد اما داغ آدم تازه شد
خلوت محراب شد از خون حیدر لاله گون
نخلهای کوفه از غم مو پریشان کرده اند
چارده قرن است انسان راه را گم کرده است
چارده قرن است خون از فرق حیدر می چکد
چارده قرن است داغت تازه تر از پیش تر
چارده قرن است انسان بی تو تنها ، بی پناه
ماه زانو می زند پیش نگاهت یا علی

سروده: شاعر و مداح دلباخته اهل البيت علیهم السلام

آقای امیر ایزدی همدانی

(ایزدی)

چارده قرن ، محور حقی

غرق در قلزم کرامت تو	هست هستی ، رهین منت تو
کعبه شد محترم به حرمت تو	خانه زاد خدای لم یولد
بهتر از نعمت ولایت تو	به خدا نیست در جهان چیزی
چارده قرن از شهادت تو	گر چه بگذشته است تا امروز
ای که باشد کرم ، سجیت تو	نام نیکت هنوز بر لبهاست
شعر گفتند در مدیحت تو	چارده قرن ، شاعران بزرگ
بهر یک جرعه از عدالت تو	چارده قرن ، این جهان تشنه است
نقل کردند از قضاوت تو	چارده قرن ، قصه های عجیب
بوده در قلب ها ، اقامت تو	چارده قرن ، با خدای کریم
دشمنان نیز بر فضیلت تو	چارده قرن ، معترف بودند
مانده نشناخته ، حقیقت تو	چارده قرن ، محور حقی
اشک بارد به یاد غربت تو	چارده قرن ، شیعه با دل خون
هست قرآن ، گواه عصمت تو	کوری چشم خیل بدگویان
سند محکم طهارت تو	هست تنزیل آیه تطهیر

نامه ات بهر مالک اشتر بود برنامه حکومت تو
صاحب چند رجعتی ، آری با شکوه است صبح دولت تو
ایزدی روز و شب ز حق خواهد
که کند درک ، عهد رجعت تو

*****

سروده: شاعر خاندان ولایت علیه السلام

دکتر حسین محمدی مبارز (ایلیا)

(استاد و مدرس دانشگاه قم)

سبز پوش

نور می بارید از لبهای او بر سجده گاه
می چکید از سجده گاهش روی دوشِ شب، پگاه
خوش به حال شب ، که از تقسیم روزی سالها
میوهٔ راز خدا می چید از لب های ماه
ماه کم کم از زمین تا کعبه گاه نور ، رفت
از همان شب ، روزگار روشنایی شد سیاه
ایل آتش ، تا تنور جان او را سرد کرد
سفره های خالی ایتم ، پُر شد از نگاه
شرم بر انسان ، که تنها چاه از عمق وجود
از امیر غصه ، می نوشید جرعه جرعه ، آه
شاید او از اینکه دشمن هم نگردد شرمسار
می سپرد اندوه چندین ساله را نم نم به چاه
سبز پوش نسل اخلاص و تبار سادگی
خسته از ایل ریا ، با فکر های راه راه

راه را گم کرد انسان ، بر مسیر و هم رفت
ایلیا را کاش می دید و نمی رفت اشتباه
چارده قرن از دم فزت و ربّ الکعبه رفت
تکیه کن بر کعبه دلها ، بیا ای جان پناه

*****

ایمانت بحکم علیها
فمن اراد العلم فليأت الباب

سروده: شاعر اهل البيت علیهم السلام

آقای سید علی اصغر هاشمی

(بقاء)

علی اسوه صبر و عدالت

چارده قرن از عروج ساقی کوثر گذشت

چارده قرن از بخون غلطیدن حیدر گذشت

زان سحر گاه سرا پا اشک و ماتم تا کنون

کس نمی داند چه بر اولاد پیغمبر گذشت

هاتفی فریاد زد بن عم احمد شد شهید

زین غم عظمی چه ها بر زینب مضطر گذشت

سوخت سر تا پا جهان شیعه در داغ علی

چارده قرنی که موج اشک و خون از سر گذشت

چارده قرن است دین بازیچه دست عدو است

آه از این ماجرا فریاد از این سر گذشت

بر مسلمانان ز جور حکمرانانی پلید

ظلم های بی حساب و بی حد و بی مر گذشت

یا علی ای اسوه صبر و عدالت در جهان

خود تو میدانی چه بر محراب و بر منبر گذشت

زادگاہت کعبه جولانگاہ نا اہلان شدہ است
سالیان سال از این غصب شرم آور گذشت
قدس افتادہ است در دستان اولاد یہود
بر مسلمانان چہ ہا زین قوم بد اختر گذشت

گر اطاعت می نمودند از علی بعد از رسول
بر مسلمانان « بقا » ہر گز نبود این سر گذشت

*****

زان روز کہ شد علی بمحراب شہید
از بعد ہزار و چار صد سال ہنوز
اسلام دگر قرار و آرام ندید
افسوس کہ دین اسیر قومی است پلید

*****

اِنَّا اِنشَاءُ لِكُلِّ شَيْءٍ قَدْرًا
قَالَ اللهُ
۱۴۳۹

سروده: شاعر خاندان امامت علیه السلام

آقای رضا رضایی

(بی ریا)

چارده قرن غمین

از جفای ابن ملجم آن ستمکار لعین
غرق خون شد پیکر مولا امیرالمؤمنین
تیغ زهر آلود کین تا بر سر مولا نشست
زد صدا فزت و رب الکعبه با حال حزین
فرق حیدر تا که شد از کینه دشمن دو تا
بانگ واویلا به گوش آمد ز جبریل امین
چون صدای قد قتل آمد به گوش از آسمان
شد دل اولاد او با غصه و محنت قرین
لاله گون شد دامن محراب از خون علی
در ره عدل و شرف ، آزادی و احکام دین
شد شهید راه حق ، مولا علی و پر گشود
مرغ روح او ز پیکر جانب عرش برین
دیده بر بست از جهان چون مرتضی شیر خدا
شد دل اهل ولا از داغ آن سرور غمین

چشم هر آزاده ای گریان بود تا روز حشر
چون عدالت شد یتیم و بی پناه و بی معین
زان شهادت رفته اکنون چارده قرن و هنوز
شیعیان دارند بر دل داغ آن حبل المتین
« بی ریا » گریند حق جوینان ز داغ مرتضی
چونکه گردید او شهید راه قرآن مبین

*****

سروده: شاعر با ولایت اهل البیت علیهم السلام

آقای پرویز بیابانی

(بی قرار)

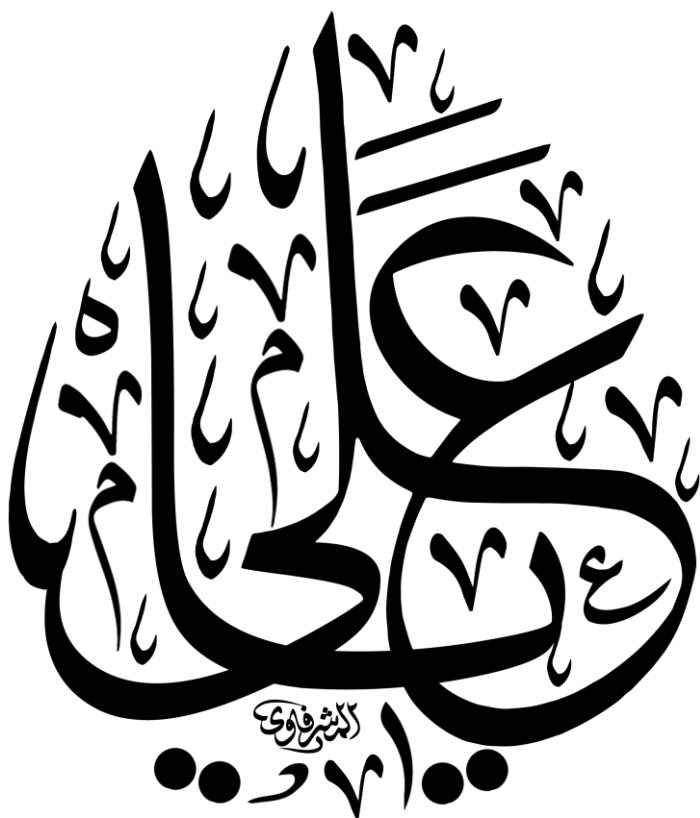
چهارده قرن مظلومیت علی علیه السلام

چارده قرن بود شیعه پریشان علی
اهل عالم همگی بی سر و سامان علی
چارده قرن گذشت از غم مولای جهان
ما همه از دل و جان گوش به فرمان علی
چارده قرن علی در نفس پیر و جوان
قلب ما هر تپشش از دم جانان علی
چارده قرن مناجات علی روح افزاست
کوفه و چاه و کمیل شاهد افغان علی
چارده قرن ستم ها بنگر مانده به جا
ظلم بی حد شده هر دم به محبان علی
چارده قرن شده ظلم و ستم بی حد و حصر
لیک ما در کَنَف لطف فراوان علی
چارده قرن هنوز سایه او بر سر ما
تا ابد جلوه گر است مهر درخشان علی
چارده قرن قرار از همه دلها رفته
« بیقرارم » من و هم مدح و ثنا خوان علی

*****

چارده قرن برفته است و علی یاور ماست
عشق ما ، هستی ما ، تاج سر و سرور ماست
او بُود حیدر کرار و ، هم او شیر خدا
کوری چشمِ عدو هست که او رهبر ماست

*****

سروده: شاعر نکته سنج و دلباخته اهل البيت السلام

آقای محسن اسلامی (پوبا)

(از اصفهان)

گزیده ای از یک مثنوی بلند که مشتمل بر یکصد و ده بیت می باشد

باز دریای دلَم طوفانی است	آسمانِ چشم من بارانی است
کرده گل ، آشفشان در سینه ام	دودِ غم می روید از آئینه ام
امشب از دلخستگی ها خسته ام	در تب آئینه آهی بسته ام
معبدی وا کرده ام بر روی خویش	پرسه امشب می زنم در کوی خویش
پُشت افکارم کسی در می زند	دل درون سینه پر پر ، می زند
گاهگاهی در توهم می شوم	در دل تاریخ ها گم می شوم
در میان اینهمه بالا و پست	برق شمشیری به چشمانم نشست
وای از جولان این شمشیرها	از سیاهی های این تقدیر ها
ای خدا ای مهربان معبود پاک	محو کن شمشیر را از روی خاک
ما به چندین نسل از شمشیر و خون	زخم ها خوردیم در طی قرون
کربلا در سینه ی صد چاک ماست	ریشه های نینوا در خاک ماست
ما بنای اشک را بگذاشتیم	بذر های عشق را ما کاشتیم
نالها در پرده ای از نقش خون	می کشد دل را به صحرای جنون
لاله ها در دشت توفانی شده است	آسمان در آسمان فانی شده است

زخمی از شمشیر ابن ملجم است
می زند شمشیر بر فرق علی
روح شبم در تن ما سنگ شد
شیعه در سوگ است از داغ علی
ماه هم رخت از فلک بر بسته است
خون مولا ریخت بر روی زمین
اولین مظلوم عالم مرتضاست
با وضو بنویس نام بو تراب
از هزاران خنده ی گل تازه تر
مرد عرفان ، مرد دانش ، مرد درد
نور صادر گشته از ارحام نور
گوهر نایاب یعنی ذات تو
ای علی مرتضی شیر خدا
اعتبار آیه ی ذکر و زکات
فجر عالمگیر جانان یا علی
ذهن من در وادی ادراک نیست
تا نلغزم در ، مراعات النظیر
نیت من شرط امداد تو بود

زخمی اما همچنان بی مرهم است
همچنان اندیشه های جاهلی
بار الاها عرصه بر ما تنگ شد
چارده قرن است با خونین دلی
چارده قرن است عالم خسته است
چارده قرن است با شمشیر کین
گرچه فخر نسل آدم ، مرتضاست
ای قلم ای راز دار هر کتاب
مردی از خورشید پُر آوازه تر
مرد میدان ، مرد مردم ، مرد مرد
ای گل نام تو فوق نام نور
نور فی الاصلاب یعنی ذات تو
ای سپرده سر به تقدیر خدا
ای وجودت هر دو عالم را حیات
مجری احکام قرآن یا علی
یا علی ، اندیشه ی من پاک نیست
یا امیرالمؤمنین دستم بگیر
مطلع این مثنوی یاد تو بود

بار دیگر با تو بیعت می کنم
 چارده قرن است آدم شد یتیم
 همچنان حیران دشت جاهلی است
 چارده قرن است شب ، آشفته است
 هم خدا را هم تو را انکار داشت
 تا قیامت دین حق مدیون توست
 تیغ خوردی تا جهان عادل شود
 لحظه لحظه جان شیعه بر لب است
 نیست دیگر رد پای آفتاب
 آدمیت مانده در قعر مغاک
 وارث دردم ، دردی بی صدا
 چارده قرن است ، باغم ، آشناست
 گریه کن زیرا که عالم مرده است
 آن غم پنهان ولی در خون ماست
 درد ما را خوب معنا می کند
 شکوه ما از زمانی بی علی است
 شاهراه کهکشان ، باریک شد
 چارده قرن است ما تنها شدیم

من تو را در شعر ، دعوت می کنم
 بعد تو ای باب رحمان و رحیم
 چارده قرن است عالم بی علی است
 در نجف شیر زمان ها خفته است
 دشمن تو ، از حقیقت عار داشت
 از خدا تا خاک رد خون توست
 زخم دیدی ، تا که دین ، کامل شود
 چارده قرن است روز ما شب است
 چارده قرن است در این خاک و آب
 چارده قرن است بی خورشید پاک
 یکهزار و چارصد سال است ما
 در دل ما ، صد قیامت ماجراست
 سیل غم آئینه ها را برده است
 این غم ظاهر غم بیرون ماست
 گاهی این غم نیز غوغا می کند
 درد ما درد جهانی بی علی است
 بی علی اندیشه ها تاریک شد
 چارده قرن است بی مولا شدیم

چارده قرن است ز آن محراب پاک	خون حق جاریست بر اقصای خاک
چارده قرن است با حالی نژند	نالهِ ی زهر است پشت در بلند
چارده قرن است دست کینه ها	زهر ریزد در دل آئینه ها
چارده قرن است با سر نیزه ها	می رود خورشید ها بر نیزه ها
چارده قرن است تا در قصر ظلم	هست زینب خطبه خوان عصر ظلم
چارده قرن است از کرب و بلا	می رسد فریاد (ادراک یا اِخا)
چارده قرن است کفر از هر کنار	هست رو در روی خشم ذوالفقار
چارده قرن است گریانیم ما	بندی شام غریبانیم ما
گوش کن این ناله با دل آشناست	انعکاس لابه های مرتضی است
ای میان ناگهان ها ناپدید	در کجا باید تو را بی پرده دید ؟
ای شکوه آیه های معنوی	روزی بگشای بر این مثنوی
تا که شعرم شعر روحانی شود	سایه ای از نور رحمانی شود
بی علی نام و نشان از ما می پرس	(حال ما بی آن مه زیبا می پرس)
(هر کسی کو دور ماند از اصل خویش)	(باز جوید روزگار وصل خویش)
(باز باش ای باب رحمت تا ابد)	(بارگاه ما له ، کفواً احد)

تا به راه پاک تو « پویا » شویم

با علی باشیم تا معنا شویم

سروده: شاعر خاندان امامت و ولایت علیه السلام

سید ابو تراب هاشمی

(تراب)

سحرگاه خونین

در رثای مرتضی گویم سخن لیل و نهار

خون بیبارد از دو چشمم روز و شب بی اختیار

دامن محراب از خون علی شد لاله گون

در جنان زهراپریشان گشت و بی صبر و قرار

از سقیفه بازگشت جهل و کفر آغاز شد

دشمنی با مرتضی گردید زانجا آشکار

تا علی رفت از جهان نامردمی آغاز شد

دفن شد با او عدالت شد جهان دار التبار^۱

یا علی گفתי به چاه کوفه از درد نهران

چاه ها گریان شد از آن راز تا روز شمار

پادشاهی تا کند تعمیر پای افزار خویش

چون علی هرگز نبینی و نبیند روزگار

لا فتی الا علی آمد به گوش از کائنات

در اُحد چون فرق دشمن شد دونیم از ذوالفقار

چارده قرن از سحرگاه شبی خونین گذشت
جاری از چشم فلک خون همچو ابر نو بهار
فرقش از شمشیر دشمن همچو قرآن باز شد
بسته شد باب علوم از فرقت آن شهریار
می دهد بر قاتلش آنسان غذای خویش را
در کجا گردد کسی اینسان عدو را غم گسار
شیعه را هر روز اشک از دیده جاری بوده است
از ستم های خوارج چارصد سال و هزار
در مدینه ، قدس ، در مکه ، یمن خون می رود
از گلوی مرد و فرزند و زن و خرد و کبار
سر بُریدن در برِ مادر ز طفل بی گناه
شیوه ی آل سعود است و یهود نابکار
شیعه گوید دم به دم اینَ مُعزَّ الاولیا
تا نماید عدل حاکم آن شه با اقتدار
انتقام از ظالمین گیرد به شمشیر دو دم
هم « تراب » از شوق گردد در رکابش جان نثار

*****

سروده: شاعر ۱۶ ساله خاندان امامت و ولایت علیه السلام

آقای علیرضا ترابی

(از اصفهان)

آسمان رنگ و بوی فاطمه داشت

آن شب انگار جور دیگر بود
آسمان رنگ و بوی فاطمه داشت
بین اوج سکوت و تنهایی
در دل خود صدا و همهمه داشت

آسمان خم شد و اذانی گفت
این صدا از بهشت می آمد
و علی واژه ای به لب آورد
به نظر « سرنوشت » می آمد

علی آمد نشست در مسجد
خواست در سجده اش « سلام » کند
نخل ها ایستاده اند هنوز
که علی سجده را تمام کند

چارده قرن می شود حالا
که علی بین سجده می ماند
سالها می شود که در سجده ست
و دعای ظهور می خواند

سروده: مدرس حوزه علمیه و حافظ کل قرآن

شیخ رمضانعلی جان نثاری (جان نثار)

امام اولیاء و یار مظلومان

شد هزار و چار صد سال و هنوز
دیده گریان است و دلها پر ز سوز
در غم مظلوم عالم مرتضی
آن امام و مقتدای اتقیا
آن امام اولیا جان رسول
باب شبیر و شبر زوج بتول
یکهزار و چار صد سال است او
شد شهید از ظلم و بیداد عدو
جز عدالت هیچ تقصیری نداشت
هر چه باطل بود زیر پا گذاشت
خون آن جبل المتین را ریختند
بعد از آن هم فتنه ها انگیختند
آن لئیمان پلید کینه جو
یک به یک کشتند فرزندان او
اولین مظلوم تاریخ بشر
هست و ، کس از او نشد مظلوم تر

یار مظلومان و خصم ظالمان
یاد داد این سیره را بر شیعیان
با ستمکاران دمی سازش نکرد
بود با آنان همیشه در نبرد
شیعه او هم چو او باشد غیور
از زبونی ها و ذلت ها بدور
خطبه های اوست در نهج البلاغ
بهر آحاد بشر همچون چراغ
در معارف بحر بی پایان بود
چون کلامش تالی قرآن بود
از قصارگفته های آن جناب
گشته بر اهل بصیرت فتح باب
هر که درس عدل و داد آموخته
از چراغ او چراغ افروخته
یازده فرزند آن اول امام
پیشوایانند هر یک بر انام
می شود از جهل و گمراهی رها
هر که بر او می نماید اقتدا
از علی بنما اطاعت « جان نثار »
تا که گردی در دو گیتی رستگار

سروده: شاعر خاندان امامت و ولایت علیه السلام

آقای سید محمد مهدی جزائری

(خادم)

(ماتمکده عالم ، از غربت این غم)

(گوید عزای حضرت مولاست) (مرثیه خوانش مهدی زهراست)

از بین ارتش احمدی یکسر آیا رسد به مصاف این لشگر

به اشارتی ز لسان پیغمبر حیدر ، یگانه فاتح خیبر

با این همه تأکید ، از ساحت خورشید

فرقش دو تا از خنجر اعداست

فرمود احمد بعد من اولی بر کل امت رهبر و مولا

نشناخت ربّ و هم نبی الّا ما یعبُدُ الله البشر لولا

« نفس امیر الدین ، فی عالم التکوین

إِنْفَصَمَتُ العروة الوثقااست »

نقل از پیمبر در همه متنی فرمود أنتَ یا علی منی

دَمَعَاتُ حُزْنٍ مِصَابِكَ عَنِّي گوید شهید چارده قرنی

شد خاک غم بر سر ، در ماتم حیدر

این باوری در عالم معناست

این نکته بشنو از لب حیدر شاهی که باشد شیعه را رهبر

از کل عالم بعد پیغمبر داغی ندیدم چون غم کوثر

کوثر سپاهم بود ، پشت و پناهم بود
قلبش مجسم در غم حوراست
مولای انت کعبه الایمان فی مدحک قد أنزل الفرقان
ایدی المعدی یغصب العنوان أنت امیر ، حاکم سلطان
شکسته در محراب ، فرق سر مهتاب
از هجر او آتش بر این دلهاست
گو بر حسینش گریه کمتر کن از فرط شیون مویه کمتر کن
رو از مَحَن رخت عزا بر کن گاهی نگاهی سوی مضطر کن
زینب کند افغان ، در سوز این فقدان
کرب و بلا هجده گلش منهاست
ما چارده قرن است در سوز غم او هستیم مهموم از فراق و ماتم او
بر قلب ما شاید بیاید مرهم او آقا ولی عصر مولای دم او
مولا کند قسمت ، بعد از شب غیبت
در خدمت او مجلسی بر پاست
تا هست ، هستی خون بهرگ دارد در غربت تو اشک خون بارد
« خادم » به سویت خواهشی آرد مولا قبولم می کنی یا رد
ای شاهد و مشهود ، من را مکن مطرود
این لطفی از آن ساحت والاست

سروده: شاعر خاندان عصمت و طهارت علیه السلام

خانم عاطفه خرمی (از قم)

به جز در غربت مولا نسوزیم

که شیعه در پی حق امام است
امان از هادیان سخت گمراه!
و از بغضی عجیب آکنده هستیم
امین وحی و هدیان! این چه حرفی است
که می بندند با تهمت دهانت
مگو از « عاد من عاداه » دیگر
احد را ، غزوه های دیگرش را
و از عقد اخوت ، کینه دارند
همان مردان ! که اشباه الرجالند
نمک خورده نمکدان را شکستند
صدای ناله ای محزون میآید
از آن « انَّ الرَّجُلَ » گوها نگفتیم
هنوز از دست سنگینش نگفتیم
نه ... از کفر فالانی ها نگفتیم
هنوز از غربت زهرا (س) نگفتیم
برای غربت یک مرد میسوخت
به جز در غربت مولا نسوزیم

هزار و چارصد سال تمام است
هزار و چارصد سال پر از آه!
هنوز از روی تو شرمنده هستیم
خلاف نصّ قرآن ، این چه حرفی است
مگو از بغض سنگین نهانت
مگو از « وال من والاه » دیگر
مگو بدر و حنین و خیبرش را
که این مردم حسد در سینه دارند
همانهایی که در وهم و خیال اند
نمی گویم از آن دستی که بستند
هنوز از کوچه بوی خون میاید
هنوز از « لن تضلوا... » ها نگفتیم
هنوز از کار ننگینش نگفتیم
نگفتیم از تبانی ها نگفتیم
اگر چه گفته ایم ، اما نگفتیم
کسی که پشت در با درد می سوخت
کسی که سوخته تا ما نسوزیم

سروده: شاعر ادیب خاندان رسالت علیه السلام

آقای عباس شاهزیدی

(خروش اصفهانی)

چهارده قرن شهادت

انوار شب قدر گرفته است جهان را ???

یا قدر علی داده فضیلت رمضان را

رمز رمضان است علی تا بکشد دوست

در سلسله بندگی اش هر دو جهان را

امشب همه جا ذکر « الهی بعلی »

تا صبح گرفته است زمین را و زمان را

می رفت و به دنبال سرش ماه روان کرد

همراه دل سوخته ، چشم نگران را

ای کاش نمی داد مؤذن سحر امشب

در لحظه لاهوتی محراب ، اذان را

با این همه در چهره افروخته اش هست

وجدی که بریده است زبان هیجان را

در سفره افطار علی نان و نمک بود

مدیون خودش کرد علی ، سفره نان را

گفتم بپرسم سمت مدیحش که پرسم سوخت
من تاب نمی آورم این کوه گران را
امسال در این چاردهم قرن شهادت
داغ تو به هم ریخته ارکان جهان را
وقتی که بنا نیست بدانیم علی کیست
خوب است ببندیم در این باب دهان را

*****

محراب شبیه باغی از لاله شده است
با بغض بهار شیعه همناله شده است
امسال درست در شب نوزدهم
این بغض هزار و چارصد ساله شده است
« خروش اصفهانی »

*****

مستقبل از گذشته تا حال غریب   تنهای به تفصیل و به اجمال غریب
کی فصل غریبی تو سر می آید   ای مرد هزار و چارصد سال غریب

« مهدی جهاندار »

*****

سروده: شاعر مکتب اهل بیت علیهم السلام

حاج احمد خوانسالار

(از داراب فارس)

چارده قرن است دارد شیعه می سوزد

خطبه ی خورشید خم در حال استقبال ها

بر اساس آیه ها ، مبنای استدلال ها

وحی خواهد ، تا بگوید الذین آمنو

انتظارم از شما باشد بدین منوال ها

در امانت بر شما باشد کتاب و عترتم

بعد من هرگز مبادا بشکند این بال ها

این سفارش امتم را در تمام قرن ها

با تمسک بر علی عالی شود آمال ها

در غروب زود هنگامی که دارم بعد از آن

ماه تابد تا نیفتد پای در گودال ها

هر که من مولای اویم این علی مولای اوست

بعد از این باید شود از مرتضی اقبال ها

حرف حق در گوش آنانی که می خواهند خود

میخ چون در سنگ بود و آب در غربال ها

گل زمین افتاد و اما خارها در نقش گل

آه ، از این فتنه ها ، نیرنگ ها ، اغفال ها

در سقیفه می خورد بر سینه سنگ رسم ها
تا که در سیر اصیل دین شود اخلال ها
در مسیر انتصاباتی که در شورا شود
امت از چاله در آید می رود در چال ها
این خواص بی بصیرت کاش در دنیا نبود
تا نباشد شیوه آنها بدین منوال ها
مصلحت بیند علی ساکت شود تا سال ها
ماه پنهان گردد و ، شعبان رسد ، شوال ها
نیزه با قرآن ناطق در جدال افتد چنان
اشعری ها را فریید حقه ی دجال ها
در قیاس کشته های بدر یا جنگ احد
متهم باشد علی ، مظلوم آن رجّال ها
کاش گیسوی شبی اینقدرها یلدا نبود
تا علی تنها نماند سالیان سال ها

*****

گرد باد فتنه ها اینگونه شد آغاز و بعد
بسته شد راه حقیقت ، باب بدعت باز و بعد
چهره ماه درخشان پشت ابر تار رفت
بر گلویش استخوان ها در دو چشمش خار رفت

سالها با جام زهر مصلحت مولا علی
می دهد حتی به آنها مشورت مولا علی
غوره شد حلوا و شیرین سرکه های صبر نیز
رفت ابر و ماه بیرون از حجاب ابر نیز
تا که نوبت ، نوبت مولای انسان ساز شد
در مدینه فتنه های تازه ای آغاز شد
میوه این فتنه ها تا سوی دوزخ می شتافت
ابن ملجم فرق خورشید عدالت را شکافت
چارده قرن است دارد شیعه می سوزد ولی
چارده قرنی که دارد شیعه می گوید علی
هر چه در دین انحراف از اصل باشد در مسیر
بذرش از شورا است ، دارد ریشه در بعد از غدیر
آری آری ، خشت اول گر نهد معمار کج
مطمئناً تا ثریا می رود دیوار کج

*****

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
سَلَامٌ عَلَيْكَ يَا خَيْرَةَ اللَّهِ
سَلَامٌ عَلَيْكَ يَا خَيْرَةَ اللَّهِ

سروده: شاعر خاندان رسالت ﷺ

آقای محسن درویش

(از اصفهان)

خادم درگاه حیدر ﷺ

هر که از جان خادم درگاه حیدر می شود
از تمام پادشاهان جهان سر می شود
در سر عاشق در آن محفل که ذکر یا علیست
شوق دیدار نجف چندین برابر می شود
هر کسی با هر مرام و مسلکی ، دارد به دل
مهر او را ذره ای ، با ما برادر می شود
چونکه نامش را به روی تکه سنگی حک کنند
ارزش آن بیشتر از لعل و گوهر می شود
در دعای خود چنین گفتیم یا رب باز هم
سجده بر خاک نجف بر ما میسر می شود
هر زمان که می نشیند روی لب نام علی
در دهان تبدیل به قند مکرر می شود
بردن نامش به عنوان امیر المؤمنین
باعث خشنودی قلب پیمبر می شود

عاشقی می گفت که ، چون نام فرزندم علیست
تا صدایش می زنم منزل معطر می شود
چون خدا تقدیر عالم را به دست او نهاد
آنچه می خواهد علی بر ما مقدر می شود
شیعیان از غربت و تنهایی مولای خود
چارده قرن است که ، چشمانشان تر می شود
خوش به حال آن کسی که قسمتش دیدار او
روز محشر در کنار حوض کوثر می شود

*****

سروده: شاعر خاندان امامت

آقای فرهنگ دشتی

(از آبادان)

ضربه های زخم زبان ها

گرفته ابر ظلمت روشنای آسمانت را

نمی پرسد کسی در کوچه ها حتی نشانت را

غریبی آنقدر این روزها در بین مردم که

کسی جز چاه تنهایی نمی فهمد زبانت را

گمانم ضربه زخم زبان ها آنقدر کاری است

که در این نیمه های شب، شکسته استخوانت را

تمام نخل های کوفه این را خوب می دانند

که بر لب می رساند بغض ها هر روز جانت را

غدیرت را کدامین واقعه در مشت پنهان کرد

که حالا چارده قرن است می گیرد امانت را؟

چه طوفانی وزید از زوزه این گرگ های پست

کدامین جرات شمشیر می بندد دهانت را؟!

تو را با حسرت محراب تنها می گذارم که

ببیند آسمان در آسمان رنگین کمانت را

*****

روزهای زرد

مرد می خواهد بفهمد معنی این درد را
درد می خشکاند آخر ریشه های مرد را
کوه در تلواسه ای از اشک و نفرت شعله ور
تجربه می کرد در آن لحظه آهی سرد را
سایه ای خورشید را در کوچه سیلی می زند
بر نمی تابد کسی این روزهای زرد را !
مرد با آن بغض های پشت در جا مانده اش
می تکاند از تنی بی جان غبار و گرد را
یادش آمد روزهای آخر این زندگی
گریه های ممتد و تلخی که زن می کرد را
چارده قرن آسمان ، با اشک هایش اشک ریخت
تا بلوغ تازه ای از ریشه های مرد را ...
بعد از او دیگر سلامش را کسی پاسخ نداد
بشکند دستی که در او کاشت داغ و درد را

*****

سوره های طوفانی

ای بشر فوق هر بشر، ای عشق پنج نوبت طلوع نورانی

ای معمایی شگفت انگیز، وارث سوره های طوفانی

می کشی دردهای دنیا را، چارده قرن روی دوش خودت

بس که در چشم های تو پنهان، شده مفهوم های عرفانی

چاه در پیچ و تاب می افتد، نیمه شب ها که اشک می ریزی

عطش نخل ها فراوان است، پای آن چشم های بارانی

گام های نجیب و موزونت، توی این کوچه های بی احساس

مثل رنگین کمانی از فانوس، می کند کوفه را چراغانی

خسته می آیی از دل صفین، نهروان و جمل به دنبالت

مالک از تو غبار می گیرد، بعد از این راه های طولانی

*****

سروده: شاعر اهل بیت عصمت و طهارت علیهم السلام

آقای اصغر رجبی

(از کاشان)

چهارده قرن گل افشان محراب

کعبه، کعبه شده با روح رهایی که علی است

که معطر شده در حال و هوایی که علی است

چهارده قرن گل افشان شده محراب اگر

میهمان بوده در آن، عرش علایی که علی است

هر چه خوبی که در این عالم خاکی پیدا است

شده آغاز از آن سنگ بنایی که علی است

شداگر پنجره ای باز به سمت ملکوت

دل و جان داده به آن عشق و صفایی که علی است

جبرئیلی که خودش همدم پیغمبر بود

معتکف بوده در آن غار حرایی که علی است

آنچه طوبای دل آرای وصالش نامند

گل باغی است که از مهر و ولایی که علی است

صبح اگر در حرم دوست تنفس می کرد

شده سر مست از آن باد صباپی که علی است

این سعادت که در اقلیم وفا می جویند
سایه ای بوده از آن فرّ همایی که علی است
بی گمان این سخن حضرت ذوالقرنین است
خضر سیراب شد از جام بقایی که علی است
گُل گلزار طراوت ثمر قلب رسول
آبرو یافته از حجب و حیایی که علی است
نه فقط مالک اشتر که ابوذر بسیار
مثل سلمان شده در صحن و سرایی که علی است
این مباحث بهشت است که آهنگ درش
هست آهنگ خوش شور و نوایی که علی است
ساکنان همه عرش خدا می دانند
مستجاب است در آن ذکر و دعایی که علی است
مرحب و عبود و هر که به جنگش آمد
شده بیچاره در آن لحظه و جایی که علی است
آه ای چاه ، در آیینۀ تو افشا شد
غربت عالم و آدم به صدایی که علی است
روز محشر که برادر به برادر نرسد
دلخوشم من به همان راهنمایی که علی است

سروده: شاعر خاندان رسالت علیهم السلام

علی پاکدامن (روضه خوان)

(از مشهد مقدس)

شیعه با عشق امام خود قیامت می کند
با کلام وحی اثبات امامت می کند
یکهزار و چارصد سال است بر دل‌های ما
کوری چشم عدو حیدر زعامت می کند

*****

و الله مرا علی امیر است در ارض و سما علی امیر است
تنها نه همین چهارده قرن تا هست خدا علی امیر است

*****

سروده: شاعر خاندان رسالت ﷺ

آقای علی اصغر رجب زاده

(زهیر کاشانی)

هزار و چارصد سال است ...

هزار و چارصد سال است دنیا غرق بهت تلخ و بی پایان

میان سینه اش بغض جهانسوزی است از زخم سحرگاهان

هزار و چارصد سال است تیغ کینه بین هاله ای از جهل

ز خون رنگین نموده بین محراب عبادت صورت قرآن

هزار و چارصد سال است که ، دلواژه فزت و رب الكعبه می گوید

فرود آمد تمام کفر ، در اوج قساوت ، بر سر ایمان

هزار و چارصد سال است لرزاندند ارکان هدایت را

جهالت پیشگان شب پرست خارج از دین فاسد از بنیان

هزار و چارصد سال است گوش آشنای چاه در حسرت

به دنبال صدای خسته بیدار تنهای غریبستان

هزار و چارصد سال است در پس کوچه ها دیگر نمی پیچد

به هنگام عبور مرد برقع پوش ، عطر عشق و بوی نان

هزار و چارصد سال است نابینای در کنج خرابه آرزو دارد

بگیرد از دو دست مهربانش ، بار دیگر ، لقمه ای احسان

هزار و چارصد سال است بعد از آن شب پر ماجرا ، عالم
نشسته چشم بر راه عدالت ، همره شبهای نخلستان
هزار و چارصد سال است کرسی قضاوت جور دیگر می شود تعریف
ترازوی عدالت حرف شاهینش شده ، مجهول و نامیزان
هزار و چارصد سال است عالم پر شد از تبعیض و ظلم و ناجوانمردی
چراکه کشته شد اصل جوانمردی ، به دست فرقه شیطان

« زهیر » شعر، با تیغ غزل از خیمه بیرون زد ، ولی اینبار
به عشق شاهکار بی نظیر کردگار قادر منان

*****

سروده: شاعر ادیب و نکته سنج مکتب اهل البیت علیهم السلام

آقای فضل الله شیرانی

(سخای اصفهانی)

گذشت چهارده قرن از روز خونین

هر کسی دست توّلّا زد به دامان علی

فیض کامل یافت از دریای احسان علی

عاشقان دانند دل را جلوه گاه مهر او

عارفان هستند مست جام عرفان علی

رستگاری را برای خود میسر می کند

آنکه سر را می نهد در خطّ فرمان علی

در کتابش می توان آموخت اخلاص عمل

معنی آیات قرآن است دیوان علی

جانفشانی های او در عرصه ترویج دین

شرح گویایی است از ایثار و ایمان علی

بسکه هر سو سفره احسان او گسترده است

سفره داران جهان هستند مهمان علی

بود نور حق در او جاری که سر زد همچو گل

یازده نور ولایت از گلستان علی

در دل محراب ، در حال عبادت شد شهید
چون نمی شد هیچ دشمن مرد میدان علی
طی شد از آن روز خونین چارده قرن و هنوز
می درخشد در جهان نام درخشان علی
در تمام عُمر باشد افتخار من « سخا »
اینکه هستم از صمیم جان ثنا خوان علی

*****

ما را به جگر داغ نهان ، داغ علی است
جانسوز ترین داغ جهان ، داغ علی است
داغی که پس از چهارده قرن هنوز
مانده است به جان شیعیان ، داغ علی است

*****

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

سروده: شاعر خاندان رسالت ﷺ

استاد حسین سرور اصفهانی

(سرور)

خدای عدل و مروّت

گذشته است کنون از شهادت مولا

چهارده صده از دوره های این دنیا

علی که نور جمال و جلالتش می رفت

در آن زمانه مدام از زمین به عرش علا

شکوهمند ترین مرد روزگار علی

که در جهان نتوان یافتن بر او همتا

خدای عدل و مروّت ، علی ولی الله

که مثل او به عدالت نمی شود پیدا

یگانه مظهر ذات خدای عزوجل

شهید گشت در آن دوره محن افزا

سزد به ماتم او ناله سر کنیم مدام

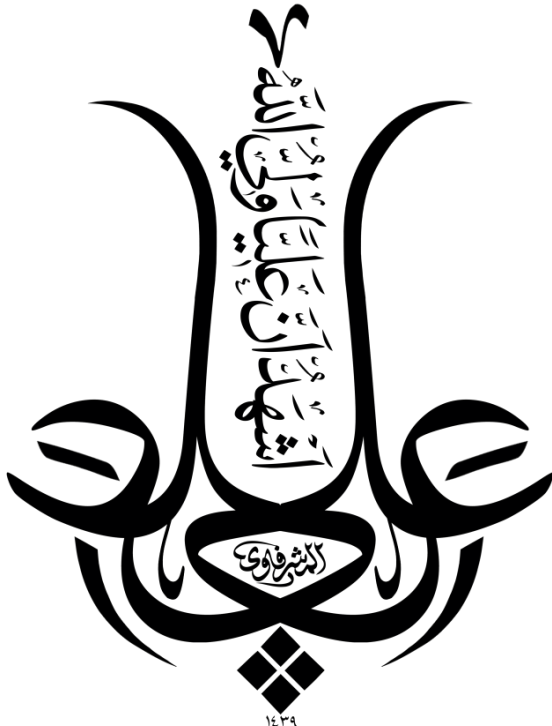
شویم با همه کائنات غرق عزا

چرا ز دیده نباریم ، اشک غم دائم ؟

که شد شهید امامی که بود اصل بقا

شهید گشت و عزادار شیعیان گشتند
شدند غرق غم و ناله ها و آه و بکا
ز دیده خون بفشانند جمله خلق جهان
که چارده صده گشته ز داغ او غوغا
هنوز داغ علی بر جگر زند آتش
اگرچه قرن ها گذرد زین مصیبت عظاما
سروده است « سرور » این سرود غمگین را
که در زمانه بماند به یاد او برجا

*****

سروده : شاعر با اخلاص خاندان ولایت علیه السلام

حاج آقا فریدون آقا کر (سفیر)

سلام بر علی

شهی که تیغ دو دم در یدِ کفایت اوست

صدای عدل ، طنین افکن عدالت اوست

همای قله ی عزّت ، ادیب مکتب عشق

شکوه جلوه ی حق در خور صلابت اوست

زعیم عدل و وداد و امیر کشور دین

رضای حضرت حق ، غایت رعایت اوست

عطا و جود و سخا جرعه نوش ساغر وی

کرم ، نمی ز یمِ وسعتِ کرامت اوست

به عدل و داد و دهش شهره گشته نام علی

بنای محکمه ی عدل ، از قضاوت اوست

کتاب نهج بلاغه ، بکن مرور و ببین

سراج روشن دین مظهر ولایت اوست

زمان رزم ، شجاع و دلیر و شیر افکن

به گاه خطبه ، سخن ، مست از بلاغت اوست

علی قوی و ، علی قاطع و ، علی اشجع

هراس دشمن دین ، از یدِ کفایت اوست

به روی مسند قدرت ، به کفش پینه زند

رفاه جامعه ، سر لوحه ی زعامت اوست

نگین پادشهی بخشد از کرم به گدا
که عقل واله و حیران از این سخاوت اوست
بین سلامتِ نفس و ، کرامتِ آن شه
کند سفارش قاتل ، که در اسارت اوست
به کعبه شد متولد ، شهید در محراب
نشانه ی شرف و عزّت و اصالت اوست
به مسجد و شبِ قدر و ، به حالت سجده
شهید درگه حق گشتن از سعادت اوست
بریز اشک اسف ، شیعه ! در عزای علی
سرشک دیده تر مرهم جراحت اوست
بنای شیعه مولا که چارده قرن است
تمام خلق جهان تشنه عدالت اوست
رُبود حق علی را عدو اگر نا حق
سکوت و خانه نشینی هم از درایت اوست
بناز شیعه بر این رهبر بلند مقام
که مجد و عزت و فخر تو از شرافت اوست
سِزد که از دل و جان پیرو علی باشی
وظیفه ی همگان در پی رسالت اوست
بخوان تو شعر « سفیر » و بین عنایت حق
که همچو ران ملخ هدیه ای به ساحت اوست

سروده: شاعر خاندان امامت (علیه السلام)

آقای حسن احمدی

(شائق اصفهانی)

شمشیر عدالت

چرا خورشید کوفه از افق سر بر نمی دارد
خدارا ، چارده قرنست عدالت را عدو گشتند
چرا آن زنده رود پر خروش شیعیان خشکید
ز دست ساقی مستان چرا دردی کش فیضی
دگر چاهی ز یاری بادلی محرم نمی گردد
بنازم همت شاهی که بهر قاتل خود هم
چرا دستی نوازشگر نباشد بر سر طفلی
علی هرشب به یاری راه صدویرانه را پیمود
چرا سلمان و بوذر در کتابی گشته پنهانی
دل طوفانیم امواج خون شد از غم مولا
چرا این زورق سرگشته لنگر بر نمی دارد

اگر « شائق » چو میثم بر سر دار از زبان افتد

علی را دست از دامان ، چو قنبر ، بر نمی دارد

*****

سروده: شاعر بزرگوار خاندان امامت علیهم السلام

آقای محمدرضا کاکائی

(شفای اصفهانی)

مخزن الاسرار

عشق را باید به چشم میثم تمار دید
واقف سرّ شد ، علی را مخزن الاسرار دید
مست از صهبای نور ، آئینه توحید شد
لا الهی گشت و الا الله را بر دار دید
در میان زرق و برق سکه های شامیان
چارده قرن عاشقی را در کف عمار دید
همچو مالک در صف صفین شرار شعله شد
تا حدیث جهل را بر نیزه انکار دید
چاه شد ، تصویر مظلومیت خورشید را
در نگاه اشکبار حیدر کرار دید
سینه گنجینه اسرار را تا صبح حشر
زخمی جهل و جنون ، بین در و دیوار دید
همچنان در آستین مکر عمروعاص ها
از فریب و فتنه و دنیا پرستی مار دید
چارده قرن ابن ملجم ماند و بغض و کینه را
در شب محراب ، غرق باور تکرار دید
یا علی ما شیعه نه ، تنها به نام شیعه ایم
می توان این درد را در بین ما بسیار دید

*****

چارده قرنی که ما هرگز تو را نشناختیم
زندگی کردیم ، اما عمر خود را باختیم
یا علی گفتیم ، اما با علی همراه ، نه
بر زبان راندیم لا را ، گرچه ، الا الله ، نه
چارده قرنی که تا امروز جریان داشته است
در سکوت پنجره ، عمریست باران داشته است

*****

تابنده تر از فروغ مهر و ماه است
بر قامت شأن او زبان کوتاه است
خیر البشر تمام اعصار و قرون
خورشید نجف ، علی ولی الله است

*****

با آنکه امیر عشق بودن کم نیست
در خانه کعبه جای نامحرم نیست
امروز پس از چهارده قرن هنوز
مظلوم تر از علی در این عالم نیست

*****

هر جا که سخن ز روی مهر و ماه است
دلها به صراط معرفت آگاه است
در دفتر عشق تا ابد نام علی
پیوست محمد رسول الله است

(شفای اصفهانی)

سروده: شاعر خاندان رسالت علیهم السلام

آقای مصطفی هادوی

(شهیر اصفهانی)

ندای قَدْ قُتِلَ

ندای (قَدْ قُتِلَ) بعد چارده قرن

فکند زلزله چون بوتراب را کشتند

شکست پشت زمین زین مصیبت عظما

چرا که مرشد هر شیخ و شاب را کشتند

دریغ و درد که دون همتان نا بخرد

میان ظلمت شب آفتاب را کشتند

رسید نغمه (فُزْتُ) ز خاک تا افلاک

چرا که عامل ام الکتاب را کشتند

ز تازیانه شب ، روی صبح زخمی شد

فروغ دیده ختمی مآب را کشتند

حساب روز قیامت مگر ز خاطر رفت

ز فرط جهل که صاحب حساب را کشتند

کسی که عقده گشا بود و باب رحمت بود

دریغ و درد که آن فتح باب را کشتند

فغان ز جور ستم پیشگان که از ره کین
ز روی جهل و ستم آن جناب را کشتند
کسی که بحر سخا بود و ابر رحمت بود
به آسمان صفا آن سحاب را کشتند

« شهیر » آتش دل کی دگر شود خاموش
چرا که حامی اسلام ناب را کشتند

*****

نقطهٔ پرگار عالم امکان

چو کرد جلوه به عالم جمال لم یزلی
گل بهار شکوفا شد از جمال علی
پس از گذشت زمان بعد چارده قرن
نبوده است به عالم کسی مثال علی
ز وصف و قدر و کمالش چه می توان گفتن
که عالمی شده مبهوت از کمال علی
تمام عالم امکان یکی چو قطره بود
به پیش بحر گهر زای بی مثال علی
حیات تازه بجانش دمیده هر که گرفت
ز دست ساقی باقی می وصال علی

علی است نقطهٔ پرگار عالم امکان
همه خصال نکو هست در خصال علی
زبان الکن من نقل کی تواند کرد
که هست نقل محافل همه مقال علی
مقام و منزلتش در بیان نمی گنجد
بین جمال علی و بگو جلال علی
همین بس است « شهیرا » تو را به هر دو جهان
که در سرت بود عشق علی و آل علی

*****

سروده: شاعر خاندان رسالت ﷺ

خانم سوده صرافچی

(از اصفهان)

نجفت حال معنوی دارد

یک هزار و چهارصد سال است که زمین و زمان نفس گیر است

ابرها هم همیشه منقلب اند ، آسمان گریه دار و دلگیر است

ظلم و کین بین مردمان رایج ، حق مظلوم هم که بی معناست

جای تان خالی است مولا جان ، دولت اینجا بدون تدبیر است

یا علی علم بی شما ، جهل است ، که شما باب علم الانواری

چارده قرن رفته و بی تو ، علم ها جملگی زمین گیر است

می شود کم کنید از سر ما ، شرّ این عالمان وهابی ؟

وقت این جاهلان تکفیری ، روز و شب صرف لعن و تکفیر است

بی شما دست مهربانی نیست ، که نوازش کند یتیمی را

به گمانم که قلب ها سنگی است ، مهربانی به دست تعمیر است

هر چه اطراف خویش می نگرم ، چهره ای از نفاق می بینم

یعنی اینجا تمامی اعمال ، جلوه ای از ریا و تزویر است

دل هر کس به دلبری شاد است ، عاشق هر چه غیر معبود است
دل ما هم چهارده قرن است ، در هوای تو پا به زنجیر است
می توحیدی ام بده آقا ، من وامانده را مسلمان کن
خسته ام از تمام آدم ها ، خسته از هر که اهل تزویر است
یا علی ! تشنه آب می خواهد ، این خمارت شراب می خواهد
دل ، تو را بی حساب می خواهد ، که نفس در هوات اکسیر است
نام تان آمد و هوایی شد ، دل من رفت باب قبله تو
نجفت حال معنوی دارد ، دل عشاق پیش تان گیر است

*****

با ذکر یا علی دل ما زنده می شود

امشب هوای شعر ، پر از حس مبهم است
شعرم ردیف و قافیه اش ماتم و غم است
امشب دوباره بغض غزل در گلو شکست
احساس و بغض و آه دلم ، هر سه درهم است
امشب چه شد که ساعت غم طی نمی شود ؟
گویی طنین ثانیه ها رنگ ماتم است

با ذکر یا علی دل ما زنده می شود
ای جان فدای آنکه مسیحای عالم است
طوفان حزن در دلم آشوب می کند
چون بحر پر خروش ، تلاطم ، دمام است
میلت به جان و جسم و تن من عجین شده
چون ریشه درخت محبت که محکم است
از حجم داغ عشق تو ، هستم ز دست رفت
زین رو روان ز دیده ام این اشکِ نمِ نم است
بعد از چهارده صده از داغ تو هنوز
بر چهره زمین و زمان رنگ ماتم است
بعد از تو چهارده صده در جاده زمان
دنبال رد پای تو چشمان عالم است
امشب من آمدم که مرا مال خود کنی
امشب دلم خوش است که دل با تو محرم است

*****

اللهم عجل لعمركم الفرج

سروده: شاعر اهل البيت علیهم السلام

خانم زهرا صرامی

(از خمینی شهر)

چارده قرن انتظار

چارده قرن با تو می گذرد

چارده روز بی تو اما نه

گر چه فردا شبیه دیروز است

رفته دیروز ها و فردا نه

صبر یعقوب گونه ی احمد ...

با تو اما ببین چه ها کردند

نا برادر شدند و نام تو را

از بلافصل او جدا کردند

تاب عدل تو را نیاوردند

آسمان بودی و زمین بودند

نه به راه آمدند و نه در راه

راه گم کرده ها همین بودند

چارده قرن انتظار کسی

مثل تو در جهان ما گم شد

خبر روزگار آمدنش

قند شد در دهان ما گم شد

سروده: شاعر خاندان امامت علیه السلام

حاج علی طریقت

(از اصفهان)

چارده قرن غم تنهایی

چارده قرن گذشت از غم تنهایی ما

رفت شور و شعف و شادی و شیدائی ما

چارده قرن گذشته است که بحر ایمان

شده طوفانی و بی کشتی و بی کشتیان

چارده قرن گذشت و علی عمرانی

آنکه بُد علت غائی و ، به عالم بانی

شد شهید از ستم فرقه بی شرم و حیا

غرق خون جامع کوفه شد و محراب دعا

آه از آن روز که در مسجد و هنگام نماز

علی آن خسرو دین بود به صد راز و نیاز

این ندا داد منادی به همه ارض و سما

کشته شد سرور دین ، جان نبی ، شیر خدا

همه ارکان هدایت به جهان ویران شد

شیعه آن دم ز جفا بی سر و بی سامان شد

*****

راز سر بسته خلقت به جهان بود علی
ظاهر این بود که بر خلق عیان بود علی
قدر این نعمت عظمیٰ چو ندانست کسی
نشد او را به جهان همدلی و هم نفسی
قصه غربت خود گفت شبی با چاهی
کی خدایی که به اسرار جهان آگاهی
دیگر از غفلت این امت دون خسته شدم
از نفاق و حسد جامعه بشکسته شدم
میل ماندن به جهان گذران نیست مرا
طاعت دیدن این دور و زمان نیست مرا
گفت یا رب که مرا دیگر از این قوم بگیر
هر کسی لایق این قوم بود کن تو امیر
چون دعای اسد الله به اجابت برسد
گاه جانبازی آن شاه ولایت برسد
نالۀ فزت و ربی ، همه جا را بگرفت
غم و اندوه و فغان ارض و سما را بگرفت

*****

یا علی! هر چه به وصف تو بگویند کم است
عاجز از شرح مقامات تو لوح و قلم است
وصف تو گفته به هر آیه خدای تو علی
جان جن و ملک و انس فدای تو علی
کسی از سرّ وجود تو ، علی آگه نیست
عارف حق تو غیر از نبی و الله نیست
مدح تو حدّ من زار و پریشان نبود
برگ سبزی است که در حدّ سلیمان نبود
چه کند مفلس بیچاره که باشد دلریش
تحفه ای در خورت ای شاه ندارد زین بیش
سوگوار علی و آل « طریقت » هستم
کمترین شاعر جویای حقیقت هستم

*****

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
سَلَامٌ عَلَى الْمُرْسَلِينَ
وَالْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ

سروده: شاعر جوان خاندان امامت علیه السلام

آقای سعید علامه

(از اصفهان)

... در غم فاطمه عزادار است

میثمانه سرم سرِ دار است	شاعرم دردهام بسیار است
به مقامش زبان شده قاصر	چه خدایی در او پدیدار است
سرنوشتم به عشق خورده رقم	در نوشتن علی همه کار است
و همان درّ در نجف مولاست	و نجف از علی چه سرشار است
در تمام مدینه غیر از چاه	چه کسی راز دار اسرار است
غیر حیدر که باب علم نبی است	چه دری دردمند مسمار است
به خدا دیدنش کمر شکن است	ردّ خونی که روی دیوار است
چارده قرن رفته است و هنوز	در غم فاطمه عزادار است

*****

سروده: شاعر آل محمد ﷺ

آقای احمد علوی (از قم)

هزار و چهارصد سال تنهایی محض

هوای باغ ، زیر چتر مژگانش طراوت داشت
همیشه باغبان نسبت به گل ها ، حسن نیت داشت
نگاه روشن ساقی ، به سمت تاک ها چرخید
نگاهی که به خاک افتاد و ، تا افلاک وسعت داشت
سرم قربان آن ساقی که مستان را به وجد آورد
پرم از حسرت آن خم که سگری بی نهایت داشت
دلهم در شب نشینی های زلفش باز بیدار است
مگر در پیچ و خم ها میشود یک خواب راحت داشت
به جای شبنم از هر خوشه ای در نجف بارید
چقدر این دانه های بر زمین افتاده قیمت داشت
همان ساقی که کوثر شد خروشان از تماشایش
امیری که شبی روشن تر از صبح قیامت داشت
شبانگاهان فقط با چاه کوفه درد دل می کرد
سحر قبل از نماز اما به ساق عرش دعوت داشت
دمی در حلقه ی پیغمبران در عرش اعلی بود
دمی هم با یتیمان غریب کوفه خلوت داشت

شبیهِ ماه در تاریکی پس کوچه ها می گشت
به دوشش نان و خرما داشت ، یک دنیا سخاوت داشت
کدامین بنده از خوف خدا مانند او لرزید
کدامین شاه مثل او خبر از حال رعیت داشت
تمام روز در گرمای نخلستان عرق می ریخت
ولی روی لبش یک عمر لبخند رضایت داشت
یتیمان و فقیران و اسیران عاشق او بند
علی با این جماعت سال ها عهد اخوت داشت
کسی که از رکوعش نیز سایل دست پر میرفت
زمان صرف بیت المال بی اندازه دقت داشت
علی اهل یمن را با نگاه خود مسلمان کرد
علی در چشمهای روشنش نور هدایت داشت
ابوذرها و سلمان ها و مالک ها و میثم ها
خوشا آن کس که از نزدیک توفیق زیارت داشت
کسی که با زلال چشمه ساران بود خویشاوند
کسی که با تمام دشت های باز نسبت داشت
من از تفسیر های آیه ی تطهیر فهمیدم
که وقت بردن نام علی باید طهارت داشت

علی تفسیر ناب آیه ی یوفون بالعهد است
فقط او این چنین در نذر و در پیمان صداقت داشت
علی ، السَّابِقُونَ السَّابِقُونَ السَّابِقُونَ بوده ست
که انوارش در این عالم هزاران سال قدمت داشت
امیر المؤمنینی غیر از او عالم نخواهد دید
امیری را که قبل از آدم و حوا ولایت داشت
زمین و آسمان را بر سر انگشت می چرخاند
نمی دانم زمانی هم برای استراحت داشت
دروغی بدتر از این را کسی نشنیده در عالم
که می گویند مولا در دلش شوق خلافت داشت
خدا با صوت او با حضرت خاتم تکلم کرد
حدیث محکم معراج را خواندم حقیقت داشت
زبانم لال اگر ایزد به صورت مثل انسان بود
علی تنها علی تنها علی با او شباهت داشت
ولی الله الاعظم مرتضی حیدر ابالایتام
میان آسمانها هم به این القاب شهرت داشت
به دنبال خیانت بود و لبریز از دو رنگی ها
کسی که ظاهراً در محضر او قصد بیعت داشت

از آن نا مرد مردم ، بی وفا مردم
که از اول به بغض و بی وفاییهایشان بسیار عادت داشت
من از فزت و رب الكعبه فهمیدم که بایستی
برای رستگاری دائماً شوق شهادت داشت
چه از مستدرک حاکم چه از تاریخ یعقوبی
که در باب غدیر از حضرت خاتم روایت داشت
چه از صحاح سته ، که به حقش معترف هستند
چه از ارجی که بین عالمان اهل سنت داشت
چه از اعجاز کعبه ، فتح خیبر ، یا که رد الشمس
چه از تقوا و تدبیری که هنگام قضاوت داشت
چه راحت می شود فهمید حق با مرتضی بوده
و تنها او برای جانشین بودن لیاقت داشت
کمیل و جامعه ، ندبه ، امین الله ، عاشورا
همیشه در کنار او دعا شوق اجابت داشت
هزار و چارصد سال است در تنهایی محض است
امیری که به عالم دردهایی بی نهایت داشت
هزار و چارصد سال است نخل و چاه می دانند
امام مهربانی ها ، چقدر از داغ صحبت داشت
سرانجام تمام بیتها را او رقم زد چون
خودش در انتخاب واژه های من دخالت داشت

سروده : شاعر خاندان عصمت و طهارت علیه السلام

آقای غلامرضا فاتحی

(از اصفهان)

بیست و یکم شب

آن شب که زینب کوفه را صحرای تَف دید

یعنی تمام کربلا را در نجف دید

بیست و یکم شب بود یا ظهر دهم بود

این سو و آن سو مادرش را هر طرف دید

از ابن ملجم تا قطام و اشعث و عمر

آنقدر شمر و زجر و خولی صف به صف دید

بابای خود را رو خضاب از خون سر دید

عباس را در معرض تیر و هدف دید

می رفت او ممسوس فی ذات خداوند

گاهی که اکبر را به میدان در شعف دید

دشمن عروسی داشت پای رأس قاسم

هر گوشه ای بزم شراب و رقص و دف دید

صفین ، قرآن ها به روی نیزه می رفت

در شام ، پای نیزه و سر ، سوت و کف دید

او دین ابراهیم جدّ جدّ خود را
بازیچه ی فرزندهای نا خلف دید
امروز بر دوش پدر ، فردای خود را
ناقه سوار یگّه برج شرف دید
در پیش الرحمن ، کنار لؤ لؤ سبز
مرجان سرخش را نشسته در صدف دید
بعد سه روزی شاعرت در قافیه ماند
تا بوریای بی کفن را بی کنف دید
حالا هزار و چارصد سال است شیعه
آن را که می باید ببیند در نجف دید

*****

مرتضی کشته شد اما نه به شمشیر

خون سر بر روی پیشانی و ابرو جاری
صد و ده بار شب قدر ز گیسو جاری
تا قلم را بگذاری لب بالایی مو
فزت تنها نه به لب ، بلکه ز هر مو جاری
ته شمشیر کمی از لب آن تیز تر است
دست یک مرد عرب باشد و در او جاری ...

کینه از حیدر کرار ، قطامی که شود
زهر هم قاعدتا هست از آن سو جاری
شب بیست و یکم ارکان هدی ریخت به هم
صوت زهرایی جبریل و هیاهو جاری
مرتضی کشته شد اما نه به شمشیر ، ز هجر
داغ زهراست چو خون بر روی بازو جاری
چارده قرن تمام است که ما می بینیم
غربت نام علی هست به هر سو جاری
حتما آن ماذنه ها حسرت نامش دارند
تا نشد خیرالعمل ها ز اذان گو جاری
پرچم نام علی حسرت بام کعبه است...؟
فاطمه گفت علی ، شد همه جا هو جاری

*****

سروده: شاعر خاندان نبوت علیهم السلام

آقای حسین شیرانی (فرود)

چارده قرن پر از محنت

دریغا چهارده قرنی علی بی یار و مظلوم است
جهان از فیض دیدار امام خویش محروم است
از آن روزی که مولا شد، به خون فرق خود غلطان
سراسر پرچم ماتم، به هر بام و به هر بوم است
علی تاوان ظلم دشمنان را می دهد، آری
ز قتل محسن شش ماهه اش این نکته معلوم است
هزار و چارصد سالی، ستم بر شیعیان رفته
که آثارش به هر دفتر، به رنگ تیره مرقوم است
همان دستی که بر فرق علی زد، در یمن دیدم
که تا مرفق فرو در خون مظلومان محروم است
هر آنکس با علی و آل او جنگد فنا گردد
که شب در پرتو مهر فروزان نیز معدوم است
نه تنها شیعیان از جور بر حیدر دل افکارند
که هر انسان آگاهی از این غم، زار و مغموم است
خدا خصم علی را در جهنم جاودان سازد
چرا که قاتل مظلوم و هم مولای معصوم است
ره و رسم علی در فعل هر اهل ولا باقیست
از این رو فتح و پیروزی، برای شیعه محتوم است
« فرود » از چارده قرن پر از محنت برایت گفت
یقین در روز محشر او، سرافراز است و مرحوم است

سرودهٔ : شاعر خاندان رسالت ﷺ

آقای مصطفی فروردین

(از خمینی شهر)

صدای غربت مولا

نماز جاری باران ، دعای سبز قنوت

رئوفِ فکر یتیمان ، امیر با جبروت

نگاه من به نگینش ، امید من به دعاش

به بخشش اش به رکوع و به رحمتش به قنوت

به شوق بندگی او نشسته اند عمری

خلیل و آدم و نوح و شعیب و هم طالوت

کسی که غیر علی مِهَر دیگری دارد

نبوده اهل ثبات و نگشته اهل ثبوت

هر آنکه رد شده در امتحان نوکری اش

بدون شک که مسیرش گذشته از برهوت

صدای غربت مولا چهارده قرن است

به گوش مردم دنیا رسیده از ملکوت

اگرچه بعد نبی شیوه ی علی صبر است

ولی مقابل دشمن دمی نکرده سکوت

*****

سروده: شاعر با ولایت و اخلاص

آقای حاج محمد علی فریور

(از اصفهان)

گرد ملال بر چهره کعبه

درود خاص خداوند قادر متعال

بود همیشه و پیوسته بر محمد و آل

علی ولی خدا و وصی پیغمبر

شهادتش شده اکنون هزار و چارصد سال

هنوز بعد هزار و چهارصد سال است

که روی چهره کعبه نشسته گرد ملال

ولادتش شده کعبه، شهادتش مسجد

زهی سعادت مولا و خوش بر این اقبال

ز تیغ پور مرادی به مسجد کوفه

کبوتر حرم کعبه گشته خونین بال

علیست آنکه ز بعد رسول ماندش

نکرده خلق بعالم خدای جلّ جلال

طعام سفره مولا برای خصم حرام

به دوستان، نمک مرتضی همیشه حلال

ز فیض قدسی مولا بود که اهل ادب

ز شهر شعر «فریور» کنند استقبال

*****

سروده: شاعر با ولایت و اخلاص

آقای مهدی قاسمی نیسیانی

(از اصفهان)

هزار و چارصد سال از عروج

گلستان شد زمین ، شور و شعف در کار دین آمد
ترک برداشت کعبه ، حضرت جبل المتین آمد
علی ابن ابی طالب ، امام عالی اعلا
برای یاری اسلام و ختم المرسلین آمد
برای شهر علمی که رسول آخرین باشد
دری از نور ، با نام امیر المؤمنین آمد
برای بستن عقد اخوت با رسول الله
برون از آستین ، دست خداوند مبین آمد
کسی که بر سرش بنهاده حق تاج عدالت را
چرا با دست دنیا ، بر سرش شمشیر کین آمد
هزار و چارصد سال از عروجش می رود اما
مگر مانند او دیگر کسی روی زمین آمد؟؟

*****

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ رَبِّيَ الْأَكْبَرُ
الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي هدانا لهذا
الَّذي كنا كافرين به لولا
إِنَّهُ لَفِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ

سروده : شاعر اهل البيت علیهم السلام
استاد محمد قدسی
(از اصفهان)

چهارده قرن غربت

طپش قلب من وضویی ساخت

در گلو بغض شاعری وا شد

چون که نام تو در دهان چرخید

واژه ها شد ردیف و گیرا شد

*****

ای علی! ای بهانه شعرم

شعرهایم شروع یک رنگی است

شاعرت شعر سرخ خواهد گفت

شعرهایی که شرح دلتنگی است

*****

کوفه بود و اذان و آخر و فجر

دید چشم تو ابن ملجم را

او ز وحشت به رو در افتاده

زیر لب دارد اسم اعظم را

*****

شوق دیدار یار در دل تو
بی صدا رفت و کرد بیدارش
چشم بستنی به روی شمشیرش
رد شدی تو ز خبث پندارش

*****

تو از آن تیغ تیزتر از مرگ
طلب وصل یار می کردی
تو به مقصد رسیدی و عالم
خوب فهمید تو آبر مردی

*****

ضربه ای هولناک آمد و گفت
با منادی تَهَدَمَتَ وَ اللهُ
ریخت آرکانِ آسمان در هم
شد به هم آه و اشک ها ، همراه

*****

کوفه ، مثل تو مصر غربت شد
آه ! یوسف فتاد در ته چاه
تا به امروز پهنه گیتی
بوده کنعانِ غربتت ای ماه !

یا علی ! فُزْتُ گُفتی و هر سال
کعبه همراه تو همان گوید
یک دهان می شود به ماه رجب
که تو را دم به دم ، ز تو جوید

*****

کی اگر فُزْتُ گُفتن تو نبود
سینه او شکاف بر می داشت
بهر دفع سپاه ابره ها
تیغ را بی غلاف بر می داشت

*****

از ترک خوردن تنش پیداست
کز غمت داغ بر جگر دارد
رَجَبیون شود دلش هر سال
که شکافی عجیب بر دارد

*****

این ترک خوردنی است هر سالی
از تو دارد دهان گُفتن را
از تو این زادگاه یاد گرفت
غربت از دیگران نهفتن را

تو رسیدی به وصل جانانه
بی تو ماییم بی کس و تنها
چارده قرن رفته و هر روز
غمی از نو امان بُرد از ما

*****

ای علی ! ای توسل شب من !
تو غریبی غریب را دریاب !
تو که یا اِيْهَآ الْعَزِيْزِ مَنِ
غرق اَمَّنْ يُجِيْبُ را دریاب !

*****

خضر مایی تو ای علی ! ما را
جرعه ای ده ز چشمهٔ ظلمات
چشم ما قرن های بعد از تو
هست شب زنده دار آب حیات

*****

ای جهان ! ما چهارده قرن است
که علی را غریب می بینیم
کودکانیم سر به دامن اشک
گُلِ غُرْبَتِ ز چشم می چینیم

در غَمِ آن یَلِ یتیم نواز
کارمان روز و شب پریشانی است
بی حضور بهار باور ها
فصل ها عمدتاً زمستانی است

*****

قرن ها هر چه بیشتر گذرد
بیشتر بین ما علی تنهاست
هَقِ هَقِ گریه های ما تا حال
نسخه ای ز آن کتابخانه نکاست

*****

آه از آن روبهتان ، چه بد کردند
با تو ای شیر حق در آن اعصار
چه زبان ها در آمد از حلقوم
و چه سر ها که رفت بر سر دار

*****

گرگ های گُرسنه ، رَم دادند
از سر آن دیار ، آهو را
زاغ با قار قار زشتش داد
کوچ از آن آشیان پرستو را

باز را ، جغد بر نمی تابد
ماه را می کشد به زیر نقاب
آب ها را به گل می آلود
می نشاند به جای آب ، سراب

*****

یا علی ! ما چهارده قرن است
بغض فریاد در گلو داریم
هریک از ما ، چه مشتم محکم ها
بر دهان های یاوه گو داریم

*****

یا علی ! چاه غربت ماییم
غم خود را نهان مدار از ما
ما که لا یُمْکِنُ الْفَرَارُ از تو
و تو لا یُمْکِنُ الْقَرَارُ از ما

*****

چشم ها بعد از آن شهادت تو
دیده هر روز کربلایی نو
روبرو با سقیفه ای تازه
ماجرا پشت ماجرای نو

روزها بی حسین و بی حسن و
بی تو ای پادشاه کشور جان
گرچه هر روز هم شود نوروز
باز هم کهنه است مثل خزان

*****

یک هزار و چهار صد سال است
که همه عصرها ، نفس گیر است
گریه شیعیان ای مولا !
دجله وار از مژه سرازیر است

*****

اشک چشم انتظار ها یک سو
روی گلبرگ گونه ها جاری است
سوی دیگر ز کودکان یتیم
نال هاشان چه ناروا جاری است !

*****

غربت از تمام غربت ها
هر نفس بیش و بیشتر گردد
نیست امید رو به راه شدن
تا که وضع زمانه برگردد

بعد از این هم ، همیشه مظلومی
تیرهای بلا به سمت شماست
از تو گفتن گناه رهرو تو است
شاهدش داستان کربلاست

*****

یا علی ! ما چهارده قرن است
دیده ایم از مخالفان بیداد
کوچه ها را تمام پرسه زدیم
غربت را زدیم بس فریاد

*****

به جز از عده ای که معدودند
دیگران نیستند ناب و نجیب
عهد نابسته با تو می شکنند
چه عجیب است حالشان، چه عجیب!

*****

ما به هر عصر از این هوسناکان
کینه های کمر شکن دیدیم
جای یکرنگی و وفاداری
سست عهدی ز مرد و زن دیدیم

اگر امروز بین ما بودی
ابن ملجم زیاد می دیدی
خنجر از پشت می زدند به تو
جای صحت ، فساد می دیدی

*****

در ارادت چو قاب تصویرند
جان در تن فسرده بی درد
رنگشان ، رنگ نقش سنگی قبر
مثل سنگ مزار ، مرده و سرد

*****

هر یکی مست عیش و نوش و هوس
بی تفاوت به لحظه فرمان
دست بیعت دراز کرده ولی
عهد نابسته بشکند پیمان

*****

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ
وَعَجِّلْ فَرَجَهُمْ وَالْعَنِّ عَادَائَهُمْ

سروده: شاعر اهل البیت (علیهم السلام)

آقای محمدرضا لطیفی

(از اصفهان)

بهشت خداوند ، شهر دل ، نجف است

در این حوالی و شاید در این حوالی تر

که هست حال من و شعر و عشق عالی تر

در این حوالی و در سینه ای که بی تاب است

که بدر صبر شده در غمی هلالی تر

چهارده سده بعد از شهادت مولا است

هنوز جام عدالت ز پیش خالی تر

*****

چهارده سده از مرگ بو تراب گذشت   چقدر حال جهان خسته و خراب گذشت

پس از شهادت عالیجناب حضرت عشق   شبانه روز جهان ، غرق اضطراب گذشت

*****

چهارده سده کار جهان پر آشوب است   ولی به عشق شما حال عاشقان خوب است

*****

بگو بهشت خداوند ، شهر دل ، نجف است   بگو بدون ولایت ، حیات ، بی هدف است

چقدر خوب مرا شیعه ی علی ، نام است   چقدر سعد سر آغازم و سرانجام است

*****

کسی شبیه من خسته عاشقی جوید
منم که بلبل طبعم ز عشق گویا شد
علی که پای من خسته کعبه تا کوفه
نشسته است و ز چشمان بار می گوید:
خمار چشم علی را ز شوق جویا شد
به شاهراه وصالش به شوق پویا شد

*****

علی که بعد شهادت چهارده قرن است
علی که این همه قرن است هر چه آزاده است
تمام مردم آزاده در تمام جهان
هنوز آینه ها مبتلای او هستند
به سرزمین عدالت فدای او هستند
هنوز عاشق او آشنای او هستند

*****

امام امام فاطمه سلام الله است

چهارده شده تعداد قرن های فراق
چگونه من بسرایم غم مکرر را
اگر نه داعش وحشی سقیفه ای فام است
ولی هنوز امامم امام فاطمه است
هنوز بوی شهادت پر است در جانم
چهارده سده بعد از شهادتت مولا
چهارده سده ظلم و خیانت است و نفاق
که بو هریره گرفته است جای بوذر را
چرا جنایتشان تحت نام اسلام است
ز شور عشق به جانم هنوز زمزمه است
هنوز مرتضوی - فاطمی است ایمانم
بود تمام وجودم پر از حضور شما

*****

سروده : شاعر خاندان رسالت و امامت ﷺ

استاد علی اکبر لطیفیان (از قم)

(از مفاخر شعر آیینی)

وا نشد جبریل اگر سمت نجف بال و پرش
بهنتر آنکه بر زمین جاری شود خاکسترش
خوش به حال آن کبوتر بچه ای که تا سحر
می پرد از صحن ایوانش به صحن دیگرش
داستان سنگ و زر یعنی که ما و فضا اش
قصه شاه و گدا یعنی که ما و قبرش
خاک را گل می کند گل را خلائق می کند
نیست هر که خلق مولا خاک عالم بر سرش
این هم از ظرفیت دنیای بی ظرفیت است
هر که او را می پرستد می نویسد کافرش
با علی یکتا پرستیم ، ورنه می خواهیم چکار
آن خدایی را که این آقا نباشد مظهرش
آرزوی مرگ کردن چاره کارش بود
سائلی که دست خالی می رود از محضرش
چارده قرن است دارد رزق ما را می دهد
با همان یک مرتبه بخشیدن انگشترش

آه ... ظلمت آه ... ظلمت آه ... ظلمت می شود
وای اگر خورشید را روزی براند از درش
مرتضی یعنی قسیم النار و الجنة ، ولی
هست معیارش در این تقسیم حب همسرش
تازه کعبه آبرویی یافت و قیمت گرفت
همچنانی که صدف قیمت گرفت از گوهرش
از در کعبه نرفت و بر در کعبه نرفت
چونکه باید بعد ازین کعبه بیاید بر درش
خاک یا خاکسترش کن مصحفی را که در آن
آیه ی « الیوم اکملت » نباشد محورش
مبعث ختم رسل ترویج حب حیدر است
تا دهد نشر ولایت حق کند پیغمبرش
به خودش که جای خود ، حتی به خاک پاش هم
هر کسی شک می کند شک می کنم به مادرش
کور دل ها احمقند ، احمق چه می فهمد علی
جان احمد بود که خوابید بین بسترش
جز علی و فاطمه دیگر ندیده روزگار
اینقدر شرمنده باشد همسری از همسرش

سروده : شاعر دلباخته اهل البيت عليهم السلام

آقای علی غفراللهی

(ماهر اصفهانی)

شهید زنده تاریخ امام علی عليه السلام

یا امیر المؤمنین ای مظهر پروردگار
وی ز روی با صفایت جلوه ی حق آشکار
ای بزرگ آئینه وجه خدای لا یزال
وی جمال بی مثال حق نما آئینه وار
نقش کلک آفرینش از تو شد منت پذیر
تا بماند در جهان آفرینش پایدار
بر فراز مسند ملک وجود از امر حق
تا ابد فرمانروایی با شکوه و اقتدار
یا علی شیرازه بند دفتر امکان تویی
با سر انگشت تو گردد محور لیل و نهار
ای کلام الله ناطق ای خداوند جلال
از تو باشد جاودان آئین وحدت برقرار
آفرین بر دست و بازوی تو ای مجلای حق
کز تو شد در روز میدان قدرت حق آشکار

رایت اسلام و قرآن را تو بنمودی علم
از کمال همت والا و ضرب ذوالفقار
در حقیقت دادِ مردی دادی از روز ازل
تا ابد این سگّه را باشد ز نامت اعتبار
گر خلیل حق بنا بنمود بیت الله را
کعبه و رکن و مقامش را تو بخشیدی وقار
سینه ات الحق بود دریای علم ذوالجلال
جای دارد ریزد از لعل تو درّ شاهوار
ناجیان را دیدن روی تو خواهد شد نصیب
کعبه گر باشد مطاف حاجیان از هر کنار
تا گرفتی جای بر صدر سریر سروری
سگّه عدل و امانت از تو شد کامل عیار
غاصبان بد گهر قدر تو را نشناختند
ورنه می کردند در پای تو جان و سر نثار
در میان مسلمین بس اختلاف انداختند
کج نهادان خدا ناباور ناسازگار
خون دلها خوردی از نابخردان دین فروش
خود سریها دیدی از حق نا شناسان بی شمار

رنج ها بردی تو از ظاهر مسلمانان دون
حیله ها دیدی ز کافر سیرتان دین شعار
کینه توزان منافق بهر کسب جاه و مال
مکر و فن بردند از غفلت به کار دین ، به کار
غصب کردند ای ولی حق به ناحق حق تو
داشتند آنان که بیش از حق خود را انتظار
وای بر آنان که با نام مسلمانی زدند
ضربه کاری به جسم شرع و دین کردگار
چارده قرن است بدخواهان شهیدت کرده اند
لیک تا محشر بماند نام نیکت پایدار
ای شهید زنده تاریخ اسلام ، ای علی
تا قیامت از تو شد ، شرع محمد ماندگار
ای علی مرتضی ، ای شاهد غیب و شهود
ای که بر ملک خدایی تا قیامت شهریار
یا علی ای مظهر جود و سخا و عاطفت
« ماهر » از لطف تو باشد در جزا امیدوار

چهاردهمین قرن شهادت حضرت علی علیه السلام

شاهی که بود صبح سعادت روزش
جان بخش بود کلام پند آموزش
در کعبه ولادت و شهادت محراب
جانها به فدای طالع فیروزش
بگذشت هزار و چارصد سال تمام
از فاجعه شهادت جان سوزش

رباعی

روزی که شهید شد بمحراب دعا
اسرار نهفته علی شد به ملا
می برد شبانه آنکه شام فقرا
او بود علی مرتضی شیر خدا

*****

یک عمر به غربت وطن بود علی
مظلوم شهید گشت و مظلوم بزیست
محکوم به عدل خویشتن بود علی
زیرا که امیر بُت شکن بود علی

*****

آوازه قد قُتل ، فضا را پر کرد
در محضر حق دامن قاتل گیرد
خونِ تو که محراب دعا را پر کرد
آوای شهادت ، همه جا را پر کرد

*****

افسوس علی مرتضی را کشتند
با گریه یتیمان عرب می گفتند
مرآت جمال حق نما را کشتند
یا رب ز چه نان آور ما را کشتند

*****

در سوگ شهادت علی شیر خدا
جبریل ندای قد قُتل سر می داد
خون گشت دل شکسته اهل ولا
آن دم که شهید شد به محراب دعا

سروده: شاعر خاندان نبوت ﷺ
آقای شیخ علیرضا محمدی (مسافر)
(از اصفهان)

گوهری تابنده

یک هزار و چارصد سال است بی مولا شدیم
داغدار و سوگوار همسر زهرا شدیم
یک هزار و چارصد سال است از تیغ جفا
مرتضی شد کشته ی مظلوم در راه خدا
یک هزار و چارصد سال است نخل و چاه ها
نشنود سوز صدای مرتضی و آه ها
یک هزار و چارصد سال است با صد سوز و آه
خانه ی کعبه ندارد جامه ، جز رخت سیاه
یک هزار و چارصد سال است عدل مرتضی
گشته مدفون با علی ، آن مظهر عدل خدا
یک هزار و چارصد سال است این دنیا ندید
جز علی ، مولود کعبه ، در مصالایش شهید
یک هزار و چارصد سال است قلب شیعیان
خون شده از داغ جانسوز امام انس و جان
یک هزار و چارصد سال است شیعه شد شهید
قاتل مولا به محشر ، شد ز اصحاب جحیم

یک هزار و چارصد سال است در شب های قدر
می زند شیعه ز داغ رهبر و مولا به سر
یک هزار و چارصد سال است با عشق و امید
عاشقان گشتند در راه حق مولا شهید
یک هزار و چارصد سال است در این روزگار
شیعه باقی مانده از الطاف حیّ کردگار
بارالها نام حیدر تا قیامت پاس دار
تا شود مظلومیش بر کلّ عالم آشکار
شیعه تا صبح قیامت با کتاب و عترت است
این نشان از پاکی قلب و جلای فطرت است
شیعه باشد دشمن خصم علی و آل او
وال من والا ، خدایا ، عادِ ، هم ، اعدائه
گفته شد شعر « مسافر » در غم شیر خدا
تا بگیرد دست او را در صف حشر و جزا

*****

چارده قرن گذشته است

کوفه ، همچون دل ما ، در تب و تاب است هنوز
جگر ما ، همه از غصه کباب است هنوز
مرتضی مظهر آزادگی و ایثار است
نام او زینت هر لوح و کتاب است هنوز
چارده قرن گذشته است و ، ز سوز و داغش
اشک در دیده ی هر شیخی و شاب است هنوز
شیعیان اشک فشانند و همه گریانند
گریه از داغ علی ، عین صواب است هنوز
عجبی نیست که تا صبح قیامت گریند
عالم از هجر رخس دیر خراب است هنوز
کودکان از علی و دوری او پرسیدند
پرسشی تلخ ، که جویای جواب است هنوز
لاله ای از چمن آل عبا پرپر شد
که به چشمان محبان ، در ناب است هنوز
مرتضی آب و ، خلائق همگی تشنه ی او
این لب خشک فلک ، تشنه ی آب است هنوز
شافع اهل گنه ، ساقی کوثر باشد
او امید همه و ، شیعه ی ناب است هنوز
گرچه باشد گنه و جرم « مسافر » سنگین
او محبّ علی و ختم مآب است هنوز

دل غرق در خون

بزن بر سینه ، ای شیعه ، هزار و چارصد سال است
که دل از ماتم حیدر ، دمام غرق در خون است
روان کن از دو چشمانت ، تو اشک ماتم او را
که چشم اهل دل از غم ، مثال رود جیحون است
به تن کن جامه ی ماتم ، برای شاه مظلومان
که پرچم در عزای او ، فراز بام گردون است
چنان بن ملجم کافر ، فرود آورد آن شمشیر
که فرق آن شهید حق ، هنوز آغشته در خون است
هزار و چارصد سال است که مولا با دلی خونین
چو لاله در دل صحرا ، به زیر خاک ، مدفون است
علی یار پیمبر بود ، علی فاروق اکبر بود
که هم اسلام و هم شیعه ، به حیدر جمله مدیون است
خدایا رحم کن بر ما ، بحق حضرت زهرا
که ظلم و جور بر شیعه ، ز حد و حصر بیرون است
یقین دارم من محزون ، که مهدی تا صف محشر
برای جدّ مظلومش ، عزادار است و دلخون است
« مسافر » از غم حیدر ، زند بر سینه و بر سر
که عشق او به مولایش ، مثال عشق مجنون است

محراب خون

هنوز می شنود چاه ، ناله های تو را
هنوز درک کند سوزش صدای تو را
به گوش شب برساند ، نسیم نخلستان
دعای نیمه شب و ذکر ربّانی تو را
هنوز جمله یتیمان ، به عشق دیدن تو
به صد امید بجویند ، ردّ پای تو را
تویی که مرغ ، در آن شب ، ز ترس هجران
به التماس گرفته ، پر عبای تو را
زهی که حق ، به اجابت رساند ، نیمه ی شب
ز لطف و مرحمت خاص خود ، دعای تو را
چو تیغ بر سرت آمد ، ز راه کینه و جور
خدا شنید ز محراب خون ، ندای تو را
تو آن امام رئوفی ، که با حسن گفتی
بر ابنِ ملجم قاتل ، بردّ غذای تو را
هنوز جای تو در قلب ما بود باقی
نبوده است فنا ، چشمه ی بقای تو را
به سوی عرش برفتی و ، چارده قرن است
هنوز شیعه به پا می کند عزای تو را
خدای عالی اعلا ، به روز حشر و جزا
ز قاتل تو بگیرد ، خون بهای تو را
کسی که خاک کف پای تو نمی گردد
چگونه مدح تو را گوید و ثنای تو را
خدا کند که « مسافر » به وقت جان دادن
ببیند آن رخ زیبا و دلربای تو را

ای آنکه هست منتقم ات صاحب الزمان   داغت شرر زده بر قلب انس و جان
از لحظه ای که شیعه به سوگت نشسته است   باشد هزار و چارصد از سال این جهان

*****

روزی که محاسنت ز خون گشت خضاب   از داغ تو قلب شیعیان گشت کباب
ای میر عرب ، چهارده قرن ، هنوز   چشمان همه ز داغ تو هست پر آب

*****

ای آنکه تویی همسر زهرای بتول   داغت زده آتش به دل آل رسول
چارده قرن جهان به سوگ تو می گرید   صد لعن بر آن خوارج پست و جهول

*****

فرق علی بشکست و رفت از دار دنیا
چشم از جهان بر بست و شد مهمان زهرا
بگذشت چارده قرن از روز وداعش
هر سال بزم ماتمش گردیده بر پا

(مسافر)

سروده: شاعر اهل البیت (علیه السلام)
خانم دکتر مهناز ملکی ریزی
(از زرین شهر)

رایحه عدل علی (علیه السلام)

نخل های عطش از غربت شب بی تابند
چاه ها منتظر زمزمه ی مهتابند
کوچه ها چشم به راه قدم ماه شدند
که یتیمان سحر ، گوش به دقّ البابند
می دمد این سحر از برق نگاه شب او
عرشیان ، سجده زن ماهوش محرابند
صبح این شهر پر از رایحه ی عدل علی ست
کوفیانش ، سحر و شام به غفلت خوابند
زاده ی کعبه ی دل ، شاهد محراب شوی
مهر و ماه از قدم و فرق سرت می تابند
پیش قد قامتِ سروش ، همگان غرق رکوع
بیدلان ، معتکف بارگه اربابند
چارده قرن به نامش متوسل شده ایم
چون علی سرور دل ها بشوی ، کمیابند

سروده: شاعر اهل البيت علیهم السلام

سید مجید موسوی

(از اصفهان)

چهارده قرن مظلومیت

چاه اگر به دست تو به آب برسد
جام شراب است
که در گلوی نخل ریخته می شود
و نخل تاک تازیانه خورده ایست
که تنها از دست محتسب سیراب می شود!
نخلیم
که هزار و چهارصد سال است
با خطبه مرگ تازیانه می خوریم
با همام تازه می شویم
با آفرینشت می میریم
و با شقشقیه دو نیم می شویم...!
بی الف یا بی نقطه
آنقدر در گلوی ما ریخته ای که در نهروان شام ،
موشکهایمان هم دقیق
می شناسد اشعی ها را
روز به روز به چاه تو بیشتر دچاریم
وقتی هنوز
به صفین حجاز نرسیده ایم
در از خیبر تلاویو نکنده ایم
لات منهن را نشکسته ایم!
چاه اگر به دست تو به آب برسد
جام حیات است ...

سروده: شاعر خاندان امامت علیه السلام
خانم لیلا مهذب
(از اصفهان)

سلام من به علی علیه السلام و به خاندان علی
که روشن است به انوار آسمان علی
به آن چه گفته خداوند از زبان علی
پر است سینه ی چاه از غم نهان علی
رسید زهر جهالت به استخوان علی
زمانه پر شده از لطف بیکران علی
هنوز دیده به دستان مهربان علی
که باد جان جهانی فدای جان علی
به حق که مانده سیاهی به دشمنان علی

به سینه ، یاد خدا دارم و نشان علی
دل زمینی گمراه من ندارد بیم
به قدر آیه ی قرآن دلم یقین دارد
عجیب نیست بسوزد تمام نخلستان
نه این که تیغه ی شمشیر کارگر افتاد
زمان رد شده از آن چهارده قرن است
زمان گذشت و زمین بی بهانه می دوزد
جهان فدای علی ! جان چه ارزشی دارد ؟
ازل ز نام علی تا ابد فروزان است

*****

سروده: شاعر بزرگوار و نامدار اهل البيت علیهم السلام

حاج غلامرضا سازگار

(میثم)

چهارده صده اسلام داغدیده تو است

چهارده صده بگذشت از شهادت تو	هنوز کعبه بود کعبه ولادت تو
هزار قرن دگر هم نمی رود از یاد	زاممداری و داد تو و عدالت تو
بزرگی و شرف عزت و عدالت را	بشر ندیده مگر دوره خلافت تو
تنت به دیدن اشک یتیم می لرزید	اگر چه لرزه به گردون فکند هیبت تو
درود بر تو و بر اشک های نیمه شبت	سلام بر تو و بر غیرت و شجاعت تو
امیر بودن و دور فقیر گردیدن	زهی تواضع و قدر و جلال و عزت تو
خزانه های الهی در اختیارت بود	نبود جز زره و اسب و تیغ ثروت تو

که دیده بر سر دوش رسول بت شکنی

برد به شانه خود مشک آب پیرزنی

که دیده در کره خاک زیر تابش ماه	زاممدار جهان راز دل کند با چاه
یتیم داری و فرمانروائی عالم	چگونه شرح دهم لا اله الا الله
چهارده صده بر حضرتت رسیده ستم	ز دشمنان ستمکار و مردم گمراه
چهارده صده تو ناشناس تاریخی	کسی نگشته ز قدر و جلالت آگاه

چهارده صده جاریست خون شیعہ تو   به پای دوستی تو بدون جرم و گناه
چهارده صده تاریخ شاهد است علی   که روزگار عدالت بدون توست سیاه
چهارده صده بیداد در جهان حاکم   چهارده صده چشم عدالت است به راه

چهارده صده اسلام داغ دیده توست

گواه ناله و فریاد ناشنیده توست

زامداری تو عدل و داد را آراست   هنوز پرچم سبز عدالتت بر پاست
چهارده صده فریاد می زند شیعہ   هزار قرن اگر بگذرد علی مولاست
چهارده صده شهر مدینه می گوید   علی کسی است که اول فدائیش زهراست
هنوز آهن تفتیده روی دست عقیل   نداده که کجا میروید عدل اینجاست
هنوز وصف علی هست زینت قرآن   هنوز نام علی ثبت در کلام خداست
چهارده صده گردیده حق به دور علی   قسم به حق که حقیقت بدون او تنهاست
چهارده صده محراب کوفه می گوید   که ای تمام خلائق علی امام شماست

خدای عزوجل راز با علی گوید

چهارده صده اسلام یا علی گوید

تو جان پاک محمد تو روح قرآنی   تو هر کجا که خدا حاکم است سلطانی
توصومی و توصلاتی تو حجتی و تو زکوة   تو محشری تو بهشت و صراط و میزانی

اگر خدات بگویم بکفر محکومم
مقام و قدر و جلال تو را نداند کس
زمینیان و سماواتیان به فرمانت
تو شیر حق تو یدالله فوق ایدیهم
تو در کتاب خداوند ، باء بسم الله
اگر بخوانمت انسان تو فوق انسانی
خدای داند و پیغمبرش خودت دانی
چنان که ذات خداوند را به فرمانی
تو نوح کشتی خلقت به موج طوفانی
تو کوثری و تو یاسین تو آل عمرانی

تو در زمین و سماوات بی همانندی

تو سرّ غیب ، تو اعجوبه خداوندی

فروغ عدل خدا در زمامداری تو
نوشته بر کمر کوه های سر به فلک
تو آن بلند مقامی در آشیانه خاک
فقیر شهر شده با رفاقت تو امیر
چهارده صده بوده است لحظه لحظه روان
هنوز با نفس لیلۃ المبیت ، علی
چه چاه ها که ز آه شب تو شد لبریز
تمام عمر زمان ، دور شهریاری تو
سلام کوه به صبر و به بردباری تو
که آسمان شده مبهوت خاکساری تو
یتیم فخر کند بر یتیم داری تو
هماره در رگ اسلام خون جاری تو
خدا سلام فرستد به جان نثاری تو
چه نخل ها شده سر سبز اشکباری تو

سروده : شاعر مکتب امامت علیه السلام

آقای صادق میر صالحیان

(از اصفهان)

نماز صبح حزین

مقیم کعبه علیّ و جهان مقیم علی ست
شکاف خورده که ثابت کند حریم علی ست
هوای جنگ اگر با علی ست طوفانی
هوای شهر ولی مملو از نسیم علی ست
قسم به مدّ و لالضالین که راه نجات
قدم نهادن در راه مستقیم علی ست
هر آنکه بو برد از ماجرای کیسه نان
از آن زمان ، وسط کوچه ها یتیم علی ست
کشیده بار جهان را به دوش خود هر شب
که روزی همه بر شانه کریم علی ست
اگر که مانده دو رکعت ، چهارده قرن است
نماز صبح حزین ، از سر دو نیم علی ست
به وقت پا شدن از کودکی ، علی گفتیم
که دستگیری ما ، عادت قدیم علی ست...

سروده: شاعر دلسوخته خاندان امامت و ولایت علیه السلام

آقای محسن ناصحی

(از اصفهان)

چهارده قرن غم بار امانت

به مسجد می رود معنا کند روح عبادت را
به مسجد می برد با خود علی امشب شهادت را
دلیل محکمی دارد اگر در داخل محراب
فُرادی می کند در سجده ی دوم جماعت را
مگر اینبار در بستر بخوابد ساعتی آرام
که سوزانده است عمری در فراقش خواب راحت را
برای کشتنش از بدر تا محراب ، راه افتاد
ندیدم هیچ جا از تیغ ، تا این حد سماجت را
چنان آغوش وا کرده است رفتن را که تا امروز
میان مرگ با انسان ندیدم این قرابت را
سحر ، در کمتر از یک لحظه ارکان هدی لرزید
مگر گویا تر از این بود تفسیر قیامت را !؟
رها شد نغمه ی فزت و رب الکعبه در عالم
علی می خواست دریابیم معنای سعادت را
بلی گفتیم عشقش را و اینک چارده قرن است
به دوش شیعه می بینم غم بار امانت را

سروده: شاعر دلداده اهل البیت علیهم السلام

آقای سید محمود مرتضوی نائینی

(ناظر)

چهاردهمین قرن شهادت

فیض شهادت در ره حق فیض عظمی است

خورشید هستی بخش شام تار دنیا است

بعد از هزار و چار صد سال از فراقش

سوزان دل اهل ولا از داغ مولا است

هر چند از ره چارده قرن آمد و رفت

غوغا هنوز از داغ آن مظلوم بر پاست

چون استن حنانه آن محراب هر دم

نالان ز سوز داغ آن مولای تنهاست

خون علی بر قدرت محراب افزود

از خون فرق او نماز و روزه برجاست

مظلومی آن مظهر عدل و یقین را

تا دامن محشر زبان چاه گویاست

روشنگر دل های ما ایمان او شد

آن جلوه تا روز قیامت عالم آراست

مولای اهل دین علی ، در هر دو عالم
اهل ولا را تکیه گاهی پای برجاست
از یمن نام دلربایش تا قیامت
ایمان و قرآن و خط اسلام احیاست
هر کس که باشد پیرو از جان مرتضی را
چشم دل از الطاف او پیوسته بیناست
آن دل همیشه سبز چون باغ بهشت است
کز مهر روی حیدر صفدر مصفاست
« ناظر » به چشم دل در آن محراب بنگر
خون سر مولا هنوز آنجا هویداست

*****

چهاردهمین سده شهادت

گذرد نسیم سحر از آن ، به در سرای تو یا علی
که شمیم تازه بیاید از ، دم جانفزای تو یا علی
وزش نسیم سحرگهان، که شود جهان چو جنان از آن
که دهد به جسم فسرده جان ، بود از عطای تو یا علی
نفس مفرح فرودین ، که دمد به سوسن و یاسمین
که جهان کند به جنان قرین ، بود از صفای تو یا علی
مه و مهر و جمله ستارگان ، خط نور ممتد کهکشانشان
همه در سراسر آسمان ، دمد از ضیای تو یا علی
تو شه سریر ولایتی ، که طلوع مهر هدایتی
تو درُ ثمین سخاوتی ، دو جهان گدای تو یا علی
به فلک به عرصه بحر و بر ، ملک و پری همه چون بشر
همه را همیشه بود نظر ، به کف سخای تو یا علی
ز سر ارادت و بی امان ، همه عاشقان تو هر زمان
همه منتظر به نثار جان ، به ره ولای تو یا علی
تو ولی خالق اکبری ، تو همان وصی پیمبری
که پس از نبی سر و سروری ، نبود سوای تو یا علی
چو به لوح سوره هل آتی ، همه گفته وصف تو را خدا
به چکامه « ناظر » بینوا ، چه کند ثنای تو یا علی
سده اش چهار ده آسفا ، شده کز جفای خصم دغا
شده ای شهید و گریه ما ، بود از برای تو یا علی

سروده: شاعر خاندان ولایت امامت علیه السلام

آقای سید مصطفی مهدوی

(نحوی)

بود چارده قرن از ماتمت

علی را به جایی رسد اقتدار	که فرمان او را برد نور و نار
هر آنکس شود پیرو راه او	به دنیا و عقبا شود رستگار
اگر همچو میثم به او دل دهی	بباید که سر را نهی پای دار
قلوب همه با ولای علی	شود خالی از ترس و از اضطرار
بزن دست حاجت به دامان او	رهایی چو خواهی ، ز هر گیر و دار
دمی کن توجه به یاد علی	چو گشتی به صدرنج و محنت دچار
بر افراشت او پرچم دین حق	چو زد دست بر قبضه ذوالفقار
به سوی عدم رفت کفر تمام	قدم زد چو در عرصه کارزار
علی دادخواه و علی دادگر	علی کار ساز و علی شه‌ریار
ندارند آنان که مهر علی	نماند ز ایشان به جز ننگ و عار
مدیر امور جهان یا علی	نظام دو گیتی به دستت مدار
شده چارده قرن ، از داغ تو	تمام جهان تیره چون شام تار
نبوده روا آن همه ظلم و جور	به حق تو ای شاه والا تبار
به فرق همایون تو ضربتی	زد از کینه بن ملجم نابکار

فلک قامتش خم شد از داغ تو   شکست پایه ی عرش پروردگار
زمانی که بستی تو بار سفر   شده چارده قرن این روزگار
بود چارده قرن از ماتمت   دو چشم محبان تو اشکبار
خدایا بحق امیر عرب   که در مسجد آمد تو را جان نثار
امام زمان را تو یاری نما   برون آرش از پرده ی استتار
پی دیدنش « نحوی » خسته دل   ندارد دگر طاقت انتظار

*****

چو طی گردیده از هجرت چهل سال   غمی جانکاه شامل شد بر احوال
از آن تاریخ و آن روز شهادت   شده اکنون هزار و چارصد سال

*****

سروده: شاعر و پیر غلام اهل البيت علیهم السلام

حاج محمد نعیمی

(از قم)

چهارده قرن غربت

ای خدایی جمال یا حیدر	آیت ذوالجلال یا حیدر
نام تو پا به پای نام خدا	نپذیرد زوال یا حیدر
تا که ذکر تو بر زبان آید	رود از دل مال یا حیدر
لافتی در خور تو بود و خدا	بر تو داد این مدال یا حیدر
به عدویت بهشت باد حرام	به محبت حلال یا حیدر
بنده درگه خدا با تو	می رسد بر کمال یا حیدر
یاد تو داده تا ابد تأثیر	بر اذان بلال یا حیدر
هیچکس جز خدا تو را نشناخت	ای خدایی خصال یا حیدر
مرغ دل ها به گرد مرقد تو	می زند بال بال یا حیدر
گر چه هستیم	گناهکار ولی
بسته ام دل به	رحمت تو علی
ای مقام تو قرب عند الله	بر تو و قدر تو خداست گواه
نیست غیر از محبت تو ثواب	هست راه عداوت تو گناه
راه تو راه مستقیم خداست	ای خوش آنکس که رفت در این راه
شاملش رحمت خدا گردد	هر که آرد به درگه تو پناه
آنکه پا جای پای تو نگذاشت	رفت راه خطا و شد گمراه

چارده قرن بر غریبی تو آه غربت بر آید از دل چاه
چارده قرن رفته است و هنوز سینه نخل هاست پر از آه
سوزد از سوز سینه ات خورشید گرید از گریه تو دیده ی ماه
چارده قرن می کشد دنیا انتظار ترا به نیم نگاه
چارده قرن از شهادت تو بگذشته به روزگار سیاه

کاش فرزند تو ظهور کند
عالمی را محیط نور کند

*****

سروده: شاعر با ولایت علیه السلام

آقای سید علی مهدوی

(والا)

آنکه باشد در دو عالم در دریای شرف
کعبه باشد مولد و آرامگاهش در نجف
مهر تابان جهان افروز میر لو کشف
عالم آمد از وجود بی مثالش در شعف

تا ز حق این نعمت عالی اعلا شد پدید

چارده قرن است چشم عدل همچون او ندید

ابن عمّ مصطفی داماد ختم الانبیاء

گوهر مجد و علی سردار ملک ارتضا

آن که در وصفش خدا بنموده نازل هل اتی

نور لطفش روشنی بخش شب شاه و گدا

گرچه دشمن خواست دین حق نماید ناپدید

چارده قرن است ایمان را بود حبل الورید

ملک عدل و حق و ایمان را بود او شهسوار

با وجود او نماند هیچ ظلمی پایدار

در ثنایش خواند جبریل امین از کردگار

لا فتی الا علی لا سیف الا ذوالفقار

چارده قرن است نامش روح بر عالم دمید
شد عدالت با جلای نام حیدر رو سپید
گرچه شاد از شوکت سردار آئینیم ما
یک هزار و چارصد سال است غمگینیم ما
هم عزادار شهنشاهی جهان بینیم ما
در عزایش هم دل و هم چشم خونینیم ما
فزت رب الکعبه را دانست بر خود یک نوید
لعن حق بر ابن ملجم، قاتل و خصم پلید
شد فلک گریان ز قتل سرور و مولای دین
شد سیه پوش عزایش کعبه تا عرش برین
او که گرید در عزایش دیده ی روح الامین
گفت «والا» در غمش با ناله و آهی حزین
تا که در محراب شد آن سرور و مولا شهید
پشت عالم چارده قرن است در سوگش خمید

*****

سروده: شاعر با اخلاص

آقای حاج علی شیرانی

(یتیم)

مظلومی بزرگ

ز بعد یک هزار و چارصد سال

«علی» همواره مظلومی بزرگ است

هنوز از سطوت تو می هراسند

که در اسلام مولایی سترگ است

*****

علی سردار سربازان اسلام

که در هر غزوه همچون شیر جنگید

علی آن رهبر عالی مقامی

که از خَاصِمِ خدا هرگز نترسید

*****

علی آن کس که بهر دین اسلام

برای مشرکان مرد خطر بود

علی آن رهبر آگه « یتیم »

که بر ایتام مانند پدر بود

سروده : شاعر اهل البیت (علیهم السلام)

آقای علی اصغر یزدی

(از قم)

چهارده قرن عشق علی (علیهم السلام)

عقل در مانده در روایاتش   چهل منکر شدست از بنیاد
در خدایی خویش هم بنده ست   جُمعَت فی صِفاته اَضداد

*****

فکر نان شب یتیمان بود   حاتمی که گرسنه می خوابید
گرچه راه جنون به ما آموخت   بیشتر درس عقل را می داد

*****

زور و زر را طلاق داد علی   سود او را همه ضرر دیدند
پیش قومی که کور و کر بودند   در سکوت است معنی فریاد

*****

قعر زندان علی می گفت   بر روی دار هم علی می گفت
میشم اینگونه در دل هر « بند »   با علی بود سر خوش و « آزاد »

*****

ابر و باد و مه و درختان را   خاک و خورشید و حور و انسان را
کُلِّ مخلوق های یزدان را   چه کسی غیر او کند امداد

*****

ما اسیران کوی او هستیم   جام قالو بلا به جان زده ایم
وطن ما اگر نجف باشد   قلب ما می شود علی آباد

*****

باده ی ناب کوثری ما را غرق در موج عشق او کرده
مانده ام در زلالی این جام از چه رو شیخ می کند ایراد

*****

کوه ایمان علی است از این رو عاشق او شدن چه « شیرین » است
هر کسی در طواف او باشد در ره عشق می شود فرهاد

*****

دست افتادگان غم را جز لطف مولا کسی نمی گیرد
چارده قرن پای عشق علی هر دلی شد خراب ، شد آباد

*****

